

Motioner

till distriktskongressen i Lycksele

4–5 april 2020

Socialdemokraterna i Västerbotten

Innehållsförteckning motioner

1. Orättvis höjning av pensionsåldern.....	4
2. Trygghetsanställning (lönebidrag)	5
3. Trygghetsanställning (lönebidrag)	6
4. Rättvis beskattning för arbetslösa och sjuka.....	7
5. Bemanningsföretag i helt eller delvis statligt ägda företag.....	9
6. Inför en sjätte semestervecka	10
7. Förbättra sjukförsäkringen	11
8. Arbetsförmåga måste betyda samma sak!	13
9. Migrationsreglerna för arbetskraftsinvandring måste ses över	15
10. Vi lär av historien	16
11. Grundlagsskydda public service	19
12. Höjd bemanning på lärarutbildningen	20
13. Gratis mensskydd på högstadie- och gymnasieskolor i Region Västerbotten	21
14. Det inomregionala stödet till rörelsefolkhögskolorna i Västerbotten	22
15. Det inomregionala stödet till rörelsefolkhögskolorna i Västerbotten	24
16. Tillgång till fritidsanläggningar urbaniseringsdrivande eller bara en klassfråga	26
17. Höjd fribeloppsgräns för studiemedel samt förändrat regelverk.....	27
18. Migrationsverkets bedömning av LVU-vård.....	29
19. Inför en äldreomsorgslag nu!	30
20. En mer jämlik tillgång till assisterad befruktning	32
21. Traumamottagning för barn	36
22. Tandvårdsbuss i Västerbottens fjäll och inlandsområde.....	38
23. Nätläkare	40
24. Barn och ungdomars psykiska ohälsa	41
25. Evidensbaserat regelverk för blodgivning	44
26. Avgiftsfri kollektivtrafik i Region Västerbotten	46
27. Tydliggör det socialdemokratiska innehållet i 73-punktsavtalet	48
28. Håll ihop samhället genom statligt ansvar	49
29. Ekonomisk ersättning till kommunerna för personlig assistans.....	51
30. Välfärd i hela landet!	53
31. Staten måste ta ett större ansvar för välfärdens finansiering för att samhället ska hålla ihop!	54
32. Staten måste ta ett större ansvar för välfärdens finansiering för att samhället ska hålla ihop!	57

33. Angående januariöverenskommelsen.....	59
34. Hur finansiera framtidens välfärd.....	61
35. Välfärdens finansiering	63
36. Skatt efter bärkraft	65
37. Kommunuppror om välfärdens finansiering!	67
38. Fastighetsskatt på vattenkraftsfastigheter	68
39. Fjällets hjältar - fjällräddningen	69
40. Hundsmugglingen inom EU	71
41. Om att politiskt verka för att häva USAs blockad av Kuba!.....	73
42. Ta tillbaka vårt språk och dess innehåll	74
43. Ang att säkerställa försvaret av landet.....	76
44. Sverige måste skriva på mot kärnvapen.....	79
45. Hur tydliga roller ger tydligare ledarskap	81
46. Ang. införande av personval	83
47. Avskaffandet av kungahuset.....	85
48. Reglerbar ljudvolym på leksaker.....	86
49. Svik inte hyresgästerna!	88
50. Statligt byggbolag nu!	89
51. Pengar till trafikverket för Västerbotten.....	91
52. Översyn av regelverket för släpfordon efter bil och straff för övervikt	92
53. Konkurrens med rättvisa villkor för tunga godstransporter.....	93

Distriktsstyrelsens gruppindelning kring motionshantering

Grupp A

Motion nr. 1-9

1. Helen Pettersson
2. Karin Malmfjord
3. Isak From

Grupp B

Motion nr. 10-17

1. Åsa Karlsson
2. Lars Ohlsson
3. Magnus Johansson

Grupp C

Motion nr. 18-26

1. Anna-Lena Danielsson
2. Janeth Lundberg
3. Peter Olofsson
4. Gunnel Jonsson

Grupp D

Motion nr. 27-40

1. Fredrik Stenberg
2. Erik Bergkvist
3. Mikael Lindfors
4. Lorents Burman

Grupp E

Motion nr. 41-53

1. Björn Wiechel
2. Johan Söderling
3. Hans Lindberg
4. Patrik Nilsson

**Gällande motioner och att-satser som riktar sig till exempelvis riksdagsledamöter:
För att distriktsstyrelsen ska äga ansvaret att agera i motionens anda avslås att-satser
som enbart riktar sig till specifika företrädare.**

1. Orättvis höjning av pensionsåldern

Motionär: Per-Erik Johansson, Umeå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp A

Pensionsåldern höjs from nästa år samtidigt som rätten att ha kvar sin anställning, den så kallade LAS- åldern höjs från dagens 67 till 68 år men inte för anställda på Samhall. Pensionsgruppen ser en problematik i att människor som vill jobba kvar inte får det. Nu vill man ge möjlighet för människor att jobba längre. För Samhallanställda är pensionsåldern 65 år punkt slut. Vi anser att det är en orättvisa att göra skillnad på de som har en funktionsnedsättning och de som är friska på arbetsmarknaden.

Vi yrkar på att distriktsstyrelsen får i uppdrag

att verka för att de anställda på Samhall får samma pensionsålder som pensionsgruppen fastställt för övriga på svensk arbetsmarknad.

att Samhallanställda får möjlighet att jobba längre än dagens 65 år.

IF Metall S-förening

Per-Erik Johansson

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Per-Erik Johansson, IF Metall Socialdemokratiska förening, har skrivit en motion om den orättvisa höjningen av pensionsåldern. Bakgrunden till höjningen är att Pensionsgruppen träffade en överenskommelse i syfte att säkra långsiktigt höjda och trygga pensioner. Idag finns det inte någon formell pensionsålder i Sverige, men det finns pensionsrelaterade åldersgränser i olika regelsystem som påverkar den enskildes val av tidpunkt att utträda ur arbetslivet. Tidpunkten för när den allmänna pensionen kan börja tas ut är flexibel. Inkomstpension betalas ut efter ansökan fr.o.m. den månad den försäkrade fyller 61 år. Någon övre gräns för när man senast måste börja ta ut inkomstpension finns inte. Garantipension kan betalas ut fr.o.m. den månad den försäkrade fyller 65 år. Bostadstillägg och äldreförsörjningsstöd kan betalas ut fr.o.m. den dag då den försäkrade fyller 65 år. Vidare har tjänstepensionsavtalen ofta 55 år som lägsta ålder för uttag av pension. Motsvarande gäller för privat pensionssparande. När det gäller kringliggande trygghetssystem finns i många fall en åldersgräns vid 65 år. Det gäller exempelvis för arbetslöshetsförsäkring, sjukersättning, sjukpenning och arbetskadeliivränta. Att höja pensionsåldern i takt med att vi blir äldre är nödvändigt för att kunna upprätthålla ett hållbart pensionssystem.

I lagen (1982:80) om anställningsskydd som gäller för arbetstagare i alla åldrar, har det funnits en bestämmelse om rätten att kvarstå i anställning till utgången av den månad då han eller hon fyller 67 år. Nu höjs den rätten till 68 år. Ett skäl som anfördes vid tillkomsten av LAS och arbetsgivarens rätt att säga upp den anställde vid en viss ålder är principen och synsättet om att tilltagande ålder och nedsättning av arbetsförmågan normalt inte ska vara tillräckliga skäl för saklig grund till uppsägning. Åldersgränsen har sedan tillkomsten höjts till dagens åldersgräns om 67 år. Arbetsgivaren ska inte behöva säga upp äldre arbetstagare med hänvisning till bristande prestationer som saklig grund m.m. Därigenom ansåg regeringen att man undvek risken för att äldre skulle förödmjukas i samband med att anställningen upphör.

Pensionsåldern i Sverige är flexibel från 61 års ålder utan övre gräns. Genom att arbetsgivare har rätt att säga upp den anställde utan saklig grund månaden innan han eller hon fyller 67 år finns

dock en form av inskränkning i arbetstagarnas möjlighet att fortsätta arbeta efter 67 års ålder. Däremot finns det inga hinder för den som efter överenskommelse med sin arbetsgivare att fortsätta arbeta efter denna ålder.

Pensionsåldersutredningen (SOU2013:25) föreslog att LAS- åldern, liksom 61- och 65-årsgränserna i socialförsäkringarna skulle höjas med livs-längdsökningen.¹ Utredningen föreslog att arbetstagarens rätt att kvarstå i anställning höjs från 67 till 69 års ålder. Skälet till det var enligt utredningen att LAS bör anpassas till livslängdsökningen eftersom pensionssystemet bygger på livsinkomstprincipen.

Samhall är ett svenskt statsägt aktiebolag med uppdrag att skapa meningsfulla och utvecklande arbeten för personer med funktionsnedsättning. Målet med ett jobb inom Samhall är att du ska utveckla din arbetsförmåga och din yrkeskompetens. På sikt ska du kunna få ett arbete hos en annan arbetsgivare.

Det är som Per-Erik beskriver inte rättvist då personer som finns inom Samhalls arbetsmarknadsåtgärd inte kan fortsätta arbeta efter 65. LAS är en överenskommelse mellan arbetsgivare och arbetstagare. Men då Samhall är en arbetsmarknadsåtgärd faller den inte under LAS och av den anledningen föreslår vi att reglerna för anställda på Samhall ska harmonieras med LAS.

Styrelsen föreslår representantskapet besluta
att anta motionen som vår egen och skicka den vidare till Distriktskongressen 2020
Umeå arbetarekommuns representantskap beslutade vid mötet 2019-12-09
Beslut att anta motionen som vår egen och skicka vidare till Distriktskongressen 2020

Distriktsstyrelsens svar på motion 1

Med hänvisning till nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen

att bifalla motionen

Distriktsstyrelsen delar motionärens och Umeå Arbetarekommuns åsikt att personer som är anställda på Samhall också bör ges möjlighet att fortsätta jobba efter 65, så vi får en likvärdig pensionsålder på svensk arbetsmarknad.

2. Trygghetsanställning (lönebidrag)

Motionär: Per-Erik Johansson, Umeå Arbetarekommun
DS föredragande: Grupp A

Lönebidrag är ett viktigt verktyg för att tillvarata kompetens och förmåga hos personer med funktionsnedsättningar. Syftet är att stärka förutsättningarna för ökad sysselsättning och förbättrat arbetsmarknadsdeltagande för personer med funktionsnedsättning som medför nedsatt arbetsförmåga. Många som är anställda i föreningslivet uppbär lönebidrag och har inga möjligheter att gå till något annat arbete när de fyllt 65 år. De som har lönebidrag bör jämföras med andra och att deras pensionsålder blir likvärdig. En förutsättning är att lönebidrag kan beviljas.

Vi föreslår att distriktsstyrelsen får i uppgift att arbeta för

att beviljande av lönebidrag bör tillämpas fullt ut som arbetsmarknadspolitisk åtgärd fram till den av riksdagen beslutade övre pensionsåldern som idag är 67 år och som förväntas höjas till 68 år 2020 och på sikt 70 år.

IF Metall S-förening
Per-Erik Johansson

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Styrelsen delar till fullo motionärernas synpunkt. En trygghetsanställning (lönebidrag) är ju att betrakta som en vanlig anställning även om den också är anpassad efter individens förutsättningar och särskilda behov. Därför bör även möjligheten att fortsätta arbeta efter 65 års ålder finnas så att pensionsåldern blir likvärdig.

Styrelsen föreslår representantskapet besluta

att anta motionerna som våra egna och skicka dem vidare till Distriktskongressen 2020

Umeå arbetarekommuns representantskap beslutade vid mötet 2019-12-09
Beslut att anta motionerna 17 och 18 som våra egna och skicka vidare till
Distriktskongressen 2020

Distriktsstyrelsens svar på motion 2 och 3

Med hänvisning till nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen

att bifalla motionen

Distriktsstyrelsen delar motionärernas och Umeå Arbetarekommuns åsikt att personer som erhåller lönebidrag bör jämföras med andra på svensk arbetsmarknad och därmed också kunna ges möjligheten att fortsätta jobba efter 65, så pensionsåldern blir likvärdig på arbetsmarknaden.

3. Trygghetsanställning (lönebidrag)

Motionär: Kuno Morén, Umeå Arbetarekommun
DS föredragande: Grupp A

Lönebidrag är ett viktigt verktyg för att tillvarata kompetens och förmåga hos personer med funktionsnedsättningar. Syftet är att stärka förutsättningarna för ökad sysselsättning och förbättrat arbetsmarknadsdeltagande för personer med funktionsnedsättning som medför nedsatt arbetsförmåga. Många som är anställda i föreningslivet uppbär lönebidrag och har inga möjligheter att gå till något annat arbete när de fyllt 65 år. De som har lönebidrag bör jämföras med andra och att deras pensionsålder blir likvärdig. En förutsättning är att lönebidrag kan beviljas.

Vi föreslår att distriktsstyrelsen får i uppgift att arbeta för

att verka för att lönebidrag kan beviljas upp till 67 års ålder

Gamla Gardets Socialdemokratiska förening
Kuno Morén

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Styrelsen delar till fullo motionärernas synpunkt. En trygghetsanställning (lönebidrag) är ju att betrakta som en vanlig anställning även om den också är anpassad efter individens förutsättningar och särskilda behov. Därför bör även möjligheten att fortsätta arbeta efter 65 års ålder finnas så att pensionsåldern blir likvärdig.

Styrelsen föreslår representantskapet besluta

att anta motionerna som våra egna och skicka dem vidare till Distriktskongressen 2020

Umeå arbetarekommuns representantskap beslutade vid mötet 2019-12-09
Beslut att anta motionerna 17 och 18 som våra egna och skicka vidare till
Distriktskongressen 2020

Distriktsstyrelsens svar på motion 2 och 3

Med hänvisning till nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen

att bifalla motionen

Distriktsstyrelsen delar motionärernas och Umeå Arbetarekommuns åsikt att personer som erhåller lönebidrag bör jämföras med andra på svensk arbetsmarknad och därmed också kunna ges möjligheten att fortsätta jobba efter 65, så pensionsåldern blir likvärdig på arbetsmarknaden.

4. Rättvis beskattning för arbetslösa och sjuka

Motionär: Ulf Björk, Umeå Arbetarekommun
DS föredragande: Grupp A

När Anders Borg var finansminister så använde han pengar som var löntagarnas till annat i statsbudgeten, detta kritiserade Tomas Eneroth (S) starkt eftersom att han ansåg att löntagarna avstått pengar för att ha en social trygghet när de inte hade något arbete. De som drabbades allra hårdast var sjuka och arbetslösa som fick sänkta ersättningar och tvingades dessutom betala mer i skatt än de som arbetade med samma inkomst.

En genomsnittlig LO-arbetare som är sjukskriven får betala omkring 1500 mer i månaden än en som arbetar med samma inkomst. Det är moderaternas jobbskatteavdrag som gör att löntagarna skattar mindre.

Detta trots att flera hundra tusen personer årligen får sjukpenning och a-kassa så tycker svenska folket inte om beskattningen på sjukpenningen och a-kassa. Nästan hälften anser att sjukpenning och a-kassa bör beskattas lägre än lönen. 46% anser att skatten borde vara lika. Endast 6 % av de

tillfrågade tycker att lön ska beskattas lägre än sjukpenning och a-kassa enligt SVT och Sifo. Moderaterna har även sett till att sänka ersättningarna för de sjuka och arbetslösa. På den socialdemokratiska kongressen LO kongressen och fackliga kongresser har de beslutat om höjning av ersättningsnivåerna.

För att kunna genomföra en likvärdig skatt och höja ersättningsnivåerna så måste det parlamentariska läget i Sveriges Riksdag förändras det förutsätter att Svenska folket röstar på socialdemokraterna i annat fall så kommer högerkrafterna att fortsätta med sin orättvisa politik. Vi föreslår att distriktsstyrelsen får i uppdrag att arbeta för

att en rättvis beskattning införs för arbetslösa och sjuka.

Gamla Gardets Socialdemokratiska förening
Ulf Björk

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Arbetarekommunens styrelse delar motionens syn på att det finns en djup orättvisa i skattesystemet, något som orsakats av de borgerliga partiernas genomförande av en rad så kallade jobbskatteavdrag. En grundläggande hållning i den socialdemokratiska politiken är att skatt ska betalas utifrån förmåga, och fördelas utifrån behov. Att de som då har det allra sämst ekonomiskt ska betala mer i skatt än de som tjänar mer är ohållbart. Sedan den borgerliga regeringen föll år 2014 har de två socialdemokratiskt ledda regeringarna jobbat hårt för att täppa igen skattegapet mellan pensionärer och arbetare. Det är en hård match att ta och är inte enkelt, då 60% av riksdagens ledamöter egentligen inte vill det. Hårda förhandlingar har dock lett framåt. Vi har många hårda matcher kvar att ta, inte minst när det gäller de frågor som motionen tar upp. Kampen fortsätter, och precis som motionen påpekar så behöver vi få fler som röstar på socialdemokraterna för att ändra majoritetsförhållandet i Sveriges riksdag och därmed få större genomslag för vår jämlikhetspolitik.

Styrelsen föreslår representantskapet besluta

att anta motionen som vår egen och sända den till Distriktskongressen 2020

Umeå arbetarekommuns representantskap beslutade vid mötet 2019-12-09

Beslut att anta motionen som vår egen och sända vidare till Distriktskongressen 2020

Distriktsstyrelsens svar på motion 4

Med hänvisning till nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen

att bifalla motionen

Distriktsstyrelsen delar till fullo Umeå Arbetarekommuns åsikter om orättvisan i skattesystemet som gör att sjukskrivna har en högre skattesats än de som arbetar. Precis som anförs både i motionen och i Umeå Arbetarekommuns yttrande så krävs det en förändring i majoritetsförhållandena i riksdagen för att kunna genomföra detta, och det är ett arbete som vi alla får hjälpas åt med för att kunna leverera den jämlikhetspolitik som vårt parti står för.

5. Bemanningsföretag i helt eller delvis statligt ägda företag

Motionär: David Nordlund, Umeå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp A

I dag och under många år tillbaka finns det helt eller delvis statligt ägda företag som använder sig av bemanningsföretag på ett systematiskt sätt för att undgå ansvaret för de anställda och kringgå LAS. Detta har lett till att en systematisk stapling av Allmän visstidsanställning läggs på varandra till den grad att de som arbetar kvar kvar vara anställda av bemanningsföretaget och ändå vara på samma uppdrag i tio år eller längre. Denna otrygghet leder till att människor i högre grad mår sämre på arbetsplatsen, oftare blir sjukskrivna samt lider av psykisk ohälsa i större utsträckning än tillsvidareanställda. Detta bidrar dessutom till en urholkning av arbetares rättigheter och trygghet på arbetsmarknaden i stort.

Med denna motion vill jag stoppa att helt eller delvis statligt ägda företag använder sig av dessa metoder för anställning så staten bör stå för trygghet samt ordning och reda på arbetsmarknaden.

Jag föreslår därför representantskapet besluta:

- att** alla företag som är helt eller delvis statligt ägda skall upphöra att använda sig av bemanningsföretag över längre tid än ett års anställning och efter ett års tillsvidareanställa på statliga företaget.
- att** Umeå arbetarekommun antar denna motion som sin egen och skickar den vidare till nästa partikongress
- att** Västerbottens partidistrikt antar denna motion som sin egen och skickar den vidare till nästa partikongress.

Umeå 2019-10-06

David Nordlund

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Statliga företag borde vara föredömen, har man behov av personal så anställ med riktig anställning så därför, bifall till Attsats 1 och 2.

Attsats 3 blir idag obesvarad.

Styrelsen föreslår representantskapet att besluta:

att anta motionen som vår egen och skicka vidare till Distriktskongressen 2020

Umeå arbetarekommuns representantskap beslutade vid mötet 2019-12-09

Beslut att anta motionen som vår egen och skicka vidare till Distriktskongressen 2020

Distriktsstyrelsens svar på motion 5

Med hänvisning till nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att bifalla att-sats 1

att avslå att-sats 3

Det finns ibland skäl att nyttja bemanningsföretag. Bemanningsföretag har, rätt nyttjade i produktionstoppar och tillfälliga omläggningar av produktionen, varit en bra lösning under förutsättning att kollektivavtal gäller. Bemanningsföretag har också varit en bra möjlighet för arbetskraft långt från arbetsmarknaden att få in en fot på arbetsmarknaden. Men precis som motionären lyfter finns också avigsidor. Trenden är att arbetsgivarna kräver ökad makt över såväl den arbetade tiden som över vilotidens förläggning. Arbetsgivarnas krav på tillgänglighet och därmed makt över fritiden är aktuella även på det här avtalsområdet.

Det är inte rimligt att man i så hög grad ska behöva vara tillgänglig för arbetsgivaren, att man inte kan veta vilka dagar i veckan man är ledig. Som det ser ut nu har man arbetsskyldighet alla dagar om man bara följer skyddsreglerna. Precis som Umeå arbetarekommun anser distriktsstyrelsen att statliga företag ska vara föredömen särskilt när det kommer till helstatliga företag så har politiken möjlighet att styra. Helstatliga Vattenfall uppger öppet att man inom vissa affärsområden valt en affärsmodell med bemanningsanställda för att man vill ha flexibilitet, för att kunna möta kundernas behov.

Delstatliga företag där staten inte har egen majoritet är svårare men ambitionen bör där vara den samma. De statliga ägardirektiven beslutas av riksdagen, tyvärr har majoriteten i riksdagen under lång tid varit ensidigt kvartalskapitalistiskt inriktad. Distriktsstyrelsen menar därför att Socialdemokraterna bör driva en hårdare linje gentemot de statliga företag som likt Vattenfall väljer affärsmodeller med hög andel och långtidsanställda i bemanningsföretag. När det kommer till antagande av motioner och vidare befordran till partikongressen, är det arbetarekommunerna som har motionsrätt, och distriktsstyrelsen tycker det är bättre att arbetarekommunen jobbar för att fler arbetarekommuner antar motionen.

6. Inför en sjätte semestervecka

Motionär: Åsa Forssell, Vindelns Arbetarekommun
DS föredragande: Grupp A

Den femte semesterveckan lagstodades 1978. Den socialdemokratiska regeringen tillförde ytterligare två semesterdagar 1991, i ett försök att på sikt få till en sjätte vecka. Dock försvann dessa två dagar efter ett par år, med hänvisning till den ekonomiska krisen. En längre, lagstodad semester, har det inte varit tal om sen dess.

Arbetsmarknaden har förändrats kraftigt de sista åren och ställer helt andra krav på arbetstagarna än tidigare. Med de nya pensionsreglerna förväntas vi också orka arbeta längre. Allt fler vittnar om ett tuffare arbetsklimat med ständigt slimmade organisationer och med det kommer också mer stress. Det moderna, digitaliserade samhället har även medfört att vi mer och mer suddar ur gränsen mellan arbete och fritid. Kraven är höga och många upplever att de varken har tid eller ork för att umgås med familj och vänner. Den tid av återhämtning, som en semester innebär, måste utökas om vi ska orka ett helt arbetsliv.

Arbetet som påbörjades 1991 måste fullföljas och den socialdemokratiska arbetslinjen måste skapa utrymme för återhämtning. På så vis skulle vi öka förutsättningarna för ett hållbart arbetsliv och en förbättrad livskvalitet för Sveriges arbetstagare.

Jag föreslår:

att Socialdemokraterna ska arbeta med frågan om att införa en lagstadgad sjätte semestervecka.

Motionen skriven av Åsa Forssell.

Antagen av Vindelns AK – den 8 januari 2020 / Annelise Harnesk AK-ordförande

Distriktsstyrelsens svar på motion 6

Med hänvisning till nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att avslå motionen

Motionären vill att det ska införas en sjätte semestervecka med hänvisning till att pensionsåldern höjs. Idag är det ett antal fackförbund som via kollektivavtalet har fler semesterdagar för de som har uppnått en viss ålder. Den socialdemokratiska regeringen försökte införa sex veckors semester i etapper med att utöka med två dagar, men när alliansen kom till makten så plockade de borgerliga partierna bort de extra semesterdagarna och återinförde fem veckors semester. Det råder inom många yrken i dag arbetskraftbrist, arbetsgivarna får inte tag på personal. Det är färre arbetstagare som ska försörja fler pensionärer samtidigt som välfärdssektorn behöver mer resurser. Om fackförbunden ska driva frågan om sex veckors semester kommer det krävas att löntagarna måste avstå löneökningar och om riksdagen ska införa fler semesterdagar kommer det att måsta ställas mot andra satsningar inom välfärdssektorn exempelvis höjning av pensionen.

7. Förbättra sjukförsäkringen

Motionär: Billy Moström, Nordmalings Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp A

Med stor oro kan man följa Moderaternas syn på sjukförsäkringen och deras angrepp på de sjukskrivna när de hade regeringsmakten 2006-2014. Trots de försämringar som de genomfördes går de nu till ytterligare angrepp mot de sjuka, och vill i sin skuggbudget spara ytter 10 miljarder i sjukförsäkringen genom ytterligare försämringar i sjukpenning och sjukersättning. De vill sänka taket i sjukförsäkringen och införa en extra karensdag efter den 15 dagen av sjukdom. Man vill också skärpa kraven ytterligare för de som har tillsvidare sjukersättning, tidigare kallad förtidspension och minska statens kostnader för arbetsmiljöverket, som skulle innebära ytterligare neddragningar på forskningen för friskare arbetsplatser, som i sin tur leder till minskade sjukskrivnings tal.

Det parlamentariskt läge, gör det svårt att genomföra reformer som stärker sjukförsäkringen, men vårt parti måste stå upp för de svaga i samhället, oavsett om möjligheterna att genomföra förändringar i dagsläget är svåra.

Idag blir Samhall anställda friskskrivna av Försäkringskassan. Samhall anställda är ju redan i en arbetsmarknadspolitisk åtgärd och bör inte slussa ut på den öppna arbetsmarknaden, på grund av ett handläggare beslut utan medicinsk kompetens. Det är dags att vi socialdemokrater tar strid för

en bättre sjukförsäkring, så våra väljargrupper åter kan känna förtroende och ekonomisk trygghet vid sjukskrivning, som pågår mer än 6 månader.

Vi vill att distriktsstyrelse ska jobba för följande.

- att** jobba för en regeländring så att de som har sjukpenning och som av en läkare inte bedöms kunna utföra arbete, även fortsättningsvis ska kunna få sjukpenning och inte som idag, då försäkringskassan ensidigt beslutar.
- att** möjligheten till tillsvidare sjukersättning ses över, så att fler ska ha möjlighet att övergå från sjukpenning till tillsvidare sjukersättning.
- att** verka för en höjning av taket i sjukpenningen.
- att** verka för en förändrad SGI som inte nollar de sjuka lika enkelt som idag.
- att** verka för att försäkringskassan prövar arbetsförmågan utanför den egna arbetsplatsen först efter dag 365.
- att** i större utsträckning opinionsbilda ifråga, så våra väljargrupper uppfattar vart vi står i frågan om sjukförsäkringen

Antagen på Repskapsmöte Nordmalings arbetarkommun
2019-12-03

Billy Moström
Ordförande AK Nordmaling

Distriktsstyrelsens svar på motion 7

Med hänvisning till nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

- att** avslå att-sats 1, 2
- att** bifalla att-satserna 3, 4, 5, 6

Motionären tar upp ett angeläget problem. Under de åtta år som alliansen styrde hann ca 90 000 personer utförsäkras till följd av den bortre parentes som alliansregeringen införde i sjukförsäkringen.

Regeringsskiftet 2014 och 18 innebar förhoppningar om att få tillbaka en human sjukförsäkring som erbjuder trygghet till arbetstagarna i händelse av sjukdom. Men högermajoriteten i riksdagen har tyvärr förstärkts och fortsätter blockera lagändringar.

Den bortre tidsgränsen är visserligen avskaffad, men utförsäkringarna fortsätter. Till följd av ökade sjuktal och ökad andel utförsäkrade har regeringen för att öka tilltron till försäkringen och undvika att enskilda kommer i kläm genomfört ny styrning av Försäkringskassan och bytt GD. Annika Strandhäll tillsatte också därför utredningen *Ingen regel utan undantag – en trygg sjukförsäkring med människan i centrum* SOU 2019:2

Utredningen lämnade 31 januari förslag som ska göra sjukförsäkringen bättre. Bedömningen av arbetsförmågan mot en bredare arbetsmarknad ska göras mot angivet normalt förekommande arbete.

- Personer som är mellan 62 och 65 år ska alltid få sin arbetsförmåga bedömd mot arbete hos arbetsgivaren, oavsett hur länge de har haft nedsatt arbetsförmåga.
- Undantagen från att arbetsförmågan ska bedömas mot en bredare arbetsmarknad utvidgas.
- Det ska bli lättare att beviljas rehabiliteringsersättning för att delta i arbetslivsinriktad rehabilitering.

Utredningen ska lämna sitt slutbetänkande senast den 30 april 2020.

En trygg försäkring är en förutsägbar försäkring. Du ska förstå vad som händer och hur du kommer tillbaka. Så är det inte för alla idag, det är oacceptabelt. Vi socialdemokrater vill ha en sjukförsäkring som innebär att den som är sjuk och inte kan arbeta ska ha rätt till en sjukförsäkring som går att lita på, och rehabilitering tillbaka till arbete, med ekonomisk trygghet under den tid det tar. Därför föreslår vi förändringar för en trygg och välfungerande sjukförsäkring. Vi vill att det ska bli lättare att skjuta upp bedömningen av arbetsförmågan mot ett normalt förekommande arbete efter att man haft nedsatt arbetsförmåga i 180 dagar, då bedömning utifrån lagen i dag är för höga.

Vi tycker det ska vara möjligt att även efter dag 365 i rehabiliteringskedjan pröva arbetsförmågan mot arbete hos arbetsgivaren om det är sannolikhet den sjukskrivne kan återgå till arbetet. Efter att en person varit sjukskriven i mer än två år bör det dock inte vara möjligt att skjuta upp prövningen mot ett normalt förekommande arbete. Men grunden måste vara helheten, vi ska inte låsa fast människor i sjukersättning. Därför måste den socialdemokratiska linjen vara att alla behövs och att alla som kan jobba ska jobba. Det förutsätter samverkan och en aktiv arbetsmarknads- och utbildningspolitik samt en sjukvård som fungerar.

Det gör att vi inte tycker att en överföring av sjukskrivna till sjukersättning är bra. Vi Socialdemokrater har drivit och lovat en höjning av taket i sjukförsäkringen. SGI är i dag skyddad fram till dess att Försäkringskassan fattat ett första slutgiltigt beslut. Direkt efter beslutet måste den försäkrade alltså vidta åtgärd för att skydda sin SGI annars förlorar man den, till exempel genom att anmäla sig till Arbetsförmedlingen. Detta gäller även vid omprövning av beslutet. Det finns alltså skäl att förlänga skyddet av SGI till efter en omprövning hunnits med. När det gäller Samhall finns mycket att säga, vi behöver utveckla inte avveckla Samhall och precis som motionären lyfter blir det ju absurt då anställda vid Samhall blir friskskrivna av Försäkringskassan. Samhallanställda är ju redan i en arbetsmarknadspolitisk åtgärd och bör inte slussas ut på den öppna arbetsmarknaden.

8. Arbetsförmåga måste betyda samma sak!

Motionär: Håkan Nilsson, Skellefteå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp A

Idag drabbas många i samhället av att reglerna för a-kassan och sjukpenning använder begreppet arbetsförmåga. Samma begrepp men med olika innebörd. När någon enligt reglerna för sjukpenning bedöms ha arbetsförmåga kan reglerna för a-kassan innebära att personen inte har arbetsförmåga.

Det innebär för individen att det trygghetsnät som ska finnas har försvunnit. Vårt löfte till varandra, det samhällskontrakt som vi tillsammans lovat varandra finns inte kvar. För individen kan det innebära att den måste sälja mycket av det man äger (hus, bil) m.m. För om jag har egendom kan jag inte heller få försörjningsstöd.

Med anledning av ovanstående yrkar jag

att Socialdemokraterna i Västerbotten verkar för att vi ska regler i våra trygghetsförsäkringar som tar hänsyn till människan.

att Socialdemokraterna i Västerbotten verkar för att begreppet arbetsförmåga ska vara liktydigt i reglerna för a-kassan och sjukförsäkringarna

Håkan Nilsson
Skelleftehamns S-förening
Kommunal Sossen

Skellefteå arbetarekommuns motionssvar

Motionen lyfter en angelägen och viktig fråga som varit aktuell senaste 10 åren. Den utveckling som skett där allt fler individer hamnar mellan stolarna, utan hjälp från samhället och där läkare måste lägga alltmer tid på kompletterande sjukintyg till försäkringskassan måste få ett slut. Om den enskilde inte längre kan lita på våra gemensamma socialförsäkringssystem är risken stor att fler väljer privata lösningar, ett scenario vi inte vill ska inträffa. Regeringen har tillsatt en nationell samordnare för sjukförsäkringen för att sätta fokus på den enskilde i sjukskrivningsprocessen. Det pågår även en översyn av sjukförsäkringen där arbetsförmågan och begreppen normalt förekommande arbete och särskilda skäl granskas. Det är bra att det redan arbetas med frågan men vi tror att mer kan göras. Vi i styrelsen håller med om att våra trygghetsförsäkringar i samhället måste stärkas och att bedömningen kring en persons arbetsförmåga ska vara likvärdig oavsett myndighet.

Styrelsens förslag till beslut: att bifalla motionen.

Distriktsstyrelsens svar på motion 8

Med hänvisning till nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att bifalla motionen

Problemet med att människor faller mellan stolarna mellan Försäkringskassan å ena sidan och Arbetsförmedlingen å andra sidan är, precis som Skellefteå Arbetarekommun påtalar i sitt motionssvar, inte något nytt. Vi har haft anledning att tala om det på flera distriktskongresser genom åren, och tyvärr har vi inte fått se stora förändringar ännu. En av anledningen att människor hamnar i kläm är att myndigheterna ibland använder olika definition på begreppet ”arbetsförmåga”. Det är inte en okomplicerad fråga att få ordning på, då begreppet i vissa situationer används i egenskap av huruvida personen har arbetsförmåga för normalt förekommande arbeten, eller om man har arbetsförmåga gentemot hela arbetsmarknaden. Ett stort bekymmer är Försäkringskassans bedömningar av arbetsförmåga efter 180 dagars sjukskrivning. Nu har dock en utredning om sjukförsäkringen alldeles nyligen presenterats, och där har man bland annat tittat särskilt på hur arbetsförmågan ska bedömas efter 180 dagar. I utredningen finns förslag på nya regler för detta, som sätter mer fokus på den enskilde personens

arbetsförmåga vid 180 dagar, och hur prognosen ser ut framåt. Utredningens förslag bereds nu inom regeringskansliet, och förhoppningsvis kommer detta att leda fram till beslut som förbättrar regelverket på flera områden i försäkringen.

Distriktsstyrelsen kommer naturligtvis att bevaka och delta i diskussionerna kring utredningen och de förslag som kommer att behandlas, och göra allt som står i vår makt för att reglerna i alla våra trygghetsförsäkringar ska ta hänsyn till människan. För att kunna få ta ett krafttag i frågan på sikt så behöver vi alla hjälpas åt för ändrade majoritetsförhållanden i Sveriges riksdag. Vi har fortfarande partier som vill avhumanisera sjukförsäkringen genom att återinföra stupstocken, det vill säga en gräns för hur länge du kan vara sjuk.

9. Migrationsreglerna för arbetskraftsinvandring måste ses över

Motionär: Magnus Eriksson, Norsjö Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp A

Det är allmänt känt att bl.a. skogsvårdsbranschen lider av underbudskonkurrens och villkorsdumpning. De som betalar priset är i första hand de utländska säsongarbetarna, men även de entreprenörer som vill göra lönsamma affärer och bedriva en sund personalpolitik missgynnas.

”Att göra ett bra jobb, följa kollektivavtalet, utbilda och utveckla personal innebär att gå mot konkurs i dag”, sade Ivo Krsek på ALFA Skogsservice. i en intervju i Skogforsks tidning Vision. En fungerande arbetsmarknad där företagen kan konkurrera på lika villkor och där arbetstagarna inte heller riskerar underbudskonkurrens kräver:

- Starka kollektivavtal.
- Kontroll på att avtalen följs.
- Sanktioner mot de som bryter mot reglerna.

”Vi har kämpat hårt för att åstadkomma detta i de senaste årens avtalsförhandlingar. Tyvärr har möjligheterna att få kontroll på kollektivavtalsefterlevnaden gått oss om intet eftersom det motarbetas av våra motparter på Gröna arbetsgivare” säger P-O Sjö förbundsordförande för GS Facket i en debattartikel i Göteborgsposten.

Sverige har idag Europas generösaste villkor för arbetskraftsinvandring samtidigt som vi får ett ökande antal som står längre och längre från arbetsmarknaden. Möjligheten att tex via skogsstyrelsen utbilda denna grupp togs skyndsamt bort i M SD KD budgeten. Vi behöver få fler i arbete, men inte skapa en underbuds situation på svensk arbetsmarknad. Många branscher har rekryteringsproblem. Lösningen är inte att försöka förenkla Europas generösaste regelverk för arbetskraftsinvandring ytterligare.

Jag yrkar

att Distriktets förtroendevalda på alla nivåer verkar för att regelverket för arbetskraftsinvandring ses över så att villkoren på svensk arbetsmarknad säkerställs.

Magnus Eriksson, Norsjö Arbetarekommun

Norsjö arbetarekommuns motionssvar

Norsjö Arbetarekommuns styrelse har behandlat motionen vid möte 2019-11-25.

Motionen behandlar en fråga som inte bara berör de gröna näringarna, men som kanske är mest påtaglig där. Arbetarekommunens styrelse delar motionärens syn på det ofog som blivit allt vanligare på svensk arbetsmarknad och som inte har en tanke på arbetarnas villkor.

Styrelsen beslutar därför föreslå Norsjö Arbetarekommuns medlemsmöte att anta motionen som sin egen och att skicka den till distriktskongressen.

Norsjö Arbetarekommuns medlemsmöte har behandlat motionen 2019-12-02.

Medlemsmötet beslutar att: Anta motionen som sin egen och skicka den till distriktskongressen

Distriktsstyrelsens svar på motion 9

Med hänvisning till nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att bifalla motionen

Distriktsstyrelsen delar motionärens och Norsjö arbetarekommuns åsikt om att regelverket för arbetskraftsinvandring måste ses över för att säkerställa villkoren på svensk arbetsmarknad. Det finns omfattande problem med dagens system. Det förkommer missbruk av reglerna och exploatering av arbetskraftsinvandrare i flera branscher, där människor ibland utnyttjas under fruktansvärda villkor. Människor far illa, och den svenska modellen hotas. Det vill vi socialdemokrater naturligtvis sätta stopp för.

Regeringen har alldeles nyligen fattat beslut om att tillsätta en utredning som ska se över regelverket i syfte att stoppa missbruket av arbetskraftsinvandrare, och den utredningen kommer att komma med sina förslag den 1/2 2021. Utredningen kommer bland annat att kartlägga och lägga förslag för att stoppa missbruk av systemen, att se över reglerna för försörjningskrav för anhöriginvandring, exploateringen av deltidsanställda och om människosmuggling. Dagens regler kring arbetskraftsinvandring är helt otillräckliga, och det är hög tid att agera i frågan.

10. Vi lär av historien

Motionär: Mathilda Elfgren Schwartz, Lina Vänglund, Umeå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp B

Det är arbetarrörelsen som har byggt upp vårt samhälle och den välfärd vi idag tar för givet. Kunskapen om vårt samhällsbygge har blivit allt svagare nuförtiden, organisationsgraden i fackföreningarna sjunker och engagemanget i politiska partier minskar. Därför anser vi att ett arbetarrörelsemuseum behövs för att öka kunskapen om bygget av välfärdsstaten.

Alla som har gått en grundkurs hos S-studenter, SSU eller partiet har fått lära sig vilken betydelse arbetarrörelsen har för det samhälle vi har idag, det är nu dags att fler får lära sig detta. Det är viktigt att visa att arbetarrörelsen än idag är en stark och samhällsbyggande kraft vilket gör att museet även bör utformas som ett forum där aktuella frågor kan diskuteras och sättas i ett historiskt sammanhang. Det ska helt enkelt vara en plats för att koppla samtiden till historien. Samspelet mellan arbetarrörelsen och de andra folkrörelserna är en central del av vår historia som måste figurera när vi talar om samhällsbygget. Arbetarrörelsen är större än bara socialdemokratin,

därför ser vi positivt på att inkludera fler organisationer förslagsvis LO, ABF etc. Vi ser gärna att museet inte placeras i någon av storstadsregionerna då det finns en poäng i att göra kultur tillgängligt i hela landet.

Inspiration kan hämtas från de kvinnohistoriska museerna i Umeå och Stockholm. De båda museerna har en mindre traditionell utformning där bl.a. fokus ligger på föreläsningar och panelsamtal. I Köpenhamn har man lyckats med sitt Arbejdermuseet så varför ska vi vara sämre? Inom arbetarrörelsen finns en stark tradition av kultur i form av sångböcker, konst och litteratur som fler ska få möjlighet att ta del av. Dessutom har vi folkrörelse- och arbetarrörelsearkiv runt om i landet med stora kulturskatter. Att visa på arbetarrörelsens bredd anser vi är en viktig del i att förstå att rörelsernas betydelse i samhället är mer än bara politisk förändring. Att lyfta fram kulturen kan även bidra till en stärkt identitet i dagens arbetarrörelse och visa att vi är mer än bara en kampanjorganisation.

Därför yrkar vi:

- att** Socialdemokraterna verkar för att ett arbetarrörelsemuseum bildas i Sverige
- att** arbetarrörelsemuseet placeras utanför Stockholmsregionen
- att** Umeå arbetarekommun antar motionen som sin egen
- att** motionen skickas till distriktskongressen 2020

Mathilda Elfgrén Schwartz och Lina Vänglund

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Motionärerna belyser ett högaktuellt och viktigt ämne, nämligen hur vi kan höja kunskapen om arbetarrörelsens och andra rörelser betydelse för samhällsbygget och välfärdsstaten och därmed skapa relevans mellan historien och samtiden. Vi befinner oss i ett nytt politiskt landskap var högerkonservativa krafter vill omformulera vårt lands historia samtidigt som vi ser dalande folkrörelser, skadad förtroende för politik och sjunkande fackligt engagemang i samhället. Socialdemokratin har haft en central roll för arbetarrörelsen, därmed är det också socialdemokratin som missgynnas av denna negativa utveckling.

Idag uppmärksammas arbetarrörelsen i olika former runtom i landet. Vi har Arbetets Museum i Norrköping som skildrar arbetslivet. Vi har Arbetarnas Kulturhistoriska Sällskap som i samarbete med Arbetarrörelsens arkiv och bibliotek tillvaratar arbetarklassens kulturhistoriska minnen. Det pågår även ett arbete kring att instifta ett Rörelsernas Museum i Malmö. Förstudiearbetet utgår i första skedet från de begrepp som finns i regeringsuppdraget: att undersöka möjligheterna att initiera ett nationellt demokrati- och migrationsmuseum i Malmö.

Motionärerna eftersträvar ett museum av annan organisatorisk och kulturell betydelse som ska placeras utanför Stockholmsregionen. Ett Arbetarrörelsemuseum som inkluderar olika rörelser och organisationer, en mötesplats för opinionsbildande samtal som kopplar samtid och historia, genom att också skildra kulturen utifrån ett historiskt och samtida perspektiv. Det är viktigt för att ständigt skapa relevans i att det är arbetarrörelsen som byggt välfärdsstaten och som också bäst kan försvara och förstärka den. Historien har bevisat socialdemokratin betydelse för bygget av välfärdsstaten och vi ska fortsätta vara den drivande kraften. Framförallt när polariserande, populistiska och högerkonservativa makter gör allt för att nedmontera välfärdssamhället.

Styrelsen föreslår representantskapet besluta
att anta motionen som vår egen och sända den till Distriktskongressen 2020
Umeå arbetarekommuns representantskap beslutade vid mötet 2019-12-09
Beslut att anta motionen som vår egen och sända vidare till Distriktskongressen 2020

Distriktsstyrelsens svar på motion 10

Med hänvisning till nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen att besluta

att anta motionen besvarad

Motionärerna lyfter i sin motion den mycket viktiga och högaktuella frågan om folkbildning.

I dag tenderar allt fler att glömma att vi har arbetarrörelsen att tacka för det samhälle vi lever i och den välfärd vi har. Utan arbetarrörelsen hade Sverige sett helt annorlunda ut. Det är viktigt att vi påminner oss och andra om detta särskilt i dessa tider när det finns högerkonservativa som medvetet vill förvanska historien genom att sprida fake news i sådan omfattning att de riskerar att tas för sanningar.

Precis som motionärerna skriver är det viktigt att det finns forum där aktuella frågor kan diskuteras och sättas i historiska sammanhang och perspektiv. Detta görs inte minst på våra arbetarrörelseägda folkhögskolor runt om i landet och inom ABF.

Vi har i Norrköping Arbetets museum som har ett uppdrag som påminner mycket om det uppdrag som Arbejdermuseet i Köpenhamn som motionärerna lyfter som gott exempel. Arbejdermuseet ska, kort sammanfattat, skildra dagslivet för de Köpenhamnska arbetarna under de senaste 150 åren. Arbetets museum i Norrköping ska bland annat vara ett forum för debatt och gestaltning av kvinnors och mäns arbetsliv och arbetsförhållanden.

Vi har i Sverige ca 1500 arbetslivsmuseer från Karesuando i norr till Smygehuk i syd. Bara här i Västerbotten har vi 35 stycken. Ett exempel på ett arbetslivsmuseum är Statarmuseet i Skåne som utsetts till årets arbetslivsmuseum 2020. Där berättas om landsbygdens industriarbetare, statarfamiljens hårda villkor från mjölkkningsplikten till de långa arbetsdagarna på åkern. Museet sprider kunskapen om statarnas liv till nya generationer.

Vi har även arbetarrörelsens arkiv och bibliotek som är det som ligger närmast det som motionärerna efterfrågar. Arbetarrörelsens arkiv och bibliotek drivs av en stiftelse med staten, LO och SAP som huvudmän. Uppgiften är att samla och bevara trycksaker och skrivna handlingar som berör arbetarrörelsen.

Sammantaget finns det runt om i landet gott om museer som beskriver arbetarnas situation och hur arbetarnas situation förändrats över tid. Vi har även Arbetarrörelsens arkiv och bibliotek. Vi har arbetarrörelseägda folkhögskolor och ABF som folkbildare om arbetarrörelsen. Det motionärerna efterfrågar, finns därmed redan.

11. Grundlagsskydda public service

Motionär: Klara-Lovisa Lundström, Skellefteå Arbetarekommun
DS föredragande: Grupp B

Fria och oberoende medier är en grundsten för att ett land ska kunna kalla sig och förbli öppet och demokratiskt. Sverige har en lång historia av press- och yttrandefrihet som gjort Sverige till det demokratiska landet idag. Runt om i hela världen pågår dock en trend där medias oberoende hotas och Sverige är inget undantag även om situationen fortsatt är bättre här än i många andra länder. På bara ett decennium har pressfriheten i EU-länder som Ungern och Polen inskränkts till den grad att medier inte längre kan verka fritt. Med detta i åtanke måste vi slå vakt om våra medier och dess oberoende.

Sedan nittonhundratalets början har public service varit en del av det svenska medielandskapet. Public service har förmedlat en allsidig bild av omvärlden, granskat makthavare, lyft fram olika åsikter och främjat debatt. Idag har Sverige tre public service-bolag som verkar i allmänhetens tjänst. Sveriges Radio, Sveriges Television och Utbildningsradion sänder objektivt, informativt samt granskande innehåll med stor variation och av olika bredd i sina kanaler. Detta sporrar inte bara de kommersiella mediebolagen till att producera bättre journalistik utan bidrar även till den nordiska folkbildningstraditionen. Genom att erbjuda medborgarna opartisk och oberoende samhällsinformation så som public service har gjort har också vårt demokratiska samhälle skyddats. Att avveckla public service skulle även innebära att vi avvecklar skyddet. Trots detta har det under den senaste tiden höjts röster inom högern för att avskaffa, respektive kraftigt minska public service.

Vår kännedom om public services roll i vår demokrati samt det faktum att demokratiska värden hotas gör det till yttersta vikt att vi agerar när populistiska förslag som de som nämndes ovan kommer på tal. Vi måste skydda möjligheten för alla medborgare att ta del av oberoende och opartisk information, oavsett färg på regeringen. Genom att grundlagsskydda public service skulle vi inte bara garantera det svenska folket fri och oberoende media utan även skydda vår demokrati ytterligare.

Mot denna bakgrund blir mitt yrkande blir därför följande:

att public service grundlagsskyddas.

att Skellefteå Arbetarekommun ställer sig bakom motionen och antar motionen som sin egen.

Skellefteå 2019-11-24
Klara-Lovisa Lundström
SSU Skellefteå

Skellefteå arbetarekommuns motionssvar

Styrelsens förslag till beslut: att bifalla motionen.

Representantskapet beslutar att anta motionen i sin helhet samt sända den till Distriktskongressen.

Distriktsstyrelsens svar på motion 11

Med hänvisning av nedanstående förslår distriktsstyrelsen att besluta

att anse motionen besvarad

Som motionären anför så är fria och oberoende media en grundsten för att ett land ska förbli öppet och demokratiskt. Vi socialdemokrater har länge varit tveksamma mot en grundlagsändring gällande public service, men nu har vi gått med på att delta i en utredning om en grundlagsändring. Frågan om grundlagsskydd för public service ligger med i denna utredning. Denna utredning inleddes i höstas och ligger under KU. Ärendet är således redan under beredning.

12. Höjd bemanning på lärarutbildningen

Motionär: Mimmi Norgren-Hansson, Robertsfors Arbetarekommun
DS föredragande: Grupp B

Utifrån den överenskommelse som slöts med Centerpartiet, Liberalerna och Miljöpartiet de gröna har det beslutats att lärarutbildningen ska reformeras. Det är då av stor vikt att socialdemokraterna i denna process verkar för en solidarisk utbildning som tillvaratar de resurser som finns men också ger förutsättningar för en stärkt kvalitet på lärarutbildningen. Några av de problem som identifierats är låga antagningspoäng samt låg genomströmning. För att öka genomströmningen skulle lärarstudenter behöva högre andel lärarledd undervisning. Vid arbetet med den nya lärarutbildningen är det av stor vikt att denna aspekt ges stort utrymme. Hur mycket olika universitetskurser bemannas beror i stor utsträckning på den ersättning som fördelats till kurserna. Olika ämnen har olika taknivåer för ersättning. Lärarutbildningens utbildningsvetenskapliga kurser samt den verksamhetsförlagda utbildningen ligger som egna ämnen i klassificeringen. De ämne-teoretiska kurser som ges är istället fördelade på andra ämnen och får ersättning utifrån dessa. Humaniora och samhällsvetenskap som båda innefattar olika lärarutbildningskurser är bland de ämnena med lägst ersättning.

För att få en ökad kvalitet och likvärdighet mellan ämnen på lärarutbildningen bör man se över ersättningsnivåerna för de ämnen som inbegriper kurser vid lärarutbildningen. Detta är en viktig insats i arbetet att öka bemanningen på lärarutbildningen. Men det kan också finnas andra viktiga insatser för att höja bemanningen, sådana insatser bör identifieras och tillvaratas i utformningen av den nya lärarutbildningen.

Jag föreslår att distriktsstyrelsen får i uppgift att arbeta för:

att klassifikationssystemets specifika påverkan på bemanning inom ämne-teoretiska, utbildningsvetenskapliga och verksamhetsförlagda kurser inom lärarutbildningen utreds.

att verka för ekonomiska förutsättningar för hög bemanning på kurser inom ramarna för lärarutbildningen oavsett ämnesklassifikation.

att verka för insatser till syfte att höja den lärarledda undervisningen inom lärarprogrammen.

Motionär: Mimmi Norgren-Hansson

Robertsfors arbetarkommuns motionssvar

Motionären önskar se höjd bemanning som ett mål vid arbetet med den nya lärarutbildningen. Hon beskriver ekonomiska förutsättningar och klassifikationssystemet som viktiga variabler i detta arbete men också att det kan finnas andra viktiga insatser. Robertsfors arbetarkommuns representantskap antog den 10/12 – 2019 motionen i helhet som sin egen och skickar denna vidare till distriktskongressen 2020.

Distriktsstyrelsens svar på motion 12

Med hänvisning av nedanstående förslår distriktsstyrelsen att besluta

att anse motionen besvarad

Grunden för vårt starka samhälle och våra barns framtid läggs i skolan och så investerar vi i vår gemensamma framtid. Lärare ska ha goda arbetsvillkor och rätt förutsättningar för att bedriva undervisning av hög kvalitet. En grundförutsättning för detta är att läraren genomgått en lärarutbildning av hög klass som gett en stabil grund bestående av både ämneskunskaper och pedagogik.

Vi socialdemokrater har i vårt partiprogram lyft vikten av att höja kvalitén i lärarutbildningen med fler lärarledda lektionstimmar och stärka kopplingen mellan teori och praktik. I arbetet med att reformera lärarutbildningarna ligger de önskemål som motionären anför med.

13. Gratis mensskydd på högstadie- och gymnasieskolor i Region Västerbotten

Motionär: John Viklund, Skellefteå Arbetarekommun
DS föredragande: Grupp B

Den mänskliga kroppen är på många sätt unik. Den är avancerad och har ett antal naturliga processer. För den kvinnliga kroppen är menstruation en sådan process. Menstruationen är för många kvinnor en belastning i vardagen på grund av värker, hudproblem och stora blödningar leder till trötthet samt koncentrationssvårigheter. Utöver detta är kvinnor tvungna att köpa mensskydd, vilket kräver både tid och pengar. Denna belastning utsätts inte män för, vilket gör att detta inte bara är en kvinnofråga utan även en jämställdhetsfråga. Idag saknar stora delar av den offentliga verksamheten mensskydd på sina toaletter, däribland högstadie- och gymnasieskolor. Detta bör åtgärdas då det både finns en stor efterfrågan hos kvinnor samt för att underlätta kvinnors tid under menstruationen. Med denna tillgänglighet minskar den negativa energi som kvinnor lägger till menstruation och den offentliga sektorns kostnader för gratis mensskydd är inte direkt svindlande.

En del som ifrågasätter förslaget menar att i vissa miljöer kan gratis mensskydd konsumeras på fel sätt, till exempel att unga pojkar i grundskolan använder skydden som leksaker. Skadegörelse och förstöring kommer det alltid finnas en risk för men bör inte väga tyngre än att underlätta i kvinnors vardag.

Med anledning av detta yrkar jag följande:

att gratis mensskydd på samtliga högstadie- och gymnasieskolor inom region Västerbotten införs.

att Skellefteå arbetarekommun ställer sig bakom motionen och antar motionen som sin egen.

Skellefteå 2019-11-24

John Viklund
SSU Skellefteå
Styrelseledamot

Skellefteå arbetarekommuns motionssvar

I Österåkers kommun har man gjort försök med gratis sanitetsbindor som delas ut på ungdomsmottagningen och i skolor. På ungdomsmottagningen har man upplevt att besöken har ökat till följd av detta och att man kan tidigt etablera bra kontaktytor med ungdomarna. Vi anser vidare att sanitetsbindor bör likställas med övriga sanitetsprodukter som idag tillhandahålls gratis av högstadie- och gymnasieskolorna till deras elever.

Styrelsens förslag till beslut: att bifalla motionen.

Representantskapet beslutar att anta motionen i sin helhet samt sända den till Distriktskongressen.

Distriktsstyrelsens svar på motion 13

Med hänvisning av nedanstående förslår distriktsstyrelsen att besluta

att avslå motionen

Motionären tar upp en fråga som helt riktigt kan ses ur en rad olika perspektiv. Dels ekonomiska, men även ur ett jämställdhetsperspektiv. DS är i grunden positiv till motionen, men en rad frågor hopar sig angående vem som ska stå för den ekonomiska biten, Staten, Region eller kommunerna? Av Västerbottens 15 kommuner finns det endast ungdomsmottagningar i tre av dem, där Lycksele är den enda i inlandet. Kommunerna har det redan tufft ekonomiskt och får göra, ibland svåra, prioriteringar. I Storbritannien satsar nu regeringen på att staten ska bekosta gratis mensskydd på alla grundskolor. En satsning över hela landet bidrar till en ökad jämlikhet oavsett var man bor.

14. Det inomregionala stödet till rörelsefolkhögskolorna i Västerbotten

Motionär: Billy Moström, Nordmalings Arbetarekommun
DS föredragande: Grupp B

I Västerbotten finns det fem rörelseägda folkhögskolor; Strömbäck, Dalkarlså, Edelvik, Medlefors och Solvik. Folkhögskolornas folkbildningsverksamhet finansieras både av stat och region. Att staten och regionerna svarar gemensamt för finansieringen av är något som Sveriges Kommuner och Landsting, SKL, ställer sig bakom.

Region Västerbotten delfinansierar folkhögskolornas verksamhet genom ett årligt bidrag. Ett bidrag som legat fast med samma antal kronor sedan 90-talet. Ett bidrag som ligger fast urholkas årligen av kostnadsökningar. Senaste två åren har dessutom rörelsefolkhögskolornas verksamhet i Västerbotten ökat markant, samtliga skolor gör mer verksamhet men på samma bidragsnivå i kronor som tidigare år från Region Västerbotten.

I folkhögskolornas statsbidragsvillkor ”Statsbidrag till folkhögskolor 2019” står det på sidan 37 under punkten 6.5 Medfinansiering; ”Utöver statsbidrag från Folkbildningsrådet utgår också medfinansiering till verksamheten i form av bidrag från det egna landstinget/regionen samt mobilitetsersättning. Det är varje landsting och region som var för sig beslutar om bidragen, som därför kan variera, men Sveriges Kommuner och Landstings rekommendation är 25% av deltagarveckans värde.”

En deltagarveckas värde 2019 är 1610 kr. Det betyder att SKR:s rekommendation är att regionerna ska medfinansiera folkhögskolornas verksamhet med dryga 400 kr/deltagarvecka. Verkligheten är dock sådan att Region Västerbotten inte ens når upp till hälften. Tillsammans med Norrbotten är Region Västerbotten ”sämst i klassen” av landets regioner. Det finns dessutom regioner som betalar mer än rekommendationen.

All regional medfinansiering grundar sig i en politisk vilja och förväntan. I realiteten innebär det att Region Västerbottens riktade medel till folkhögskolorna inte i första hand ska betraktas som ett stöd utan som en investering. De rörelseägda folkhögskolorna genomför 75 % av all folkhögskoleverksamhet i Västerbotten och borde bli tagna på allvar i regionens prioriteringar.

Vi yrkar;

att Socialdemokraterna Västerbotten arbetar för att Region Västerbotten ska följa SKR:s rekommendationer gällande nivån på det regionala bidraget till folkhögskolor.

Antagen på Repskapsmöte Nordmalings arbetarkommun
2019-12-03

Billy Moström
Ordförande AK Nordmaling

Distriktsstyrelsens svar på motion 14 och 15

Med hänvisning av nedanstående förslår distriktsstyrelsen att besluta

att anse motionerna besvarade

Möjlighet för det livslånga lärandet och bildning är för oss otroligt viktigt och här spelar folkhögskolorna en väldigt viktig roll. Vi vet att folkhögskolan som skolform är betydelsefull för enskilda individer för att hitta studiemotivation och personlig utveckling. Vi vet också att folkhögskolorna är bra på integration och fyller ett behov för att fler medborgare ska få möjlighet till yrkesutbildning och högskolebehörighet. Kompetensförsörjningsfrågan är också stor i länet, inte minst inom välfärden. Sammantaget är det alltså av största vikt att folkhögskolorna mår bra, stärks och har möjlighet att utvecklas.

Regionens anslag till RIO-skolorna fastslås utifrån en fast summa, oberoende av antalet deltagarveckor, och som motionärerna skriver har dessa anslag inte räknats upp. När såväl antalet deltagarveckor utökats av staten, som det faktum att anslagen urholkats, gör att de regionala anslagen behöver diskuteras. Vi ser det därför som logiskt att regionen ser över systemet med de inomregionala anslagen till de rörelseägda folkhögskolorna i Västerbotten, där målet är att övergå till ett deltagarveckor styrt system, där man följer SKRs rekommendationer, istället för att som idag ha en fast summa.

15. Det inomregionala stödet till rörelsefolk­högskolorna i Västerbotten

Motionär: Annamaria Hedlund, Per Larsson, Skellefteå Arbetarekommun
DS föredragande: Grupp B

I Västerbotten finns det fem rörelseägda folkhögskolor; Strömbäck, Dalkarlså, Edelvik, Medlefors och Solvik. Folkhögskolornas folkbildningsverksamhet finansieras både av stat och region. Att staten och regionerna svarar gemensamt för finansieringen av är något som Sveriges Kommuner och Landsting, SKL, ställer sig bakom.

Region Västerbotten delfinansierar folkhögskolornas verksamhet genom ett årligt bidrag. Ett bidrag som legat fast med samma antal kronor sedan 90-talet. Ett bidrag som ligger fast urholkas årligen av kostnadsökningar. Senaste två åren har dessutom rörelsefolk­högskolornas verksamhet i Västerbotten ökat markant, samtliga skolor gör mer verksamhet men på samma bidragsnivå i kronor som tidigare år från Region Västerbotten.

I folkhögskolornas statsbidragsvillkor ”Statsbidrag till folkhögskolor 2019” står det på sidan 37 under punkten 6.5 Medfinansiering; ”Utöver statsbidrag från Folkbildningsrådet utgår också medfinansiering till verksamheten i form av bidrag från det egna landstinget/regionen samt mobilitetsersättning. Det är varje landsting och region som var för sig beslutar om bidragen, som därför kan variera, men Sveriges Kommuner och Landstings rekommendation är 25% av deltagarveckans värde.”

En deltagarveckas värde 2019 är 1610 kr. Det betyder att SKL:s rekommendation är att regionerna ska medfinansiera folkhögskolornas verksamhet med dryga 400 kr/deltagarvecka. Verkligheten är dock sådan att Region Västerbotten inte ens når upp till hälften. Tillsammans med Norrbotten är Region Västerbotten ”sämst i klassen” av landets regioner. Det finns dessutom regioner som betalar mer än rekommendationen.

All regional medfinansiering grundar sig i en politisk vilja och förväntan. I realiteten innebär det att Region Västerbottens riktade medel till folkhögskolorna inte i första hand ska betraktas som ett stöd utan som en investering. De rörelseägda folkhögskolorna genomför 75 % av all folkhögskoleverksamhet i Västerbotten och borde bli tagna på allvar i regionens prioriteringar.

Vi yrkar;

att Socialdemokraterna Västerbotten arbetar för att Region Västerbotten ska följa SKL:s rekommendationer gällande nivån på det regionala bidraget till folkhögskolor.

Annamaria Hedlund och Per Larsson

Skellefteå arbetarekommuns motionssvar

Vi vet idag vilken betydelse Folkhögskolan som skolform har haft, och fortsättningsvis har för att ge människor möjlighet att åter kunna ta nya steg i livet. Inte minst så vet vi hur viktig denna individanpassade skolgång är för många unga personer som haft en misslyckad skolgång med sig i bagaget, och som hitta nya vägar till motivation och studielust för att skaffa sig en yrkesutbildning och högskolebehörighet. Vi delar motionärernas uppfattning att det interregionala stödet från Region Västerbotten snarare ska ses som ett regionalpolitisk investering än bara ett stöd, eftersom rörelsefolkhögskolornas omfattande verksamhet i länet också är en så viktig del i den regionala och lokala kompetensförsörjningen.

Vi har förstått att de rörelseägda folkhögskolorna i länet, under lång tid har lyft frågan om det sedan 90-talet ”frysta” interregionala stödet med dåvarande landstinget och nuvarande Region Västerbotten. Med detta som utgångspunkt så delar vi motionärens uppfattning att det känns angeläget att Regionen också kan se de fem folkrörelseägda folkhögskolorna i länet som jämförbar resurs med Regionens egna folkhögskolor genom att som många andra regioner redan gjort, följa SKR:s (SKL) rekommendationer angående nivån på det interregionala stödet.

Styrelsens förslag till beslut: att bifalla motionen.

Representantskapet beslutar att anta motionen i sin helhet samt sända den till Distriktskongressen.

Distriktsstyrelsens svar på motion 14 och 15

Med hänvisning av nedanstående förslår distriktsstyrelsen att besluta

att anse motionerna besvarade

Möjlighet för det livslånga lärandet och bildning är för oss otroligt viktigt och här spelar folkhögskolorna en väldigt viktig roll. Vi vet att folkhögskolan som skolform är betydelsefull för enskilda individer för att hitta studiemotivation och personlig utveckling. Vi vet också att folkhögskolorna är bra på integration och fyller ett behov för att fler medborgare ska få möjlighet till yrkesutbildning och högskolebehörighet. Kompetensförsörjningsfrågan är också stor i länet, inte minst inom välfärden. Sammantaget är det alltså av största vikt att folkhögskolorna mår bra, stärks och har möjlighet att utvecklas.

Regionens anslag till RIO-skolorna fastslås utifrån en fast summa, oberoende av antalet deltagarveckor, och som motionärerna skriver har dessa anslag inte räknats upp. När såväl antalet deltagarveckor utökats av staten, som det faktum att anslagen urholkats, gör att de regionala anslagen behöver diskuteras. Vi ser det därför som logiskt att regionen ser över systemet med de inomregionala anslagen till de rörelseägda folkhögskolorna i Västerbotten, där målet är att övergå till ett deltagarveckor styrt system, där man följer SKRs rekommendationer, istället för att som idag ha en fast summa.

16. Tillgång till fritidsanläggningar urbaniseringsdrivande eller bara en klassfråga

Motionär: Magnus Eriksson, Norsjö Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp B

Många kommuner står inför stora renoveringsbehov i gemensamhetsanläggningar tex badhus, idrottshallar mm. Tittar man specifikt på badhus är ett stort antal av Västerbottens kommuner i ett läge där behovet är påtagligt.

Att för en liten kommun i dagens Sverige åtgärda eller till och med nyinvestera i tex ett badhus kostar i runda slängar upp emot 100 – 120 miljoner kronor eller 25000 till 30000 kronor per invånare (exempelvis Norsjö med 4000 innevånare). Denna enskilda investering blir enorm och kommer låsa upp hela kommunens investeringsutrymme för en lång tid framöver. Den kommer även spela en stor roll i den framtida befolkningsutvecklingen. Risken för att de blir en klasskillnad mellan större och mindre kommuner är påtaglig.

Betydelsen av badhus är väsentlig då den verksamheten spänner över samtliga ålderskategorier från 0 till 110 år. Allt från att som barn lära sig simma till att kunna rehabilitera sig efter tex ett lärbensbrott.

Skall detta få bli en urbaniseringsdrivande fråga?

Behöver Sveriges kommuner hjälp med denna typ av investeringar?

Ska hela Sverige leva?

Jag yrkar

att distriktets förtroendevalda på alla nivåer driver frågan om ett investeringsstöd för fritidslokaler så som ex badhus.

Magnus Eriksson, Norsjö Arbetarekommun

Norsjö Arbetarekommuns motionssvar

Motionären lyfter upp en fråga som är brännande aktuell i stora delar av landet. Badhus, simhallar och i vissa fall sporthallar som uppfördes för drygt femtio år sedan är nu i ett sådant skick att de obönhörligen måste åtgärdas eller rivas och ersättas med nybyggnation. Vilket alternativ man än väljer som liten kommun är det ekonomiska åtagandet enormt påfrestande.

Många små kommuner har inte egen simhall exempelvis, men vad som skiljer mellan små kommuner i exempelvis Skåne och Dalarna mot kommuner i Norrbotten och Västerbotten är de påtagliga avstånden. Att exempelvis få till stånd en vettig simundervisning för barn och ungdom med 10-15 mil enkel resväg är inte en lätt uppgift.

Den kostnad per innevånare som en ny simhall har i exempelvis Norsjö kommun motsvarar i grova drag vad ett kulturhus, en centrumbro och ett resecentrum tillsammans kostar Skellefteå kommun. Troligen har då ändå Skellefteå kommun en något lägre kostnad per innevånare. Styrelsen beslutar därför föreslå Norsjö Arbetarekommuns medlemsmöte att anta motionen som sin egen och att skicka den till distriktkongressen.

Norsjö Arbetarekommuns medlemsmöte har behandlat motionen 2019-12-02.

Medlemsmötet beslutar att: Anta motionen som sin egen och skicka den till distriktkongressen.

Distriktsstyrelsens svar på motion 16

Med hänvisning av nedanstående förslår distriktsstyrelsen att besluta

att bifalla motionen

Motionären lyfter en brännande aktuell fråga som berör ett stort antal kommuner.

Att i dag år 2020 kunna simma är ett lagkrav vilket skolan och kommunen som huvudman ska erbjuda grundskolans elever simundervisning för att dessa ska kunna nå de kunskapskrav skolan ställer inom idrottsämnet:

“För att få godkänt betyg i idrott och hälsa i årskurs 6, alltså minst betyget E, ska en elev:

kunna simma 200 meter, varav minst 50 meter på rygg och resten på valfritt simsätt

kunna hantera nödsituationer vid vatten med hjälpredskap under olika årstider”

Många av de badhus/simhallar som nu finns ute i kommunerna kom till med hjälp av statliga medel på 70-80-talet, men börjar nu passera bäst före-datum. Ett badhus är bland det dyraste en kommun har att drifta och genererar i stort sett inga intäkter som kan uppbära driftskostnaderna. De är oerhört dyra att bygga och kräver mycket stora investeringar.

17. Höjd fribeloppsgräns för studiemedel samt förändrat regelverk

Motionär: Emilia Ådin, Skellefteå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp B

Studier på heltid kräver ofta att studenten tar både bidrag och lån från CSN. Det är en fantastisk möjlighet vi har i vårt land, som möjliggör att fler kan studera oavsett vilket hem man kommer ifrån. Den genomsnittliga universitetsstudenten kan idag få ut 2669 kronor i veckan, varav den största delen (1860 kronor) är lånedelen som sedermera ska återbetalas.

Det är ofta knapert att studera, och studiemedlet ska täcka hyra och andra levnadsomkostnader samtidigt som läroböcker och digitala verktyg också äter upp sin del av studentens inkomst.

Läroböcker är en svår kostnad att undvika, i synnerhet för studenter med långt till bibliotek vilket är fallet för exempelvis distansstuderande. Många studenter väljer därför att dryga ut kassan med extrajobb, ibland under studieveckorna, ibland mellan terminerna och ofta bägge delarna.

Här måste man dock som student vara vaksam på att ens inkomster inte överskrider gränsen för fribeloppet. Tjänar man mer än tillåtet kan det påverka hur mycket studiemedel man har rätt till. Idag ligger fribeloppet på 90 075 kronor, vilket är tajt om man som student väljer att dryga ut kassan med arbete. Att det finns en gräns för hur mycket man får tjäna är rimligt, men den bör justeras så att en arbetsam student inte riskerar att få minskat studiestöd p.g.a ett sommarjobb och timvik under året.

Vidare räknas vinst på försäljning av lägenhet som en kapitalinkomst som påverkas studiemedlet. En student som säljer sin lägenhet i hemorten A för att kunna köpa bostad i studieort B kan förlora sin rätt till studiemedel om vinsten på bostaden varit för hög. Denna regel kan försämra möjligheterna till högre studier och bör därför avskaffas.

Jag yrkar därför:

- att** fribellopsgränsen höjs
- att** regeln kring bostadsförsäljning upphävs
- att** Skellefteå arbetarekommun antar motionen
- att** Västerbottens partidistrikt antar motionen

Emilia Ådin

Antagen av Ersmarks-/Kusmarks s-förening 191118

Skellefteå arbetarekommuns motionssvar

Motionären beskriver väldigt väl de ekonomiska utmaningar man som student står inför. Fribeloppet som CSN har som gräns innan studiemedlet påverkas är satt till ca 180 000 kr/år för heltidsstudier. Detta motsvarar i det närmaste en deltidslön och bör i sammanhanget vara fullt tillräckligt för att tillsammans med bidrag och lån från CSN täcka upp för en skälig levnadsstandard under studietiden.

Angående vinst från försäljning av bostad anser styrelsen att det nuvarande systemet har fördelen att det är relativt enkelt att administrera och någorlunda rättvist då alla inkomster som deklarerats till skatteverket också påverkar ditt studiestöd. Det finns som styrelsen uppfattar det ingen "bostadsregel" utan problemet motionären påpekar är en följd av att man tar hänsyn till hela inkomsten. Då den mest kända följden av en vinst över 180 000 kr skulle bli uteblivet bidrag på som mest ca 21 000 är det kanske ett pris vi får betala för ett någorlunda enkelt system. Dessutom finns andra vägar att undvika problemet, exempelvis genom att hyra ut sin bostad eller begära uppskov på beskattningen i det fall man köper ny bostad.

Styrelsens förslag till beslut: att avslå motionen.

Representantskapet beslutar att avslå motionen samt sända den som enskild till Distriktskongressen.

Distriktsstyrelsens svar på motion 17

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

- att** avslå motionen

Som student är det en utmaning att få ekonomin att gå ihop. Vi har i vårt land precis som motionären skriver möjlighet att studera vidare på högskola och universitet oavsett socioekonomisk bakgrund, vilket är en fantastisk möjlighet och som gör Sverige unikt.

I Sverige kan man både få bidrag och lån från CSN. Lån som dessutom är mycket fördelaktiga då räntan är mycket låg, 0,16%. Har man barn kan man ansöka om tilläggsbidrag och man kan även söka tilläggslån om man arbetat tidigare.

Många studenter väljer att arbeta extra vid sidan om sina heltidsstudier för att dryga ut sina inkomster eller minska på lånedelen. För 2020 så har man som student rätt till att tjäna 91 624 kr/kalenderhalvår om man studerar på heltid. Fribeloppet blir högre om man studerar färre än 20 veckor. Det blir 15 270 kr/månad och kan ses som ett bra komplement till lån- och bidragsdelen

då man måste arbeta en hel del vid sidan av sina heltidsstudier för att nå upp till den summan. Detta ger sammantaget goda förutsättningar för studenten.

Vad gäller att-sats två om regeln kring bostadsförsäljning så finns det egentligen inte en sådan utan all inkomst, även inkomst av kapital, påverkar studiestödet.

18. Migrationsverkets bedömning av LVU-vård

Motionär: Andreas Lundgren, Umeå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp C

Från 1 juli 2017 genomfördes mycket stora förändringar i ersättningssystem avseende återsökningar mellan en kommun som tar emot ensamkommande barn och Migrationsverket med grund i en promemoria från Arbetsmarknadsdepartementet.

Inför förändringen klargjordes att kommunernas möjlighet till ersättning för faktiska kostnader avseende placering enligt lagen med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU) skulle finnas kvar för målgruppen. Ansvarigt departement konstaterade att antalet placeringar är litet, men kan vara mycket kostsamma för kommunen. Möjligheten skulle även omfatta de placeringar som görs på motsvarande grunder som för placering enligt LVU. Det vill säga när samtycke föreligger till vård så är inte LVU tillämpligt och kommunen ska arbeta i första hand utifrån socialtjänstlagens grundläggande princip om frivillighet.

Vård som är att beteckna som LVU-mässig på grund av svårigheternas karaktär - framför allt missbruk av droger, socialt nedbrytande beteende och/eller kriminalitet - men som ges frivilligt har kommit att kallas "LVU-liknande skäl" och skulle därmed också ersättas mot faktisk kostnad. Vad Migrationsverket har att ta ställning till är ersättningsfrågan, och det framgår ingenstans i promemorian avseende ändrade ersättningar att Migrationsverket på individnivå ska bedöma behov och förutsättningar för respektive ungdom avseende vårdbehovet enligt LVU. Det som skett i praktiken är dock att Migrationsverket överprövar kommunernas bedömningar av behovet av vård, liksom den enskildes samtycke till frivillig vård. Ersättningsanspråk från kommunerna avseende vård med LVU-liknande skäl avslås systematiskt av Migrationsverket. Det finns också exempel på att migrationsverket inte beaktar hela behovet för den enskilde. Utan endast ger ersättning för tiden det finns en av Förvaltningsrätt beslutad LVU-vård, och sedan avslår ersättningsanspråket för den fortsatta vården när den omvandlas till SoL när samtycke inträder.

Kommunernas socialtjänst är av lag den myndighet som ytterst har att följa upp vården enligt LVU och gör sin bedömning efter omfattande utredning vilket kräver hög kompetens. Att en annan myndighet satt i system att ifrågasätta detta är orimligt.

Mottagandet av ensamkommande är en del av asylförfarandet. Detta är ett tydligt statligt kostnadsansvar, där kommunerna ska utföra uppdraget när underåriga söker om asyl. Det strama ersättningshanterandet från Migrationsverket leder till stora kostnadsövertalningar för kommunerna. Detta kan inte ha varit avsikten.

Med anledning av detta yrkar jag

att ansvarigt departement ser över ersättningsfrågan mellan kommuner och Migrationsverket gällande ensamkommande barn och unga avseende LVU-vård och vård med LVU-liknande skäl, så att det tydliggörs hur denna ersättningsfråga ska hanteras för att säkerställa att kommunerna ersätts för samtliga faktiska kostnader.

Andreas Lundgren, MSF och Ålidhem-Sofiehems s-förening

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Motionären beskriver en brist i dagens hantering av placeringar utifrån befogenheter, bedömningar och ansvar. Det är viktigt att den här frågan klargörs.

Styrelsen föreslår representantskapet att besluta:

att anta motionen som vår egen och skicka den vidare till Distriktskongressen 2020

Umeå arbetarekommuns representantskap beslutade vid mötet 2019-12-09

Beslut att anta motionen som vår egen och skicka den vidare till Distriktskongressen 2020

Distriktsstyrelsens svar på motion 18

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

att anse motionen besvarad

Motionären lyfter problematiken kring finansiering och överprövning av kommunala beslut gällande LVU-vården. Distriktsstyrelsen delar motionärens beskrivning och menar att finansieringsprincipen ska gälla inom detta område. Distriktsstyrelsen har uppmärksammat att allt fler kostnader, liksom för LVU-vården, överförs på kommuner och regioner trots att dessa ligger inom statligt ansvarsområde och åläggs staten att finansiera. Grundläggande inom finansieringsprincipen är att de ekonomiska relationerna mellan staten och kommunsektorn ska gälla, detta menar distriktsstyrelsen är satt ur spel inom en rad områden. Distriktsstyrelsen menar att kommuner och regioner inte ska behöva höja skatten eller prioritera om annan verksamhet för att finansiera statliga uppgifter - finansieringsprincipen ska gälla.

Kontinuerliga diskussioner förs mellan Sveriges kommuner och regioner (SKR) och här behöver länspolitiker, på alla nivåer och i olika forum, driva frågan. Distriktsstyrelsen anser dock att uppdrag inte kan ges till enskilda departement men föreslår att alla länspolitiker ges i uppdrag, att på olika nivåer, verka i motionens anda.

19. Inför en äldreomsorgslag nu!

Motionär: Barbro Kjellberg, Umeå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp C

Det är dags att ge Sveriges äldre en starkare ställning!

Vi anser att det behövs en ny lag som ger de äldre tydligare rättigheter. Lagstiftningen i Socialtjänstlagen, som ska skydda de äldres behov av trygghet och omsorg, ”skälig levnadsnivå” är för svag.

Ett problem är också gränsdragningen mellan hälso- och sjukvård och socialtjänsten i kommunernas verksamhet och det blir ofta komplicerat att få en överblick över den vård och omsorg man behöver och att bevaka sina rättigheter.

S-kvinnor i Umeå yrkar att distriktskongressen beslutar

att Distriktsstyrelsen skall verka för att för en ny, sammanhållen äldreomsorgslag stiftas som kan tydliggöra den enskilde personens rätt till vård och omsorg och stärka dennes ställning.

För Umeå S kvinnoklubb

Barbro Kjellberg, Medlem

Antagen av Umeå S-kvinnoklubb 2019-10-30

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Motionären tar upp en mångårig debatt om äldre och införandet av äldreomsorgs lag som skyddar dem äldre, likt LSS. En tillräcklig stor samling av motioner har skrivits under många år och flera ggr har remisser skrivits till social styrelsen och många grupper tillsattes för att diskutera en äldreomsorgs lag, men man har inte kunnat se att det är den rätta vägen att införa en äldreomsorgs lag.

Äldreomsorgen har genomgått stora förändringar sedan socialtjänstreformen genomfördes i början av 1980-talet. Ett välkänt problem är gränsdragningen mellan hälso- och sjukvård och socialtjänst i kommunernas verksamhet. Väl utvecklad samverkan mellan olika huvudmän är en förutsättning för att äldre med vård- och omsorgsbehov ska få de insatser de behöver.

De kommande åren står svensk vård och omsorg inför behov av strukturella förändringar, till följd av den demografiska och den tekniska utvecklingen. Även om de som är äldre idag är blir allt friskare och kan klara sig självständigt allt högre upp i åldrarna, så ökar andelen som är äldre än 80 år markant. Med hög ålder ökar risken för multisjuklighet och demenssjukdom, och det är den gruppen äldre som äldreomsorgen behöver rusta för.

Äldre kvinnor och män som är sjuka behöver mötas av en äldreomsorg som är bättre integrerad med hälso- och sjukvården. Samverkan mellan hälso- och sjukvård och äldreomsorg måste förbättras.

Genom en långsiktig politik skapas mer stabila förutsättningar för vårdens och omsorgens huvudmän och utförare vilket gynnar utvecklingen av äldreomsorg med god kvalitet för äldre kvinnor och män. Den nationella kvalitetsplan regeringen tagit fram lyfter fram flera utvecklingsområden. Cirka 230 000 personer över 65 år har idag hemtjänst och ytterligare 82 000 har permanent särskilt boende. Cirka 250 000 personer arbetar inom äldreomsorgen. Vill vi ha ett Sverige som kan erbjuda våra äldre en värdig ålderdom så måste vi rusta äldreomsorgen för det ökade antalet äldre. Det kommer krävas både nya investeringar och nya arbetsmetoder.

Margareta Winberg har i uppdrag av regeringen att i samband med sin utredning om socialtjänstlagen också överväga om det borde bli en särskild äldre lag. Hon har lämnat sitt betänkande under nästa år!

Styrelsen föreslår representantskapet att besluta;

att motionen skickas som enskild till Distriktskongressen 2020

Umeå arbetarekommuns representantskap beslutade vid mötet 2019-12-09

Beslut att motionen skickas som enskild till Distriktskongressen 2020

Distriktsstyrelsens svar på motion 19

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

att anse motionen besvarad

Idag omfattas två miljoner pensionärer av äldreomsorgens insatser enligt socialtjänstlagen (SoL). Socialtjänstlagen är en ramlag som tillkom 1982 och som utgör grunden för socialtjänstens verksamhet i Sverige. Barn och unga, missbrukare, funktionshindrade, brottsoffer är några av de grupper som ingår i lagen utöver gruppen äldre. En femtedel av Sveriges befolkning är idag över 65 år. Samtidigt förväntas gruppen äldre över 80 år öka med över 50 procent de kommande tio åren.

De kommande åren står svensk hälso- och sjukvård och omsorg inför behov av strukturella förändringar, till följd av den demografiska och den tekniska utvecklingen. Även om de som är äldre idag är blir allt friskare och kan klara sig självständigt allt högre upp i åldrarna, så ökar andelen som är äldre än 80 år markant. Med hög ålder ökar risken för multisjuklighet och demenssjukdom, och det är den gruppen äldre som äldreomsorgen behöver rusta för. Äldre kvinnor och män som är sjuka behöver mötas av en äldreomsorg som är bättre integrerad med hälso- och sjukvården. Samverkan mellan hälso- och sjukvård och äldreomsorg måste förbättras. Genom en långsiktig politik skapas mer stabila förutsättningar för vårdens och omsorgens huvudmän och utförare vilket gynnar utvecklingen av äldreomsorg med god kvalitet för äldre kvinnor och män. Den nationella kvalitetsplan regeringen tagit fram lyfter fram flera utvecklingsområden. Cirka 230 000 personer över 65 år har idag hemtjänst och ytterligare 82 000 har permanent särskilt boende. Cirka 250 000 personer arbetar inom äldreomsorgen. Vår förmåga att ställa om till nya arbetsmetoder kommer att bli avgörande för att erbjuda en trygg äldreomsorg, något utgör en stor utmaning för länets kommuner och region.

Med anledning av ovan har den s-ledda Regeringen tillsatt flertalet utredningar på området de senaste åren däribland utredningen Framtidens socialtjänst. Margareta Winberg utsågs till regeringens särskilda utredare 2018 med uppdrag att se över och analysera vilka för- och nackdelar som finns med att samla alla bestämmelser om äldreomsorg i en särskild lag. Arbetet pågår just nu och ska slutredovisas senast den 1 juni 2020.

20. En mer jämlik tillgång till assisterad befruktning

Motionär: Novalie Lilja, Umeå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp C

Ofrivillig barnlöshet leder till stora konsekvenser psykiskt, socialt och ekonomiskt för de människor som drabbas och klassas sedan 1997 av WHO som en sjukdom. Ofrivillig barnlöshet leder även till stora konsekvenser för vårt samhälle och idag medför det rätt till skattefinansierad hälso- och sjukvård inom vissa ramar. Flera lagändringar och ändringar av nationella riktlinjer har skett den senaste tiden med mål att ge en likvärdig och rättvis vård i hela landet. Tyvärr kvarstår flera problem, där diskriminerande strukturer mot kvinnor som lever i en samkönad relation är ett.

Idag erbjuds tex i Region Västerbotten olikkönade par behandling med upp till 6 inseminationer med donerade spermier eller upp till 3 IVF-försök. Ensamstående kvinnor erbjuds 6 inseminationer med donerade spermier, alternativt 4 inseminationer och 1 IVF. Samma antal

försök gäller också per par i en samkönad relation. Resultat blir idag att ett samkönat par som inte får barn efter dessa försök av regelverket uppmuntras att separera, eller att ansöka som ensamstående kvinnor från första början.

Att leva i en samkönad relation får inte resultera i sämre möjligheter till sjukvård. Så som reglerna ser ut idag ger det sämre möjligheter till assisterad befruktning jämfört med olikkönade par, men dessutom sämre möjligheter jämfört med om kvinnorna vore ensamstående. Detta är mycket olyckligt och direkt diskriminerande. Det finns många områden där människor som identifierar sig inom HBTQ diskrimineras och inte erbjuds likvärdig och jämlik vård. Detta område är bara är ett av dem. Just därför ser Umeå S-kvinnoklubb att vi aktivt behöver fatta beslut som leder i rätt riktning.

Umeå S kvinnoklubb yrkar att distriktskongressen beslutar

att Distriktsstyrelsen verkar för att kvinnor i en samkönad relation erbjuds tillgång till assisterad befruktning likvärdig den som erbjuds ensamstående kvinnor inom ramen för hälso- och sjukvård i Region Västerbotten.

att Distriktsstyrelsen verkar för en översyn av de nationella riktlinjerna för assisterad befruktning, med syfte att människor i en samkönad relation erbjuds en jämlik tillgång till assisterad befruktning inom ramen för hälso- och sjukvård.

För Umeå S-kvinnoklubb

Novalie Lilja

Ordförande

Antagen av Umeå S-kvinnoklubb 2019-10-30

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Motionären yrkar att distriktsstyrelsen verkar för att kvinnor i en samkönad relation erbjuds tillgång till assisterad befruktning likvärdig den som erbjuds ensamstående kvinnor inom ramen för hälso- och sjukvård i Region Västerbotten, och att de nationella riktlinjerna för assisterad befruktning ses över i syfte att människor i en samkönad relation erbjuds en jämlik tillgång till assisterad befruktning. Motionären lyfter härmed det som ska utgöra en röd tråd i all socialdemokratisk politik, nämligen likabehandlingsprincipen, eller som vi kort och gott brukar säga: principen om alla människors lika värde. För oss socialdemokrater är det viktigt att tillgången till hälso- och sjukvård sker på jämlika villkor. Vi ska inte särbehandla grupper om det inte finns etiskt relevanta skillnader som motiverar det. Lika fall ska helt enkelt behandlas lika. Det innebär bl a att vi måste jobba för regelverk som inte utgår från föreställningar om heterosexualitet som det normala.

Lagstiftningen kring assisterad befruktning har genomgått förändringar sedan den infördes i mitten av 80-talet, bl a till följd av nya behandlingsmetoder, ny forskning och ändrade normer i samhället. När den första lagstiftningen tillkom, begränsades insemination till fall där barnet kunde växa upp hos föräldrar av olika kön. Lagstiftaren ansåg att forskning saknades kring uppväxtvillkor hos barn som växte upp hos samkönade föräldrar. Detta förändrades under 2000-talet. Propositionen Assisterad befruktning och föräldraskap (prop. 2004/05:137) föreslog att assisterad befruktning med donerade spermier även skulle få utföras hos kvinnor i samkönade relationer. Däremot betonade regeringen att ett barn som har kommit till genom assisterad befruktning ska ha två föräldrar. Diskussioner om ensamstående kvinnors möjlighet till assisterad

befruktning utmynnade i ett flertal motioner som under slutet av 2010-talet så småningom ledde fram till att riksdagen ändrade uppfattning.

I Socialutskottets betänkande Assisterad befruktning (bet. 2011/12:SoU26) uttrycktes att det var otillfredsställande att det gällande regelverket gör skillnad mellan pars och ensamståendes möjligheter att bli föräldrar. Detta av flera olika skäl. Dels att ensamstående redan hade getts möjlighet att prövas som adoptivföräldrar. Men dels att det redan var ett faktum att många ensamstående skaffar barn, antingen genom assisterad befruktning eller på andra sätt. Utskottet ansåg att tiden var mogen att jämställa par och ensamstående när det gäller rätten till assisterad befruktning. Därefter tillsatte regeringen en utredning med bl a uppdrag att lämna förslag som ger ensamstående möjlighet till assisterad befruktning i motsvarande utsträckning som gifta par och sambor, vilket är numera möjligt sedan våren 2016. Dock utgår den nya lagstiftningen från att denna utvidgning av möjligheterna till assisterad befruktning till att även omfatta ensamstående ska betraktas som ett undantag från normen. Lagens förarbeten uttrycker det som följer:

Vi instämmer vidare i de uttalanden som har gjorts om att barn normalt ska ha rätt till två föräldrar och dessutom garanteras två rättsliga föräldrar redan från födseln. Detta bör även fortsättningsvis gälla. En reglering om assisterad befruktning för ensamstående kvinnor bör betraktas som ett undantag från det som annars gäller. (SOU 2014:29 s. 104)

När vi följer den kronologiska utvecklingen hos lagstiftningen kring assisterad befruktning framgår det med tydlighet att den heterosexuella parrelationen (tvåsamheten) har varit utgångspunkten. Med tiden har föreställningar kring heterosexualitet som det normala (vilket bl a tagit sig uttryck i misstänklighöret av samkönade relationer som eventuella skadliga för barns uppväxtvillkor) kommit att ifrågasättas, och tanken att samkönade relationer ska jämföras olikkönade har fått sätta prägeln på lagstiftningen. Sedan har även ensamstående kommit att omfattas av samma rättigheter, men det är tydligt att tvåsamheten har och är fortfarande utgångspunkten. Inte bara därigenom att möjlighet till assisterad befruktning för ensamstående utformats som ett undantag, utan även därigenom att den heterosexuella tvåsamheten har fått tjäna som modell för de anpassningar som kom att ske för andra grupper. Detta är orsaken till den problematik som motionären tar fasta på.

En viktig utgångspunkt i hur hälso- och sjukvården ska utformas är lika vård på lika villkor, dvs att lika fall ska behandlas lika. Detta uttrycks av Statens medicinsk-etiska råd (Smer) som att det är omoraliskt att särbehandla vissa grupper om det inte finns etiskt relevanta skillnader mellan dessa och andra grupper, men däremot konstaterar Smer att det samtidigt är svårt att exakt ange vad som är etiskt relevanta skillnader. I all annan hälso- och sjukvård är det individen som är utgångspunkten. När det gäller behandling p g a ofrivillig barnlöshet, så är det - med undantag av ensamstående - tvåsamheten som är utgångspunkten. Det förhållande som motionären beskriver, där kvinnor i Västerbotten omfattas av olika regler beroende på om de är ensamstående eller ingår i en parrelation, är just ett uttryck för det. Reglerna för assisterad befruktning i Region Västerbotten jämför kvinnor i samkönade relationer med kvinnor i olikkönade relationer. Den grupp som kvinnor i samkönade relationer anses vara relevanta att jämföras med är alltså kvinnor som lever med män och inte kvinnor per se. Kvinnor ses inte som individer utan de ses i relation till vem de bor med, där frågan huruvida de är ensamstående eller bor tillsammans med någon avgör vilka regler de omfattas av. Detta har sin grund i att tvåsamheten är ju den underförstådda, outtalade norm som reglerna kring assisterad befruktning vilar på. Styrelsen är därmed av uppfattningen att regelverket skulle behöva ses över med normkritiska glasögon.

Styrelsen håller med motionären om att det är önskvärt att verka för att kvinnor i en samkönad relation erbjuds tillgång till assisterad befruktning likvärdig den som erbjuds ensamstående kvinnor. Dock innehåller att-sats 1 en detaljerad specificering kring hur detta ska ske, nämligen genom att regeln om 6 inseminationsförsök där 2 kan bytas till 1 IVF ska gälla per individ och inte per par. Styrelsen anser det visserligen vara av vikt att kvinnor i en samkönad relation erbjuds tillgång till assisterad befruktning som är likvärdig den som erbjuds ensamstående, men vill inte ställa sig bakom ett specifikt antal försök, då ett sådant ställningstagande bör vara en avvägning mellan vad det skulle kosta och hur prioriteringarna i hälso- och sjukvården ska ske. Överväganden på sådan detaljnivå anser vi inte ska göras av varken arbetarekommunens repskap eller distriktets årskonferens, vars roll är att fatta beslut av mer principiell karaktär. Det är snarare regionfullmäktigegruppen ansvar att efter genomförd beredning från tjänstepersoner i behörig ordning ta ställning.

I att-sats 2 yrkar motionären att distriktsstyrelsen verkar för en översyn av de nationella riktlinjerna för assisterad befruktning. Efter dialog med motionären har det framgått att det är SKL:s rekommendationer om enhetlighet i landstingens och regionernas erbjudande av offentlig finansierad assisterad befruktning som avses. Styrelsen delar motionärens uppfattning att de behöver ses över med normkritiska glasögon. I partiets politiska riktlinjer antagna på kongressen 2017 går det att läsa följande: ”I dag finns många olika sorters familjer. Sverige är fullt av bonusbarn, varannan-veckas-föräldrar, kärn- och stjärnfamiljer. Det kräver att regler och system förändras och anpassas” (Trygghet i en ny tid, s. 23). Vi menar att en översyn av SKL:s rekommendationer kan vara en del av detta. Att-sats 2 är något som styrelsen absolut kan ställa sig bakom.

Styrelsen föreslår representantskapet att besluta:

att anta motionen som vår egen och skicka vidare till Distriktskongressen 2020

Umeå arbetarekommuns representantskap beslutade vid mötet 2019-12-09

Beslut att anta motionen som vår egen och skicka den vidare till Distriktskongressen 2020

Distriktsstyrelsens svar på motion 20

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

att avslå att-sats 1

att bifalla att-sats 2

Frågan om assisterad befruktning har under lång tid varit debatterad och flera lagändringar har gjorts de senaste 30 åren. Möjligheten till assisterad befruktning för såväl samkönade par som ensamstående kvinnor är ett viktigt steg mot att normkritiskt förhållningssätt inom svensk hälso- och sjukvård. För att uppnå jämlik vård är samsyn mellan landets regioner viktigt. Här utgör Sveriges kommuner och regioner (SKR) en viktig aktör för att ge jämlika förutsättningar för medborgarna oavsett vart i landet de söker vård/ behandling. SKR har rekommendationer beträffande antalet assisterade befruktningar som ska erbjudas inom ramen för den regionfinansierade vården, dessa har Region Västerbotten antagit. Ska jämlik vård i hela landet uppnås anser distriktsstyrelsen att det är viktigt att verka för att de regioner som idag inte antagit SKR:s rekommendationer gör det. Att frånga SKR:s rekommendationer i Region Västerbotten, likt motionären föreslår, anses distriktsstyrelsen motverka målet att verka för att uppnå jämlik vård i hela landet. Motionärens andra att-sats, att verka för en översyn av de nationella riktlinjerna, ligger däremot helt i linje med att öka jämlikheten inom svensk hälso- och sjukvård.

21. Traumamottagning för barn

Motionär: Mikael Rubin, Umeå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp C

Redan före MeToo har det uppmärksammats, särskilt inom barn och ungdomsidrotten, i skolan och på Musikfestivaler att det förekommer sexuella övergrepp. Både bris, killfrågor.se och andra jourer rapporterar om ett ökat antal samtal kring fysisk, psykisk och sexuellt våld bland barn, både från flickor och pojkar.

Dessa barn behöver traumabehandling för många av de utvecklar problem med intimitet, rädsla för relationer och sexualitet, aggressivitet, missbruk av sexualitet, missbruk av pornografi, missbruk av våld, missbruk av droger, ätstörningar, psykisk sjukdom (psykisk ohälsa) och suicider. Det finns även en social ärftlighet som måste beaktas. Möter man dessa barn/ungdomar tidigt kan många problem förebyggas och liv räddas.

Det behövs ett ökat kunskapsbehov och en handlingsplan för att ta emot dessa barn och ungdomar inom professionen (Bup).

I Umeå finns idag vid Norrlands universitetssjukhus ASTA-teamet som är en specialistmottagning för personer som varit utsatta för sexuella övergrepp. De tar emot vuxna personer av alla kön. Administrativt ligger de under vuxenpsykiatrin.

I Sverige finns för närvarande 2 mottagningar, Linköping och Stockholm, som riktar sig till barn och ungdomar som varit utsatta olika typer av trauman, då även av sexuell art. I norra Sverige finns inte denna typ av mottagning.

Jag yrkar på

att Socialdemokraterna i Västerbotten verkar för att det utreds om ett traumacenter för barn och ungdom kan etableras i Västerbotten.

Tomtebo-Innertavle s förening antog denna motion som sin egen

Umeå AK repskap antar motionen som sin egen o skickar den till Distriktskongressen

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Motionären lyfter en mycket angelägen och aktuell fråga. Den psykiska ohälsan har ökat under senare år och allt fler unga söker till barn- och ungdomspsykiatrin (BUP). Regeringen beslutade med anledning av detta 2018 om en särskild satsning på kompetensutveckling i psykiatrisk traumavård för anställda inom barn- och ungdomspsykiatrin och första linjen, som fått. Uppdraget gavs till Linköping universitet som sedan 2015 haft uppdrag att sprida kunskap om våld och övergrepp mot barn, vilket resulterat i inrättandet av Barnafrid som ett nationellt kompetenscentrum.

Behovet av ytterligare kunskap är stort för att närma sig dessa frågor på ett bra sätt. Linköpingsuniversitet planerar nu en webbutbildning som vänder sig till målgruppen (personal) för att i större utsträckning täcka behovet och nå fler i hela landet. I det här arbetet har region Skåne och region Västerbotten utsetts som pilotregioner. I Region Västerbotten kommer bland annat BUP, Barnahus, primärvården med hälsocentraler, BHV och ungdomsmottagningar att ingå i projektet. Det ser vi som en god start på en nationell samordning som ska stärka en närvarande och likvärdig vård för alla i hela landet.

Ser vi till de kommuner som i dagsläget har ett specialiserat traumacenter för barn och unga, så finns det i både Linköping och Stockholm ett nära samarbete med Barnahus, som är specialiserade att utreda våld mot barn. I Västerbotten finns ett Barnahus, i Umeå, och de geografiska skillnaderna är mer påtagliga i Västerbottens län. Det gör motionen än mer aktuell, men frågan kvarstår om hur detta ska lösas på bästa sätt.

En av de viktigaste faktorerna är att vården vågar ställa frågor om våld och övergrepp. Det skapar förutsättningar för att barn och unga ska kunna och våga berätta om sina upplevelser och få den hjälp de behöver. Då är närheten till de barn och unga ytterligare en viktig del, och nu stärks hela vårdkedjan i och med en generell kompetensutveckling.

Den ekonomiska situationen på regionen är ansträngd. AK-styrelsen anser dock att i samband med att pilotprojektet på regionen avslutas att det är relevant att ställa frågan om de insatser är tillräckliga för att nå de barn och unga som far illa och som riskerar att inte komma in i vården på rätt sätt. Där kan frågan om kompetens och eventuell etablering traumacenter för barn och unga anses rimliga att titta vidare på.

Styrelsen föreslår representantskapet att besluta:

att anta motionen som vår egen och skicka den vidare till Distriktskongressen 2020

Umeå arbetarekommuns representantskap beslutade vid mötet 2019-12-09

Beslut att anta motionen som vår egen och skicka den vidare till Distriktskongressen 2020

Distriktsstyrelsens svar på motion 21

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

att anse motionen besvarad

Motionären lyfter en viktig fråga gällande utvecklad traumavård för barn och unga. Runt om i Sverige pågår ett arbete för att öka hälso- och sjukvårdens kompetens att möta traumatisering hos barn och unga. Det är viktigt för att nå en likvärdig tillgång till stöd och behandling oavsett vart i landet vi bor. Vår S-ledda regering beslutade med anledning av detta att satsa på kompetensutveckling i psykiatrisk traumavård för anställda inom barn- och ungdomspsykiatri och första linjen. Bakgrunden till satsningen är kritik från FN:s kommitté för barnens rättigheter om bland annat brister i genomförandet av FN:s barnkonvention, otydligheter i vårdkedjor och stora regionala skillnader i vilket stöd barnen får.

För att utveckla olika delar av förslagen i regeringsuppdraget, och inhämta nya idéer, utsågs två modellområden; Region Skåne och Region Västerbotten. Målsättningen med satsningen är att öka kunskapen kompetensen för traumavård i Sverige för barn och ungdomar och en mängd aktiviteter är påbörjade inom regionen.

Region Västerbotten har sedan tidigare en lång tradition av ett strukturerat förbättringsarbete och kan dessutom tillföra projektet både glesbygdskompetens, erfarenhet av digitala vårdmöten och kunskap att jobba länsövergripande med många enheter. Ungdomshälsan, regionens ungdomsmottagningar, Barnahus, primärvårdens hälsocentraler, barn- och ungdomspsykiatri och kompetenscentrum för mödra- och barnhälsovård arbetar tillsammans med att kompetensutveckla traumavården för personal som möter barn och ungdomar.

Att vara ett modellområde innebär stora möjligheter till kompetenshöjning i hela Västerbotten. Det ökar möjligheten till effektiva vårdkedjor, vilket blir ännu viktigare då väntetiderna måste minska. Trauma orsakar mycket lidande och det är därför viktigt att vården uppmärksammar och kan erbjuda ett snabbt och passande bemötande, krisstöd och behandling för barn och unga. Det vore dock olyckligt att under pågående arbete med att stärka svensk traumavård för barn och unga låsa sig vid etablering av traumacentrar i Region Västerbotten innan utvärdering och implementering inom hela vårdkedjan är genomförd och utvärderad.

22. Tandvårdsbuss i Västerbottens fjäll och inlandsområde

Motionär: Magnus Johansson, Vilhelmina Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp C

Västerbottens län är ett mycket stort län med långa avstånd för dess medborgare till olika service/samhällsfunktioner och tandvården är en sådan.

Med dåliga kommunikationsmöjligheter i form av kollektivtrafik är tillgång till bil ett måste och har blivit mer regel än undantag för att klara av att sköta sina tänder. Med högre bränslepriser och en låg reseersättning har inte möjligheterna blivit bättre.

Under överskådlig tid har möjligheten till god tandvård försämrats för folket i Västerbottens inland. Neddragningar och nedläggningar har bidragit till att tandvård försvunnit periodvis i vissa kommuner.

Framst med brist på utbildad personal som kan utföra tandvården, men detta är inte acceptabelt i längden.

I bl.a Region Kalmar rullar det sedan några år en fullt utrustad tandvårdsbuss (husbil) i regionen som besöker asylboenden, skolor och äldreboenden med goda resultat. Vad skulle inte en, kanske flera sådana tandvårdsbussar kunna uträtta i vårt jättelän? Inte som ersättning för fasta tandläkarstationer utan som ett komplement till dessa.

Sådana bussar anser jag ska rulla och betjäna befolkningen i Västerbottens fjäll och inland där avstånden blir stora för dylik behandling, men frågan bör utredas nogsamt med dess ev. för/nackdelar.

Jag yrkar på följande i min motion:

att Kultsjödalens S-förening antar motionen som sin egen

att Vilhelmina Ak antar denna motion som sin egen

att Våra socialdemokratiska regionpolitiker jobbar i motionens anda och utreder frågan grundligt för att se om detta kan vara ett system för god tandvård i Västerbottens inland och fjällområde.

Saxnäs, Marsfjäll 191202

Magnus Johansson

Vilhelmina arbetarekommuns motionssvar

Magnus Johansson, Kultsjödalen s-förening, har i en motion föreslagit att socialdemokraternas regionpolitiker ska jobba i motionens anda – att se över möjligheterna att inrätta en tandvårdsbuss i länet - och att frågan ska utredas grundligt för att se om ett system för god tandvård genom att inrätta en tandvårdsbuss kan genomföras till nytta för Västerbottens inland och fjällområde.

Styrelsen noterar att en liknande verksamhet pågår i Region Kalmar med konstaterat goda resultat som följd. Med tanke på länets geografi, så är det angeläget att frågan kan utredas. Styrelsen förslår att representantskapet antar motionen som sin egen och skickar den vidare till distriktsårskongressen för behandling.

Distriktsstyrelsens svar på motion 22

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

att anse motionen besvarad

Folktandvården Västerbotten har lång erfarenhet av arbete med en mobil klinik och en mobil tandläkarutrustning. Den mobila kliniken som införskaffades 1980 avvecklades i början på 2000-talet på grund av åldersskäl. Efter detta har tandvården enbart övergått till att använda mobila utrustningar som då kan ställas upp i befintliga lokaler. Att använda en mobil utrustning i befintliga lokaler som inte är anpassade till tandvård innebär utmaningar både avseende miljö och arbetsmiljö. Därför är det i många fall bättre att använda sig av en mobil klinik avsedd för tandvård.

Målgruppen för mobila lösningar i Västerbotten har under senare tid varit barn- och ungdomstandvård och nödvändig tandvård i särskilda boenden. En grundprincip har varit att skolan alternativt boendet har haft ett tillräckligt stort patientunderlag som medfört ett effektivt nyttjande av den mobila kliniken/utrustningen. I framtiden är det möjligt att även tandvård på vuxna och akut tandvård kan utföras på den mobila kliniken. Dessa mobila lösningar har uppskattats av både barn, föräldrar, äldre, skola och boenden.

Flera landsting, bland annat Kalmar, Västra Götaland, Örebro och Västernorrland, har införskaffat mobila tandvårdskliniker och har erfarenheter av dessa. Det har skett samtidigt som kliniker har avvecklats. En utmaning vid övergång till mobila kliniker har varit att kunna upprätthålla en optimal bemanning över tid och att hitta bra och kostnadseffektiva lösningar för uppställning. Att i dag införskaffa en mobil klinik löser inte det tillgänglighetsproblem som finns framförallt i södra Lappland och Skellefteå. Där är samtliga kliniker fortfarande i bruk, men det saknas personal för att kunna bemanna dessa kontinuerligt. Inom Region Västerbotten pågår ett arbete med att se över hur tandvården i framtiden på bästa sätt ska klara sitt uppdrag, i syfte att ge patienterna en god och tillgänglig tandvård i hela länet, från fjäll till kust.

23. Nätläkare

Motionär: Kicki Fredriksson, Storumans Arbetarekommun
DS föredragande: Grupp C

Först så hade vi den växande yrkesgruppen stafettläkare och stafettsjuksköterskor. Där har man inte lyckats speciellt bra med att minska kostnaderna för detta.

Nu har vi även nätläkare och nähkösoentraler. En verksamhet som ökar lavinartat. Besöken 2017 var 200 000 och 2018 var man uppe i 550 000 besök en ökning på 154%. Vem är det som betalar de här besöken? Jo, det är våra Regioner. Kostnaden för Nätläkarna är uppe i över en kvarts MILJARD kronor.

För den vårdsökande så är ofta besöken ”kostnadsfria”, vilket är en bra deal för den som söker vård. Men Regionerna får betala ca 650: - per besök.

Det är inte konstigt att våra Regioner dräneras på pengar.

Vi måste agera kraftfullt mot både stafettläkare och nätläkare och liknande företeelser. Jag tror inte att lösningen är förbud. Men något bör göras.

Jag yrkar på:

att Regionen utreder möjligheten för egna nätläkare/häsoentraler

Storuman 191129

Kicki Fredriksson

Storumans arbetarekommuns motionssvar

Storumans arbetarekommun har behandlat motionen den 10 december 2019.

Motionären tar upp en viktig fråga och en företeelse som ökat väldigt mycket på väldigt kort tid. Som motionären säger är det knappast troligt att förbud är lösningen. Särskilt som företeelsen nätläkare och nähkösoentraler i sig skulle kunna vara ett sätt att öka vårdens tillgänglighet, något som borde vara attraktivt i en långsträckt geografisk region som Västerbotten.

Det är viktigt att regionen får större möjligheter att utveckla dessa verksamheter i egen regi. Regionen har andra möjligheter till en hög kvalité på sin nätläkarverksamhet än externa aktörer samtidigt som länets egen vårdverksamhet på det sättet kan utveckla kontakterna till och kunskapen om sina egna länsmedborgare.

Storumans arbetarekommun beslutar att ställa sig bakom motionen och anta den som sin egen att bifalla motionen
att skicka den vidare till distriktskongressen 2020

Distriktsstyrelsens svar på motion 23

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

att bifalla motionen

Motionären lyfter en viktig fråga för hälso- och sjukvården i såväl länet som landet. Behovet av att utveckla möjligheten för medborgarna till läkarkontakt via nätet genom verksamhet i egen

regi. Frågan är en prioriterad men ett fullskaligt införande har inte genomförts. I Västerbotten är den främsta drivkraften för att utveckla vård på distans de långa avstånden och den stora delen glesbygd. Genom att erbjuda vård på distans får invånarna, exempelvis med tjänster i eller nära hemmet, tillgång till specialistkompetens som i dag endast erbjuds på sjukhusen. Tillgänglighet är dock inte bara en avståndsfråga. Även i tätort har många invånare av olika skäl svårt att ta sig till sin vårdgivare, och läkarkontakt digitalt kan också här göra vården betydligt mer tillgänglig och jämlik.

Verksamheter som infört vård på distans i daglig rutin vittnar om att deras insatser når samma goda resultat som fysiska möten. Eftersom patienten dessutom slipper långa resor och bättre kan styra över sin egen tid innebär modellen många gånger att man kan erbjuda intensivare behandling eller rehabilitering. Eftersom det ofta har positiv inverkan på behandlingsresultatet kan vi konstatera att vård på distans även bidrar till ökad vårdkvalitet. Många personalgrupper erbjuder sin kompetens till andra kliniker och orter och tillbringar därför en del tid på resande fot. Digitala vårdmöten kan minska behovet att resa och frigöra tid för patienter som har störst behov av det fysiska mötet vilket bidrar till en utjämning av vårdköerna och därmed en mer jämlik vård. Region Västerbotten och Region Norrbotten kommer genomföra ett gemensamt projekt med digital hälsocentral i egen regi som ska testas under våren 2020 där medborgarna ges möjlighet att träffa läkare digitalt.

24. Barn och ungdomars psykiska ohälsa

Motionär: Helen Johansson, Maria Bäckström, Vilhelmina Arbetarekommun
DS föredragande: Grupp C

Synsättet på den psykiatriska vården måste förändras i grunden. En människa i psykisk kris är i samma behov av snabb vård som de med akuta fysiska åkommor. Obehandlade psykiska sjukdomstillstånd leder lätt till destruktivt beteende som i värsta fall kan få dödlig utgång. Det är speciellt viktigt med tidiga insatser för våra barn och ungdomar med dåligt mående, psykisk ohälsa eller någon form av diagnos då deras framtid formas redan i tonåren. Uteblir tidiga insatser kan problemen förvärras vilket kan leda till ett socialt utanförskap samt fysiskt och psykiskt lidande. Förlusten är störst hos den enskilde men är även en stor samhällsekonomisk förlust.

Barn och ungdomar som mår dåligt, oavsett orsak, behöver kvalificerad hjälp från barn- och ungdomspsykiatri (BUP) i form av ex. samtalsterapi, utredningar mm. Tyvärr är köerna långa till BUP och resurserna knappa. Den långa väntetiden kan bli katastrofal för många. Måendet riskerar bli ännu sämre. Lägg därtill upplevelse av misslyckande i skolan eller att inte nå upp till de ideal som många unga pressas till, kan tyvärr leda till självmedicinering och suicidförsök. I värsta fall lyckas de eller, som många, fastnar i ett gravt missbruk.

Från olika ställen i landet kommer rapporter om hur barn och ungdomar i behov av hjälp tvingas vänta 1-2 år på behandling och i med detta ses en ökning av utskrivning av beroendeframkallande psykofarmaka till samma målgrupp. Psykofarmaka ges i väntan på att få en tid till BUP men är mer en kostnadsfråga då det är billigare att medicinera än att låta dem gå i regelbunden psykoterapi. Genom medicineringen lindras barnens och de ungas symptom av mer djupgående problem eller sjukdomar- men själva grundproblemet kvarstår. Många mediciner ger dessutom bara en tillfällig effekt och doserna måste hela tiden ökas för att vara verksamma. Detta leder förr eller senare till ett missbruk där risken är stor att de även testar andra beroendeframkallande substanser som leder till ett än sämre mående.

De barn och unga som mår dåligt behöver tidigt identifieras genom bland annat resurser inom elevhälsoteam eller att vårdcentraler har personal som kan ta sig an barn samt att barn- och ungdomspsykiatri har resurser till att ta emot de som behöver mer kvalificerat stöd. Skolgång är en av skyddsfaktorerna för framtiden. Det har visat sig att de som inte har fullgjort sin skolgång har större risk att hamna i utanförskap, arbetslöshet, kriminalitet, droger mm.

Enligt Socialstyrelsen är sambandet mellan psykisk hälsa och lärande av stor betydelse för skolprestationer och välbefinnande. Därför bör elevernas utbildning även omfatta deras personliga utveckling, vilket inkluderar hälsa och välmående. Ett centralt område för elevhälsan och skolan är att främja elevers psykiska hälsa och uppmärksamma elever som av något skäl inte mår bra eller behöver stöd. Kommunerna ska därför i allra högsta grad se till att det finns fungerande elevhälsovårdsteam på skolenheterna där skolkuratoren har en viktig funktion att fånga upp signaler om elevers mående. Barn och unga som har trygga anknytningspersoner eller någon form av vuxenstöd, tenderar att klara sig långt mycket bättre än de som inte har vuxna att anförtra sig åt.

Den 12 augusti 2019 stod att läsa på SVT att BUP i Västerbotten är näst sämst besöksmässigt. BUP är underbemannat och har genomgått en omstrukturering och i landet är det stor skillnad på hur många besök som BUP kan ta emot. Det är alarmerande att tillgång till rätt stöd beror på var i landet man bor. Alla barn och ungdomar är lika värda och ska ha samma chans till hjälp. BUP finns idag i Lycksele och Umeå vilket innebär att det finns barn och ungdomar i behov av stöd och hjälp som har svårt att ta sig dit. Det krävs nämligen att det finns någorlunda resursstarka föräldrar som tar dem dit. Som exempel kan barn från ex. Vilhelmina eller Saxnäs få åka mellan 12 – 24 mil enkel väg för ett enda besök. Avstånden är således en avgörande faktor till om vissa barn får tillgång till den kvalificerade hjälp som erbjuds.

Helen Johansson & Maria Bäckström
Kultsjödalens S-förening

Yrkande

- att** regionens företrädare arbetar för en ökad kompetensförsörjning och resursförstärkning inom området barn- och ungdomspsykiatri (BUP).
- att** kommunernas elevhälsa i Västerbotten stärks genom regionala satsningar.
- att** det på regional nivå inleds ett arbete för att stärka kompetensen i första linjens psykiatri, dvs. våra vårdcentraler, där personal erbjuds kompetensstärkande insatser i bemötande och behandling av barn och unga med olika psykiatriska sjukdomsbilder.
- att** regionen ser över tillgängligheten gällande BUP genom utveckling av en uppsökande enhet som rör sig i de olika kommunerna i regionen.
- att** motionen antas i sin helhet

Vilhelmina arbetarekommuns motionssvar

Helen Johansson och Maria Bäckström, Kultsjödalens s-förening har i en motion tagit upp frågan om att viktiga insatser måste till för att ge stöd och hjälp till ungdomar som mår dåligt. Motionärerna förslår att regionens företrädare arbetar för en ökad kompetensförsörjning och

resursförstärkning inom området barn- och ungdomspsykiatri (BUP) och att kommunernas elevhälsa stärks genom regionala insatser. Vidare föreslår motionärerna att ett arbete inleds för att stärka kompetensen i första linjens psykiatri och att vårdcentralernas personal erbjuds kompetensstärkande insatser i bemötande och behandling av barn och unga med olika psykiatriska sjukdomsbilder. Dessutom föreslår att regionen ser över tillgängligheten gällande BUP genom utveckling av en uppsökande enhet som rör sig i de olika kommunerna i regionen. Styrelsen ser motionen som ett viktigt steg i att stärka regionens och kommunernas möjligheter att ta frågor om barns och ungas psykiska hälsa, eller ohälsa, på största allvar. De insatser som föreslås, bedömer styrelsen ha mycket gynnsamma effekter på sikt och att det i det läge som finns råder, är av yttersta vikt att föreslagna åtgärder blir föremål för snara insatser. Styrelsen föreslår representantskapet att ställa sig bakom motionen och att anta den som sin egen.

Distriktsstyrelsens svar på motion 24

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

att att-sats 1, 3 och 4 anses besvarade

att avslå att-sats 2

Socialdemokraterna i Västerbotten gick till val på att bryta utvecklingen med barn och unga som drabbats av psykisk ohälsa, bli det barnvänligaste länet i landet och bygga trygghet även för de yngsta. Därför läggs stor vikt vid att barnperspektivet behöver genomsyra allt vi gör. Olyckligtvis ser vi, likt motionären, att den psykiska ohälsan ökar bland unga. Det är en utveckling vi inte kan acceptera. För att bryta utvecklingen krävs att samhället tar sitt ansvar. Samhället kan inte skjuta ifrån sig uppgiften att rusta samhället att möta unga människor med psykiska besvär. Istället måste vi se till att stärka skolans, vårdens och barn- och ungdomspsykiatri (BUP) förmåga att agera, hantera och möta unga som kämpar med sin psykiska hälsa.

Riktade satsningar för att stärka såväl resurser som kompetensutveckling inom BUP har genomförts av såväl statliga som regionala satsningar de senaste åren. Utifrån de ekonomiska utmaningar som regionen står inför idag ser vi ingen realistisk möjlighet att tillskjuta mer medel utan istället verka för att ge andra förutsättningar för att minska väntetiden för barn och unga. Det är även viktigt att påpeka att psykisk ohälsa inte bara bekämpas genom att stärka upp länets tre specialistkliniker inom BUP (Skellefteå, Lycksele och Umeå), utan också genom en stark idrottsrörelse, ett levande kulturliv och en stimulerande fritid. Därför är det viktigt att vi prioriterar såväl den regiondrivna ungdomshälsan som den kommunala elevhälsan. Uppdragen ser dock olika ut för den kommunal respektive regionala verksamheten och vi kan inte med regionala medel stärka upp kommunal verksamhet.

Det är viktigt att skapa hållbara strukturer och modeller för ett samlat, tidigt stöd till barn och deras familjer. För att nå bästa resultat är nära samverkan mellan Regionen och länets kommuner avgörande. Ett exempel på en verksamhet som varit lyckosam är Hälsa Lärande och Trygghet (HLT) som syftar till att säkra tidig upptäckt, hög tillgänglighet och samordning. HLT utgör en del av första linjen för psykisk hälsa, och består av tvärprofessionella arbetsgrupper, HLT-team, med representanter från förskola, för- och grundskola, elevhälsa, socialtjänst och familjecentral/hälsocentral. Denna strukturerade HLT-modell har sedan 2012 implementerats i Västerbottens län och finns i följande kommuner: Lycksele, Nordmaling, Norsjö, Skellefteå, Umeå, Vindeln, Vännäs och Åsele. Exempel på samordnade insatser som kan erbjudas genom HLT är: anpassade insatser till barnet, föräldrastöd, familjesamtal, föräldra- och barngrupper,

kartläggning, kombination av insatser, gemensamma uppföljningar och utvärderingar av insatserna.

Beträffande inrättande av en uppsökande enhet som rör sig i de olika kommunerna anser distriktsstyrelsen att fortsatt utveckling av digitala möten, istället för att regionens personal ska spendera stor del av sin arbetstid på vägarna, är rätt väg att gå. Idag sker exempelvis KBT-behandling digitalt med goda resultat.

Region Västerbotten antog 2019 en ny regionplan för perioden 2020-2023 och som ett av de tolv prioriterade områdena var just att Västerbotten är det barnvänligast länet. Under 2020 har regionens tre Folkhälso- och demokratiberedningar (Umeåregionen, Södra Lappland och Skellefteå-Norsjöområdet) getts i uppdrag att Genom medborgardialog och i samverkan med kommuner och andra aktörer i samhället ta fram underlag vad som kan göras för att främja barn och ungas psykiska hälsa. Arbetet ligger sedan till grund för att arbeta vidare med ett av våra vallöften för mandatperioden: Att länets kommuner och region tar fram ett gemensamt 10-punktsprogram för att stärka psykisk hälsa bland barn och unga. Tillsammans i samverkan kan vi se till att bryta utvecklingen, bli det barnvänligaste länet i landet och bygga trygghet även för de yngsta.

25. Evidensbaserat regelverk för blodgivning

Motionär: Emilia Ådin, Skellefteå Arbetarekommun
DS föredragande: Grupp C

Blodgivning är en viktig resurs för att kunna rädda liv. Blodcentralen får aldrig stå tom när en akut situation är framme. Brist på blodgivare ger brist på blodenheter till de som behöver det som mest. Därför är vi behov av fler blodgivare som regelbundet kan vara med och säkerställa tillgången på blodenheter.

Vid varje blodgivningstillfälle testas blodet för att säkerställa att det är fritt från smitta. Det är av stor vikt för att patienter i behov av blod ska kunna känna en säkerhet kring att transfusionen som ges ger möjlighet till liv och hälsa och inte ohälsa. Allt blod kommer dock inte så långt att det ens testas. Hälsodeklarationen som fylls i innan blodgivning kan ske är första linjen för urval, också den en viktig del i att säkerställa att blodet som doneras är säkert för patient. Till exempel om du som blodgivare varit utsatt för risker som kan äventyra en säker donation. Det kan röra sig om att du injicerat narkotika, nyligen genomgått kirurgiska ingrepp eller om du haft samlag i utbyte mot droger eller pengar.

1979 beslutade Socialstyrelsen att stryka homosexualitet ur sjukdomsregistret. Mot bakgrund av regelverket för blodgivning kan man dock se att det åtminstone i det sammanhanget fortfarande är att betrakta som en källa för sjukdom och ett uppenbart riskbeteende. Regelverket stipulerar att ”en man som har haft sexuellt umgänge med en man” ska avvakta 12 månader innan han ger blod. I praktiken innebär detta att en man som lever i ett stabilt, monogamt förhållande med en annan man, måste avstå från att ha sex i tolv månader för att kunna ge blod.

För att förtydliga skevheten i regelverket: Johannes lever sedan 10 år i ett stabilt förhållande med Erik. Deras gemensamma vän Ola for två veckor till Magaluf där han hade olika 24-timmars romanser med tre olika kvinnor. Johannes och Ola går gemensamt in på blodgivningscentralen en regnig dag i november i syfte att ge blod. Ola berättar om sin resa till Magaluf och sina 24-

timmars romanser. Han får till svar att han kan komma tillbaka om 3 månader när eventuella blodsmittor med säkerhet kan synas vid screening. Johannes berättar om sin relation med Erik. Han får till svar att han ska leva i celibat i 12 månader för att ens kunna screena blodet.

Vi har ett förlegat regelverk för blodgivning, som helt saknar evidens när det kommer till risk för blodsmitta och män som har sex med män. Parallellt med detta larmar våra sjukhus om perioder av brist på blod, med risk för patienters liv och hälsa. Det är dags för en evidensbaserad blodgivning och ett jämlikt regelverk. Riskbeteende och sexuell läggning är inte samma sak. Därför yrkar jag:

att regelverket för blodgivning ses över och grundas på evidens.

att Skellefteå arbetarekommun antar motionen.

att Västerbottens partidistrikt antar motionen och driver den i de forum de kan.

Emilia Ådin

Antagen av Ersmarks-/Kusmarks s-förening 191118

Skellefteå arbetarekommuns motionssvar

Styrelse för Skellefteå arbetarekommun delar motionärens syn på vad som upplevs som, ett föråldrat urvalssystem vid blodgivning. Det är inte värdigt ett modern och öppet samhälle att göra skillnad på människor utifrån sexuell läggning. Eller att fördomsfullt anta att alla människor med en viss sexuell läggning har ett riskbeteende som gör dem olämpliga som blodgivare. Med modern teknik kan tester utföras som kan användas som underlag för avgörandet istället för fördomsfulla gissningar. Huruvida vetenskaplig evidens föreligger i tillräcklig utsträckning för att utgöra grund för ett nytt regelverk, vet inte styrelsen. Motionens budskap är i vilket fall en viktig signal för en grundlig omarbetning av regelverket. Styrelsens förslag till beslut: att bifalla motionen.

Representantskapet beslutar att anta motionen i sin helhet samt sända den till Distriktskongressen.

Distriktsstyrelsens svar på motion 25

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

att bifalla motionen

Motionären lyfter en viktig fråga, att män som har sex med män år 2020 fortfarande inte får ge blod – om man inte har levt i fullständigt celibat i minst tolv månader. Det spelar alltså ingen roll om man sedan många år lever i ett monogamt förhållande och inte utsätter sig för några sexuella risker.

Att kunna erbjuda blod till patienter i samband med operationer eller sjukdomar är ofta livsavgörande. Inte sällan råder det dock brist på blod vilket är mycket allvarligt, inte minst för den person vars liv hänger på en skör tråd. Vården är i ständigt behov av fler blodgivare, därför är det olyckligt att en stor grupp idag i praktiken stängs ute från att bli blodgivare. Det blod som används inom hälso- och sjukvården ska givetvis vara kvalitetssäkrat. Patientsäkerheten ska alltid

prioriteras allra främst. Ingen patient ska riskera att få blodsmitta genom blodtransfusioner och därför bör det givetvis vara en hård kontroll av det blod som ges. Distriktsstyrelsen anser det rimligare att man i stället bedömer en blodgivare utifrån dennes risktagande och därefter sätter karantänstider oberoende av vilken sexuell läggning vederbörande har.

Under senare tid har flera länder lättat på reglerna och istället infört en tidsbestämd karens räknat från senaste sexuella kontakt. Detta gäller till exempel Storbritannien, Finland, Tjeckien, USA, Kanada, Australien, Nya Zeeland och Sydafrika. Inom EU planerar ett flertal länder att införa temporär karens efter senast sexuella kontakt. När frågan om jämlik blodgivning kommer upp i Sverige hänvisar ofta Socialstyrelsen till EU-bestämmelser. Trots detta har flera länder, exempelvis vårt grannland Danmark, inom en snar framtid tänkt tillåta blodgivning för homo- och bisexuella män utan att det anses strida mot EU-regler. Givet att enbart människor utan sexuellt risktagande skulle få ge blod och att blodet screenas för att upptäcka eventuell blodsmitta borde även Sverige kunna införa samma regler för alla. Det skulle ge mer nödvändigt blod till sjukvården och patienterna. Samtidigt skulle Sverige ta bort ett av de diskriminerande regelverk som finns kvar för homo- och bisexuella. Det är på tiden att en av de sista relikerna från en mer fördömsfull tid, där sexuell läggning exkluderar människor, försvinner.

26. Avgiftsfri kollektivtrafik i Region Västerbotten

Motionär: Jesper Eriksson, Skellefteå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp C

Infrastrukturen i samhället är livsviktig! En väl fungerande transportsektor möjliggör för samhällets ekonomi att växa, och för invånarna att pendla. Denna sektor förutsätter en god infrastruktur, vilket lyckligtvis är något som Sverige har, men det är hög tid för en uppdatering av bekvämligheten på individnivå inom kollektivtrafiken.

Dagens ineffektiva transportsystem, där vi har en bil per person, håller nämligen på att förstöra planeten som vi kallar hem. Bilar och andra fossildrivna transportmedel fortsätter att pumpa ut växthusgaser som aldrig förr, vägtransportsektorn står idag för 30% av Sveriges totala utsläpp,¹ detta borde kräva fler åtgärder än att enbart höja priset på drivmedel. Om vi som civilisation ska klara av FN:s trettonde globala mål till 2030 *bekämpa klimatförändringarna*, skulle vi egentligen behövt agera för länge sedan. Tyvärr har länge sedan redan varit och är inget vi kan påverka, Men det är inte heller för sent för att börja. Vi kan påverka framtiden men då måste vi agera nu! Det räcker inte med att vi ska göra bilismen så oattraktiv att åka kollektivt blir attraktivt. Det riskerar att istället vända opinionen emot oss i klimatfrågan om vi inte erbjuder ett tydligt alternativ. Likaså bidrar en ensidig klimatpolitik till en ökad grad av segregation när fattiga inte har råd med något utav alternativen.

Att ha en avgiftsfri kollektivtrafik kommer inte att vara billigt men, men inte heller så dyrt som man kan tro. Kollektivtrafikens finansiering består av i regel cirka 5–6% av biljettkostnader.² Denna siffra på cirka 5% bleknar i jämförelse med vad de senare kostnaderna kommer bli om vi inte löser klimatproblemen. Vi Socialdemokrater är så stolta över hur mycket bättre klimatpolitik

¹ [Trafikverket-Utsläpp](#)

² Filip Palukka

vi har i jämförelse med de borgerliga, när vi egentligen borde skämmas över hur bra den hade kunnat vara. Vi gillar att skryta över hur mycket utsläppen skulle kunna minska med en miljövänlig framtagning av stål och betong, när vi samtidigt skulle kunna minska utsläppen markant om vi gjorde kollektivtrafiken till ett bättre alternativ.

Med ovanstående förklaring yrkar därför motionären:

att kollektivtrafiken i Region Västerbotten ska bli avgiftsfri.

att Socialdemokraterna Skellefteå ställer sig bakom motionen och antar den som sin egen.

Skellefteå 2019-11-24

För Skellefteå SSU klubb

Jesper Eriksson

Vice Ordförande

Skellefteå arbetarekommuns motionssvar

Motionären tar i sin motion upp en viktig fråga om hur vi i framtiden kan bli ett miljövänligare län genom att minska beroendet av fossildrivna transporter till förmån för en ökad och mer tillgänglig kollektivtrafik inom länet. Vi delar mycket av de utmaningarna motionären lyfter fram när det gäller att arbetet för att stoppa upp de klimatförändringar vi redan idag ser effekter av runt om i världen.

Motionären lyfts framför allt behovet av att vi i länet kan möjliggöra att människor kan åka kollektivt i större utsträckning. Vi delar naturligtvis den uppfattningen att vi hela tiden måste arbeta för att t.ex. förbättra och bygga ut det kollektiva bussåkande i hela länet. Men eftersom motionären föreslår att öka bussåkandet genom att införa en avgiftsfri busstrafik inom Regionens Länsverksamhet så är det viktigt att peka på att Regionens kostnad för busstrafiken idag uppgår idag till ca:170 miljoner. Av dessa miljoner så står biljettintäkterna för ca 50% för att vi idag ska klara att upprätthålla de busslinjer som vi trafikerar i länet. Därför får man se detta som en betydande del av Regionens finansiering av busstrafiken i länet. Så med statens nuvarande stöd till kollektivtrafiken och de ekonomiska utmaningar som regionen står inför idag så ser vi ingen realistisk möjlighet att kunna möta kravet på att prioritera en avgiftsfri busstrafik inom Region Västerbotten. Däremot så är det viktigt att vi på olika sätt arbetar för att göra bussåkande mer tillgängligt och attraktivt i hela länet. Med anledning av detta föreslår AK-styrelsen representantskapet att avslå motionen.

Styrelsens förslag till beslut: att avslå motionen.

Representantskapet beslutar att avslå motionen samt sända den som enskild till Distriktskongressen.

AK-styrelsen representantskapet att avslå motionen.

Distriktsstyrelsens svar på motion 26

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

att avslå motionen

Distriktsstyrelsen delar Skellefteå arbetarekommuns utlåtande på motionen. Utöver de ekonomiska aspekterna vill distriktsstyrelsen även peka på att vikten av ett fortsatt fokus på att göra kollektivtrafiken tillgängligt och attraktivt i hela länet. Ett av de viktigaste argumenten för att få fler att parkera bilen och istället välja kollektivtrafik är att punktligheten hålls och att tillgängligheten fungerar.

27. Tydliggör det socialdemokratiska innehållet i 73-punktsavtalet

Motionär: Hjäggsjö s-förening, Vännäs Arbetarekommun
DS föredragande: Grupp D

Den 18 januari 2019 röstades Stefan Löfven fram som regeringsbildare och vi fick regeringen Löfven II. Förutsättningen för detta var samarbete med Miljöpartiet och stöd från Centerpartiet och Liberalerna i det s.k. 73-punktsavtalet.

Under 18 veckor mellan valdagen och framröstandet av Stefan Löfven som statsminister fick vi på ”gräsrotsnivå” ingen information utöver vad media förmedlade. Både dags- och kvällspress var tydliga med att Centerpartiet och Liberalerna fått igenom stora delar av sina politiska krav. Vår politik lyftes inte fram. Vi var många som kände oss lurade eftersom avtalet som vi ser det till stora delar frångår vår politik och lämnar våra hjärtefrågor under en hel mandatperiod.

Missnöjet och besvikelsen har varit – och är – stort både inom och utom rörelsen. Det visar sig också i de väljarundersökningar som genomförs, vi tappar i förtroende! Vi som träffar medlemmar och medborgare har mycket svårt att försvara dagens politik. Att ange att alternativet hade varit att få Sverigedemokraterna som vågmästare i riksdagen är både banalt och oansvarigt. Det räcker inte!

Vi får höra att ungefär 70% av 73-punktsavtalet är ren socialdemokratisk politik. För att göra det möjligt för oss att förstå och förklara måste det bli tydligt vad som avses med ”vår politik”.

Vi vill att distriktsårskongressen uppdrar åt distriktsstyrelsen:

att via våra riksdagsledamöter tydliggöra vad som är socialdemokratisk politik inom ramen för 73-punktsavtalet, delge detta till samtliga arbetarekommuner i Västerbotten senast till riksdagens öppnande 2020.

Hjäggsjö socialdemokratiska förening

Vännäs arbetarekommuns motionssvar

Motionären pekar på bristande tydlighet i vad som är socialdemokratisk politik i januariöverenskommelsen. Den turbulens som följde efter valet 2018 har vi inte tidigare upplevt och förståelsen för situationen har varit svår för partiets medlemmar att följa, vilket är förstäligt. Alla överläggningar som genomförts med talmannen, omröstningar kring statsministerkandidat, beslutet i riksdagen om att moderat/kd budget ska råda och slutligen januariavtalet.

Efter det att januariöverenskommelsen inletts och Stefan Löfven valts som statsminister har arbetet med att organisera samarbetet med regeringspartierna, Centerpartiet och Liberalerna varit

fokus. Men att informera medlemmarna och de förtroendevalda om innehållet i januariöverenskommelsen borde ha gjorts på ett bättre sätt. Förtroendevalda förväntas stå för partiets politik och veta vad som sker. Att svara på allmänhetens frågor i alla de sammanhang vi förtroendevalda möter samhällsmedborgarna är viktigt för förståelsen av vår politik.

Vännäs arbetarekommuns styrelse beslutar att anta motionen i sin helhet och skicka den vidare till medlemsmötet.

Socialdemokraterna i Vännäs har på medlemsmöte 2019-12-11 beslutat anta motionen som sin egen och skicka den vidare till distriktsårskongressen.

Distriktsstyrelsens svar på motion 27

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

att motionen anses besvarad, då socialdemokratisk politik – även den inom ramen för 73-punktsavtalet – ständigt ska föras fram.

Vi som parti har att tjäna på att företrädas samstämmigt och alla vi som på något sätt var partiföreträdare under denna tid fick mycket riktigt många frågor under den stökiga tiden som följde efter valet. Resultatet blev ett samarbetsavtal mellan fyra partier och det behöver vi stå upp för men med det sagt på inga sätt sluta utveckla den politik vi som socialdemokrater står för. Det enda sättet att få igenom mer socialdemokratisk politik är att samla ett större stöd för socialdemokratin. Valresultatet 2018 på nationell nivå berättar att fler valde att rösta på partier med utgångspunkt i liberal, konservativ eller nationalistisk ideologi. Det är med ett starkt folkrörelsearbete inom arbetarrörelsen vi kan förändra de röstetalen och på så sätt få igenom mer socialdemokratisk politik.

Distriktsstyrelsen menar att det på inga sätt likt motionens att-sats går att vänta till senast hösten 2020 att berätta om socialdemokratisk politik. Det behöver göras varje dag och i varje möte vi har med medlemmar och invånare.

28. Håll ihop samhället genom statligt ansvar

Motionär: Anton Perez, Umeå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp D

Samtidigt som det förs en allt mer polariserande debatt i Sverige och i partiet om migration, som verkar vilja göra gällande att anledningen att Socialdemokraterna tappar i opinionen är en fallerad migrationspolitisk; så närmar vi oss 30 år av privatiseringar, statligt tillbakadragande på flera områden och ökad ojämlikhet. Det handlar inte endast om att regionalpolitiken har förändrats eller nedläggningar av myndighetskontor, det handlar om att staten på alla områden tar mindre ansvar för allmänna intressen och lämnar över detta på kommunerna och regionerna att ansvara för; och framförallt kostnaderna för.

Det ekonomiska läget för kommunerna och regionerna idag ser ut på följande vis. En fjärdedel av kommunerna och 28 procent av regionerna rapporterar underskott 2018. Så mycket som 75 procent av kommunerna rapporterar underskott inom socialtjänstens individ- och familjeomsorg

och samtliga regioner utom en har underskott inom somatisk vård. Läget är allvarligt. Fram till 2026 kommer det att behövas 90 miljarder.

Socialdemokratin bygger på en tanke om att vi tillsammans kan bygga ett samhälle som är bättre, både för människorna som lever i det men också bättre än någonting som det rådande ekonomiska systemet skulle kunna erbjuda. Det är när vi frångår den tanken som människor inte längre tror på oss, och inte längre tror att vi kan bygga ett bättre samhälle än detta. Ett steg till att bygga något bättre är att staten återigen börjar ta ansvar för de allmänna intressena, där de generella statsbidragen är en nyckel till detta.

Vi yrkar därför:

- att** Socialdemokraterna verkar för en höjning av de generella statsbidragen till kommuner och regioner under de kommande budgetprocesserna i riksdagen.
- att** Socialdemokraterna verkar för detta som ett led i en politik som syftar till att öka det generella statliga ansvaret för välfärdens finansiering.
- att** Socialdemokraterna i Umeå antar motionen som sin egen och skickar vidare motionen till distriktskongressen.
- att** Socialdemokraterna i Umeå antar motionen som sin egen och verkar i motionens anda.
- att** Socialdemokraterna i Västerbotten antar motionen som sin egen och skickar vidare motionen till partikongressen.
- att** Socialdemokraterna i Västerbotten antar motionen som sin egen och verkar i motionens anda.

Antagen på S-föreningen Korsdrags medlemsmöte 2019-10-03

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Den socialdemokratiska välfärdsmodellen har byggt Sverige starkt över tid. Vi har gått från att under början av 1900-talet vara ett av Europas fattigaste länder till ett land präglat av trygghet, utveckling och framåtanda. Den generella, solidariska välfärden har varit nyckeln till att bygga ett land där skillnader mellan fattig och rik jämnas ut och där människor har frihet och möjlighet att förverkliga sig själva.

Vi befinner oss i dag i ett avgörande skede där välfärdsstatens framtid står på spel. Redan i år förväntas ett 90-tal kommuner att gå med underskott och SKL prognosticerar att kommuner och regioner kommer sakna 43 miljarder kronor år 2023 om staten inte tillskjuter ytterligare medel för välfärdens finansiering. Redan i dag är läget alltså ansträngt och inom några år riskerar välfärden att på många fall haverera.

Medborgarna förväntar sig att socialdemokratin ska vara välfärdens försvarare. Vi har gjort det förut och kan göra det igen; vi kan bygga och utveckla välfärden på ett sätt som gör livet bättre i vardagen. För att åstadkomma detta måste staten ta ett större ansvar. Den statliga finansieringen måste kunna garantera att välfärden kan bibehållas. Men därutöver behöver vi kunna säkerställa att vi kan prestera goda reformer som levererar en utveckling av välfärden.

Styrelsen föreslår representantskapet att besluta:

att anta motionen som vår egen och skicka den vidare till Distriktskongressen 2020

Umeå arbetarekommuns representantskap beslutade vid mötet 2019-12-09

Beslut att anta motionen som vår egen och skicka den vidare till Distriktskongressen 2020

Distriktsstyrelsens svar på motion 28

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

att bifalla att-satserna 1, 2 och 6

att avslå att-sats 5

Distriktsstyrelsen instämmer i Umeå arbetarekommuns motionssvar och vill tillägga att välfärdens finansiering behöver bygga på långsiktighet i planeringsprocessen. En diskussion som behöver lyftas är vad alternativet är. Om välfärden inte tillförs medel som vi gemensamt finansierar så är alternativet att några väl bemedlade ordnar sin välfärd genom privata försäkringar och system. Kan vi inte lita på välfärden kommer viljan till att finansiera densamma också att sjunka och då har vår rörelse en ny mångårig kamp för att till det gemensamma bidra efter förmåga och få efter behov.

Anledningen till att vi avslår att-sats 5 är att det är arbetarekommunerna som har motionsrätt till partikongressen. Vi har också ett tidigare kongressbeslut på att motioner till partikongressen inte ska gå genom distriktskongressen utan att den egna arbetarekommunen skickar in motionen direkt.

29. Ekonomisk ersättning till kommunerna för personlig assistans

Motionär: Andreas Lundgren, Umeå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp D

I 51 kap 17§ socialförsäkringsbalken (SFB) fastslås att om den försäkrade har fått biträde av personlig assistent genom kommunen får försäkringskassan besluta att assistansersättningen ska betalas ut till kommunen i den utsträckning som den motsvarar avgiften till kommunen för sådan hjälp. Det betyder att i ärenden över 20 timmar/grundläggande behov så har kommunerna rätt till ersättning för tillfälligt utförd assistans i väntan på beslut om assistansersättning enligt SFB. Det finns dock en lucka i den här lagstiftningen och det är att lagen reglerar endast biträde av personlig assistent och inte ekonomisk ersättning till privat assistansanordnare, dvs när den enskilde väljer en privat utförare och kommunen betalar. Anledningen till det är förmodligen att när föregångaren till SFB skrevs, dåvarande lagen LASS, lagen om assistansersättning (1993:389) så såg utbudet av insatser inom personlig assistans annorlunda ut. Då dominerade kommunerna utbudet och privata aktörer var relativt få. Idag är situationen det omvända där assistansmarknaden domineras av ett fåtal stora företag.

Fram till 2019 har Försäkringskassan haft som praxis att hantera detta systemfel då kommunerna fått ersättning både för biträde av personlig assistent och ekonomisk ersättning. Detta har funnits

fastslaget i allmänna råd och följer intentionerna med assistansreformen. Men i samband med ytterligare åtstramningar inom Försäkringskassan så gick det ut ett mejl till samtliga kommuner den 1 mars 2019 om ändrad tillämpning hos försäkringskassan började gälla den 1 april. Där konstaterades att man hädanefter tänker tillämpa regelverket annorlunda och inte längre kompensera kommunerna för den ekonomiska ersättning som utbetalts till den enskilde för anlitan av privat assistansanordnare.

Resultatet för socialtjänsten i kommunerna är en kraftigt ofinansierad kostnadsövertäring. Det är viktigt att fastslå att försäkringskassan i och med detta följer rådande lagstiftning men att förfarandet får stora konsekvenser. Kommunernas ansökningar om retroaktiv ersättning från Försäkringskassan avslås i nästa skede med hänvisning till att det är den enskilde som har rätt till ersättningen, då denne tecknat avtal med externa utförare och får ekonomiskt stöd till skäliga kostnader.

Kommunerna har istället hänvisats av Försäkringskassan till återsökning av dessa kostnader från den enskilde enligt LSS §18. Men LSS §18 stödjer inte att kommunerna kan få ersättning för retroaktiv tid utan handlar om fall när man har assistansersättning från Försäkringskassan och när kommunen verkställer besluten. Det är inte rimligt att kommunerna ska få ersättning beroende på vilken utförare den enskilde valt av sin assistans. Inte heller är det rimligt med ett system där Försäkringskassan saknar incitament till en snabb handläggning av ärenden. Det krävs att lagstiftaren går in och rättar till detta systemfel.

Med anledning av detta yrkar jag

att lagstiftning och praxis ändras så att kommunerna har rätt till ersättning från Försäkringskassan för ekonomisk ersättning till personlig assistans i fall som berörs av SFB 51:17.

att Västerbottens partidistrikt verkar för att en förändring snarast möjligt kommer på

Andreas Lundgren, MSF och Ålidhem-Sofiehems s-förening

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Motionären pekar på en oklarhet i relationerna mellan kommunen, andra utförare, staten och myndigheter i frågan om LSS. Det är viktigt att den här frågan reds ut.

Styrelsen föreslår representantskapet att besluta:

att anta motionen som vår egen och skicka den vidare till Distriktskongressen 2020.

Umeå arbetarekommuns representantskap beslutade vid mötet 2019-12-09

Beslut att anta motion som vår egen och skicka den vidare till Distriktskongressen 2020

Distriktsstyrelsens svar på motion 29

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

att besvara att-sats 1

att avslå att-sats 2

Det motionären tar upp är en viktig fråga. Den finns bl.a. med i överenskommelsen i 73 punktsprogrammet. Därför är en utredning påbörjad av Lena Hallengren den 15 januari om personliga assistenter som heter ”Översyn av yrket personlig assistent – ett viktigt yrke som förtjänar bra villkor”

Punkt 64 säger följande i överenskommelsen:

Säkerställ att den personliga assistansen och assistansersättningen präglas av hög kvalitet och rättssäkerhet. Alla som har rätt till stöd ska få det. Rätt till assistans för egenvård, inklusive andning och sondmatning, ska återställas. (Förslag på detta kommer i den pågående utredningen). Vidare står det att rätten till assistans för behov av tillsyn ska stärkas. Definitionen av normalt föräldraansvar ska smalnats av. Tillsätt en ny assistansutredning för att säkra detta. (Även detta ska tas med i utredning 2019 och tanken är då en ny lagstiftning från 2021). Vidare står det Utred frågan om huvudmannskapet för den personliga assistansen. (Förslaget är att en utredning kommer 2021 och eventuell ny lagstiftning under nästa mandatperiod).

Sammanfattningsvis så pågår det ett arbete från Socialdemokraterna i linje med det motionären efterfrågar. Det medför att att-sats 1 besvaras utifrån det arbete som pågår. Det innebär att att-sats 2 blir ett avslag eftersom partidistriktet inte ytterligare kan med några medel påskynda tidsplanen.

30. Välfärd i hela landet!

Motionär: Håkan Nilsson, Skellefteå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp D

Idag brottas många kommuner och regioner med ekonomiska utmaningar. Utmaningar som påverkar hur medborgarna ska få den service och trygghet som vi alla oavsett var jag bor vill ha. Samhället har förändrats, de demografiska utmaningarna gör att förutsättningarna att tillhandahålla välfärd i länets kommuner blivit svårare. Genom att vi inte har samma välfärd samma service i hela landet så har även samhällets grundstruktur förändrats. Varför ska jag vara villig att betala skatt, vara villig att tro på socialdemokratisk politik när jag märker att jag inte får samma service och välfärd som övriga landet.

För att återigen växa i väljarantal, för att vara ett parti för alla måste socialdemokraterna ha en politik som låter hela landet få ta del av det överskott som finns idag i statens finanser. Sveriges statsskuld minskar medan kommunerna har svårt ja nästan omöjligt att upprätthålla en god välfärd.

Med anledning av ovanstående vill jag.

- att** Socialdemokraterna i Västerbotten verkar för att mera pengar fördelas till kommuner och regioner.
- att** Socialdemokraterna i Västerbotten tar initiativ till att skapa en ny skattepolitik som säkrar kommunernas och regionens ekonomi långsiktigt.
- att** Socialdemokraterna i Västerbotten driver frågan om en särskild välfärdsskatt.

Håkan Nilsson
Skelleftehamns S-förening
Kommunal Sossen

Skellefteå arbetarekommuns motionssvar

All skatt är medel för att regioner och kommuner skall ha en fungerande välfärd till våra medborgare. Verktygen och möjligheterna för att öka skatteintäkterna anser styrelsen redan finns inom det nuvarande skattesystemet utan att behöva implementera en ny välfärdsskatt. Vi delar motionärens syn på att mer pengar behövs till regioner och kommuner och att vi från Socialdemokratin i Västerbotten bör verka för en skattefördelning som säkerställer kommunerna och regionernas långsiktiga uppdrag till medborgarna.

Styrelsens förslag till beslut: att bifalla den första och andra att-satsen samt att avslå den tredje att-satsen.

Representantskapet beslutar att anta den första och andra att-satsen samt att avslå den tredje att-satsen. Första och andra att-satserna skickas som egna och den tredje att-satsen skickas som enskild till Distriktskongressen.

Distriktsstyrelsens svar på motion 30

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

att bifalla att-sats 1

att anse att-sats 2 besvarad med hänvisning till pågående utredning på nationell nivå

att avslå att-sats 3

Distriktsstyrelsen instämmer i Skellefteå arbetarekommuns motionssvar och vill tillägga att det skulle vara problematiskt att tillskapa en särskild skatt för välfärden. Socialdemokratin står för en omfördelning av samhällets samlade resurser för att bland annat driva en stark välfärdspolitik för att vi tror att den på ett rättvist sätt bidrar till ett bättre samhälle för såväl individen som riket i stort. Vad som däremot behövs är en större skatteöversyn där vi långsiktigt behöver säkra resurser till välfärden så att den finns där när vi behöver den som mest precis som motionären också skriver.

31. Staten måste ta ett större ansvar för välfärdens finansiering för att samhället ska hålla ihop!

Motionär: Iosif Karambotis, Skellefteå Arbetarekommun
DS föredragande: Grupp D

Den 16:e oktober 2019 släppte Sveriges kommuner och landsting (SKL) sin ekonomirapport för kommunerna och regionerna. Av rapporten framgår att trots en beräknad skatthöjning på 13 öre 2020 så kommer kommuner och regioner att sakna 43 miljarder kronor år 2023 om kostnaderna ökar i takt med befolkningen och staten inte tillför mer resurser än det som ligger i nuvarande budgetproposition. Större kommunala skatthöjningar, för att klara välfärden, har sedan tidigare

aviserats kunna bli nödvändiga. Kommunala skattehöjningar saknar dock de fördelningspolitiska fördelar som den statliga skatten och ökad statlig kapitalbeskattning har. Kort sagt, kommunalskatten är en platt skatt och kan inte användas som ett effektivt instrument för att omfördela resurser på ett rättvisare sätt. Vi måste över tid klara välfärdens finansiering på annat sätt och staten har ett stort ansvar för detta.

Redan i år väntas ett 90-tal kommuner gå med underskott. SKL konstaterar att individ- och familjeomsorgen, hemtjänst, särskilt boende och ekonomiskt bistånd är de områden som kommunerna har störst utmaningar med i år. SKL räknar nu med att 69 procent av kommunerna kommer att ha underskott i individ- och familjeomsorgen. Samtidigt har staten över lång tid, inte minst under Alliansregeringen, vältrat över kostnader på kommunerna. Dels genom vidlyftiga skattesänkningar och nedmontering av de statliga trygghetssystemen vilket kommunerna har fått parera - dels genom att nya uppgifter och ansvarsområden tillkommit för kommunerna, inte minst socialtjänsten. Det har tillkommit ett stort antal nya lagar och regleringar som ökat krav på dokumentation, skyddsbedömningar, utbildningar av personal och särskilda socialsekreterare för placerade barn. Samtidigt har dessa nya, viktiga men kostnadsdrivande krav inte finansierats fullt ut av staten.

Parallellt med detta ökar behoven i välfärden. Vi har en åldrande befolkning och de välfärdskrävande befolkningsgrupperna växer i snabbare takt än gruppen i förvärsaktiv ålder. Redan i dag ser vi hur personalen inom bland annat äldreomsorgen och skolan kämpar hårt för att få uppdraget att gå ihop.

Priset för statens reträtt betalar alla de som är beroende av välfärden för att leva ett drägligt liv, våra äldre, våra barn och unga. Det drabbar också den personal som måste göra mer för att klara av att tillgodose behoven i verksamheterna. Men välfärdens hjältar klarar inte av att springa hur snabbt som helst. Sjukskrivningstalen inom kvinnodominerade välfärdsyrken är alarmerande. Om vi ska klara av att säkra välfärd samt anständiga arbetsvillkor, för den personal som bär välfärden på sina axlar, så måste staten ta ett större ansvar.

Kommunerna sitter heller inte med armarna i kors. Ett stort antal av Sveriges kommuner har gjort påtagliga ansträngningar för att lösa de utmaningar som uppstått. Kommunerna har tänkt innovativt och tagit hjälp av automatisering, digitalisering och genomlyst av nettokostnadsavvikelser för att fördela resurserna dit de gör störst nytta. Men kommunerna kan inte trola med knäna, staten måste ta sitt ansvar om vi ska ha en långsiktigt hållbar finansiering av välfärden.

Det skedde en kursändring till det bättre 2014 när den borgerliga regeringen ersattes av en (S)-ledd regering. Men avsevärt mer måste göras. Välfärdens långsiktiga finansiering är hotad och redan i dag är situationen alarmerande. Om vi i framtiden inte klarar välfärdsuppdraget kommer det att ytterligare fördjupa de klasskillnader som redan i dag växer i alltför snabb takt i samhället. Välfärden är en viktig del i att hålla ihop samhället genom att skapa trygghet och frihet för människor i alla åldrar. När den tryggheten och friheten monteras ned skapas också utrymme för populistiska krafter att späda på konflikter och ifrågasätta de etablerade partiernas förmåga att lösa samhällsutmaningarna. I förlängningen kan detta hota hela det solidariska samhällsbygget. Nu ska värnskatten avvecklas till en kostnad om 6 miljarder kronor per år. Dessa resurser hade gjort större nytta inom välfärden, men åker nu istället ned i fickan på höginkomsttagare. Socialdemokraterna måste verka med större kraft för att slå vakt om välfärden och vi befinner oss just nu i ett kritiskt läge där större reformer är nödvändiga.

Mot bakgrund av det anförda kräver vi:

- att** Socialdemokraterna verkar för en höjning av statsbidragen till välfärden i kommunerna och regionerna, som helt täcker de underskott i välfärdens finansiering som SKL varnar för.
- att** repskapet/distriktsårskongressen/partikongressen antar motionen som sin egen och verkar i dess anda.
- att** Skellefteå arbetarekommun/partidistriktet/partikongressen genom ett uttalande tillkännager denna uppfattning.

Undertecknare
Iosif Karambotis
Skellefteå centrala stans s-förening

Centrala stans S förening beslutar
Att skicka den som egen till arbetarkommun, distriktskongressen och partikongressen.

Skellefteå arbetarekommuns motionssvar

Motionären beskriver en utmanande situation som Skellefteå kommun och hela Sverige redan befinner sig i. Utmaningarna med underskottet i välfärden behöver hanteras med reformer men också precis som motionären beskriver utvecklingar av arbetssätt och tekniska lösningar. Vi Socialdemokrater prioriterar fler anställda i välfärden framför skattesänkningar och där är statsbidragen en viktig del. Enligt Finansminister Magdalena Andersson har kommunernas behov bedömts uppgå till ca 90 miljarder mer från 2026 för att bibehålla nuvarande nivå på välfärden. Under nuvarande mandatperiod har 20 miljarder avsatts i generella statsbidrag till kommunerna.

Styrelsen delar motionärens uppfattning att staten måste ta en aktiv roll för att möta den demografiska utmaning som vi står inför. Kommunerna måste ta ansvar för sin egen ekonomi men den situation vi står inför kommer inte kommunerna att kunna klara utan stora besparingar som kommer att förvärra situationen ytterligare. Därför måste staten ta ansvar och korrigera den politik som skapat den uppkomna situationen. Det överskott som finns i statens finanser måste prioriteras att användas till att stötta kommunernas svåra läge. Eftersom det ser väldigt olika ut i olika kommuner så kan motionärens formulering att staten "helt" ska täcka kommuners underskott vara svårhanterlig. Vissa kommuner har säkerligen även behov av egna insatser för att förbättra läget. Styrelsen anser dock att intentionen av motionen framgår trots att formuleringen är lite väl skarp och väljer att bifalla motionen ändå.

Styrelsens förslag till beslut: att bifalla motionen.
Representantskapet beslutar att anta motionen i sin helhet samt sända den till Distriktskongressen.

Distriktsstyrelsens svar på motion 31

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

- att** bifalla motionen

Distriktsstyrelsen instämmer i motionärens syn på behovet av en stark prioritering för välfärden och delar Skellefteå arbetarkommuns motionssvar.

32. Staten måste ta ett större ansvar för välfärdens finansiering för att samhället ska hålla ihop!

Motionär: Carin Nilsson, Umeå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp D

Den 16:e oktober 2019 släppte Sveriges kommuner och landsting (SKL) sin ekonomirapport för kommunerna och regionerna. Av rapporten framgår att trots en beräknad skatthöjning på 13 öre 2020 så kommer kommuner och regioner att sakna 43 miljarder kronor år 2023 om kostnaderna ökar i takt med befolkningen och staten inte tillför mer resurser än det som ligger i nuvarande budgetproposition. Större kommunala skatthöjningar, för att klara välfärden, har sedan tidigare aviserats kunna bli nödvändiga. Kommunala skatthöjningar saknar dock de fördelningspolitiska fördelar som den statliga skatten och ökad statlig kapitalbeskattning har. Kort sagt, kommunalskatten är en platt skatt och kan inte användas som ett effektivt instrument för att omfördela resurser på ett rättvisare sätt. Vi måste över tid klara välfärdens finansiering på annat sätt och staten har ett stort ansvar för detta.

Redan i år väntas ett 90-tal kommuner gå med underskott. SKL konstaterar att individ- och familjeomsorgen, hemtjänst, särskilt boende och ekonomiskt bistånd är de områden som kommunerna har störst utmaningar med i år. SKL räknar nu med att 69 procent av kommunerna kommer att ha underskott i individ- och familjeomsorgen. Samtidigt har staten över lång tid, inte minst under Alliansregeringen, vältrat över kostnader på kommunerna. Dels genom vidlyftiga skattesänkningar och nedmontering av de statliga trygghetssystemen vilket kommunerna har fått parera - dels genom att nya uppgifter och ansvarsområden tillkommit för kommunerna, inte minst socialtjänsten. Det har tillkommit ett stort antal nya lagar och regleringar som ökat krav på dokumentation, skyddsbedömningar, utbildningar av personal och särskilda socialsekreterare för placerade barn. Samtidigt har dessa nya, viktiga men kostnadsdrivande krav inte finansierats fullt ut av staten.

Parallellt med detta ökar behoven i välfärden. Vi har en åldrande befolkning och de välfärdskrävande befolkningsgrupperna växer i snabbare takt än gruppen i förvärvsaktiv ålder. Redan i dag ser vi hur personalen inom bland annat äldreomsorgen och skolan kämpar hårt för att få uppdraget att gå ihop.

Priset för statens reträtt betalar alla de som är beroende av välfärden för att leva ett drägligt liv, våra äldre, våra barn och unga. Det drabbar också den personal som måste göra mer för att klara av att tillgodose behoven i verksamheterna. Men välfärdens hjältar klarar inte av att springa hur snabbt som helst. Sjukskrivningstalen inom kvinnodominerade välfärdsyrken är alarmerande. Om vi ska klara av att säkra välfärd samt anständiga arbetsvillkor, för den personal som bär välfärden på sina axlar, så måste staten ta ett större ansvar.

Kommunerna sitter heller inte med armarna i kors. Ett stort antal av Sveriges kommuner har gjort påtagliga ansträngningar för att lösa de utmaningar som uppstått. Kommunerna har tänkt innovativt och tagit hjälp av automatisering, digitalisering och genomlyst av nettokostnadsavvikelser för att fördela resurserna dit de gör störst nytta. Men kommunerna kan inte trolla med knäna, staten måste ta sitt ansvar om vi ska ha en långsiktigt hållbar finansiering av välfärden.

Det skedde en kursändring till det bättre 2014 när den borgerliga regeringen ersattes av en (S)-ledd regering. Men avsevärt mer måste göras. Välfärdens långsiktiga finansiering är hotad och redan i dag är situationen alarmerande. Om vi i framtiden inte klarar välfärdsuppdraget kommer det att ytterligare fördjupa de klasskillnader som redan i dag växer i alltför snabb takt i samhället.

Välfärden är en viktig del i att hålla ihop samhället genom att skapa trygghet och frihet för människor i alla åldrar. När den tryggheten och friheten monteras ned skapas också utrymme för populistiska krafter att späda på konflikter och ifrågasätta de etablerade partiernas förmåga att lösa samhällsutmaningarna. I förlängningen kan detta hota hela det solidariska samhällsbygget. Nu ska värnskatten avvecklas till en kostnad om 6 miljarder kronor per år. Dessa resurser hade gjort större nytta inom välfärden, men åker nu istället ned i fickan på höginkomsttagare. Socialdemokraterna måste verka med större kraft för att slå vakt om välfärden och vi befinner oss just nu i ett kritiskt läge där större reformer är nödvändiga.

Mot bakgrund av det anförda kräver vi:

- att** Socialdemokraterna verkar för en höjning av statsbidragen till välfärden i kommunerna och regionerna, som helt täcker de underskott i välfärdens finansiering som SKL varnar för.
- att** distriktsårskongressen antar motionen som sin egen och verkar i dess anda.
- att** partidistriktet genom ett uttalande tillkännager denna uppfattning.

Carin Nilsson
Ordförande
Sävar-Täfteå Socialdemokratiska förening

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Motionären lyfter en fråga som är avgörande för samhällsutvecklingen de närmsta åren. I Umeå kommun, likväl som strängt taget hela kommun-Sverige, riskerar välfärden att förblöda på sikt. Detta kan få allvarliga skadeverkningar på den solidariska, svenska välfärdsmodellen - skador som kan bli svåra att reparera om de tillåts gå för långt. I spåren av en skadeskjuten välfärd riskerar otrygghet att växa fram, vilket kan komma att leda till konflikter och ökat utrymme för populistiska och extrema partier. Slaget om välfärden är avgörande för att säkerställa att Umeå och Sverige ska kunna fortsätta präglas av frihet, framtidstro, utveckling och jämlikhet. Det behövs mer av generella statsbidrag och pengar till kommuner och regioner. Det är kommunerna och regionerna som bär välfärdsfundamentet på sina axlar och resurserna kommer på sikt inte att räcka till, hur hårt vi än anstränger oss för att hitta nya smarta lösningar, effektivisera och ligga i framkant. Välfärdssektorn går på knäna och välfärdens hjältar sliter hårt för att få verksamheterna att gå ihop.

Vi befinner oss i ett avgörande skede där välfärdsstaten står på spel. Vi har gjort det tidigare och vi kan göra det igen; vi kan bygga en bättre välfärd med en stark, solidarisk modell. Men då måste staten ta ett större ansvar för välfärdens finansiering.

Mot bakgrund av detta yrkar arbetarekommunens styrelse bifall till motionen i dess helhet och att den skickas vidare till Socialdemokraterna i Västerbottens distriktsårskonferens 2020.

Styrelsen föreslår representantskapet att besluta:

- att** anta motionen som vår egen och skicka den vidare till Distriktskongressen 2020

Umeå arbetarekommuns representantskap beslutade vid mötet 2019-12-09

- Beslut** att anta motionen som vår egen och skicka en vidare till Distriktskongressen 2020

Distriktsstyrelsens svar på motion 32

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

att bifalla motionen

Distriktsstyrelsen instämmer i motionärens syn på behovet av en stark prioritering för välfärden och delar Umeå arbetarkommuns motionssvar.

33. Angående januariöverenskommelsen

Motionär: Andreas Lundgren, Umeå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp D

Finansdepartementet konstaterade i juni 2019 att fram till 2026 kommer Sverige se en ökning av antalet äldre på över 200 000 personer. Det saknas 90 miljarder med nuvarande skattesatser för att behålla standarden idag, utöver de 20 miljarder som januariöverenskommelsen fastslår. I budgetpropositionen för 2020 prioriterades dock slopande av värnskatt och en regional skattesänkning framför ytterligare generella statsbidrag till kommuner och regioner (utöver de 3,5 mdr till kommunerna). Det är i linje med januariöverenskommelsen och förvisso får även Socialdemokraterna förvänta sig kompromisser i ett regeringssamarbete.

Men det väcker också frågan om samarbetets möjlighet till att agera utöver innehållet i överenskommelsen och möta samhällsproblem, som hur den allvarliga ekonomiska situationen i kommuner och regioner ska hanteras. Den demografiska utmaningen, i kombinationen med begynnande lågkonjunktur och statliga kostnadsövertäckningar, har redan nu gjort situationen kritisk. Det står klart att samhällets resurser under de närmsta åren i hög grad kommer behöva riktas till att klara välfärdsuppdraget i kommuner och regioner.

Som regeringsbärande parti är Socialdemokraterna ytterst ansvariga för att så sker oavsett vilka uppgörelser som gjorts med andra partier. Januariöverenskommelsens utlovade 5 miljarder årligen i ökade generella statsbidrag är som regeringen själva tidigare konstaterat helt otillräckliga. Sveriges kommuner- och landsting (SKL) konstaterar också i sin ekonomirapport för oktober 2019 att gapet mellan kostnader och intäkter ökar snabbt och 2023 saknas 33 miljarder som behöver hanteras.

Den omställning som kommuner och regioner står inför kommer att kräva en hög grad av effektiviseringar och omställning till nya arbetssätt mellan stat, regioner och kommuner. Här kan regeringens aviserade välfärdskommission kanske spela en roll, men det tar ända till 31 december 2021 innan arbetet slutredovisas.

Det kommer inte att räcka. Det behövs redan nu stora statliga tillskott för att klara det grundläggande välfärdsuppdraget och att garantera samhällskontraktet för medborgarna. Här kommer det redan 2021 behöva skjutas till ytterligare medel. Oförmåga att agera kommer att slå stenhårt mot barn, äldre och människor i utsatthet.

Med anledning av detta yrkar jag

- att** Västerbottens partidistrikt kräver kraftigt ökade generella statsbidrag till kommuner och regioner i riksdagens budget för år 2021 utöver redan aviserade 5 miljarder/årligen i januariöverenskommelsen och nuvarande fördelade medel i riktade och generella statsbidrag
- att** Västerbottens partidistrikt kräver att de riktade statsbidragen kraftigt reduceras till förmån för generella statsbidrag.
- att** Västerbottens partidistrikt kräver att partiet omförhandlar januariöverenskommelsen om inte kraftigt ökade statliga generella statsbidrag utöver redan aviserade 5 miljarder/årligen och nuvarande medel i riktade och generella statsbidrag kommer kommuner och regioner till del inför riksdagens budget för år 2021.

Andreas Lundgren, MSF och Ålidhem-Sofiehems s-förening

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Motionären beskriver väl hur situationen ser ut för Sveriges kommuner och regioner. Tuffare tider väntar och det krävs mer av staten om landets välfärd ska säkras. De sammantagna behoven av skola, vård och omsorg ökar och de ekonomiska utmaningarna blir allt mer påtagliga när konjunkturen viker och arbetsmarknaden försämras. Redan i år (2019) befarar SKL att över 90 kommuner och en tredjedel av landets regioner kommer att gå med underskott.

Skälen till att kommunerna har en tuff ekonomisk situation har att göra med att fler barn föds och att människor lever längre, vilket i sig är positivt, men det innebär samtidigt att färre personer ska försörja allt fler. Som motionären är inne på kommer det om tio år vara fler äldre (antalet 80 och äldre har då ökat med 47 procent) samtidigt har den yrkesverksamma befolkningen bara ökat med 5 procent. Behoven i välfärden ökar alltså samtidigt som det blir allt svårare att hitta arbetskraft med rätt kompetens. En annan påverkande faktor är de skattesänkningar som genomfördes under perioden 2006-2014 vilket resulterade i ett stort läckage av resurser från välfärden. Välfärdens finansiering sker via uttag av skatter, det finns således inget utrymme för skattesänkningar.

I budgetförslaget som regeringen har presenterat för 2020, precis som beskrivs i motionstexten, krymps välfärdsmiljarderna till kommunerna från 5 mdkr till 3,5 mdkr i generella statsbidrag. För regionerna omvandlas de generella tillskotten till ett riktat statsbidrag. Det är mycket olyckligt. Det är också olyckligt att de riktade statsbidragen fortsätter att öka. Uppgifter från SKL visar på att riktade bidrag har ökat med 78 procent i fasta priser sedan 2012 medan de generella har ökat med knappt 5 procent i fasta priser.

För att vi ska ha en fortsatt god välfärd krävs förändringar och alla berörda parter måste ta sin del av ansvaret för att vi ska ha en väl fungerande välfärd. Staten måste minska på detaljstyrningen och de specialdestinerade bidragen. Dagens konstruktion hindrar idag kommuner och regioner att använda resurserna där behoven och utmaningarna är som störst. Samtidigt måste kommuner och regioner fortsätta förändra och utveckla sina verksamheter t.ex. via samverkan, digitalisering och att få fler människor att kunna förlänga sitt arbetsliv.

Ak-styrelsen uppfattning

Ak-styrelsen delar motionärens uppfattning att de generella statsbidragen ska öka på bekostnad av de riktade statsbidragen, samtidigt som de generella statsbidragen behöver öka. Ak-styrelsen delar också motionärens uppfattning att partiet måste bli tuffare i förhandlingarna framöver med

de andra partierna i budgetförhandlingarna och tydligare våga utmana januariöverenskommelsen. På sikt kanske partiet också måste våga riskera januariöverenskommelsen i sin helhet. Styrelsen ser också att partidistriktet bör bli tuffare i sina krav mot partiet centralt, att partiet måste bli mer fristående från regeringen och ha en tuffare linje kring välfärdens finansiering.

Med anledning av ovanstående föreslås ak-styrelsen förslå representantskapet

Att anta motionen som vår egen och skicka den till Distriktskongressen 2020.

Umeå arbetarekommuns representantskap beslutade vid mötet 2019-12-09

Beslut att anta motionen som vår egen och skicka den vidare till Distriktskongressen 2020

Distriktsstyrelsens svar på motion 33

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

att anse att-sats 1 besvarad

att bifalla att-sats 2

att avslå att-sats 3

Distriktsstyrelsen instämmer i motionärens krav på ökade anslag till den välfärd som bedrivs i kommun och region, att vi om tio år beräknas ha ungefär 50 % fler personer som är 80 år eller äldre säger också något om att välfärden behöver prioriteras före skattesänkningar för att långsiktigt klara av att hantera och upprätthålla välfärden. För att klara välfärden kommer vi vid sidan av mer pengar också att behöva arbeta på andra sätt än idag. Generellt är riktade statsbidrag administrativt krävande och riskerar att bli ett trubbigt instrument för att klara välfärden på bästa sätt.

Socialdemokratin behöver samla ett större stöd för vår politik och det är det enda sättet som vi kommer att klara av att leverera en bättre välfärdspolitik för alla. På riksdagsnivå fick vi 28 % av rösterna och med det ett ansvar att för våra väljare försöka få ut så mycket socialdemokratisk politik som möjligt. Med 28 % får vi inte igenom allt och när nu budgetsamarbetet består av fyra partier varav två borgerliga behövs kompromisser. Distriktsstyrelsen anser inte att vi ska riskera den välfärd som på allvar står i fara om Sverige får den mest högerinriktade regering som verkar vara alternativet genom att ställa ett ultimatum på omförhandling av januariavtalet. Vad vi som socialdemokrater däremot alltid ska göra är att argumentera för den politik som vi tycker är bäst även om vi har en regering som driver den politik som vi avtalat om. Att välfärdens finansiella utmaning långsiktigt behöver få en lösning är socialdemokratin hållning vilket har en mycket hög prioritet i budgetförhandlingarna med januaripartierna.

34. Hur finansiera framtidens välfärd

Motionär: Kurt-Åke Sjöström, Umeå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp D

Det ekonomiska läget för kommuner och regioner är idag mycket bekymmersamt. De närmaste åren ser lika eller ännu dystrare ut. Enligt bland annat Finansdepartementet kommer det att fattas minst 90 miljarder kronor till kommunsektorns finansiering 2026.

I många regioner är det lika illa. Bara i Västerbotten saknas exempelvis en halv miljard kronor till sjukvården 2019. Ett annat stort bekymmer är de skenande kostnaderna inom hälso- och sjukvård. Bara under 2018 ökade kostnader i snitt i landet med 6 procent, vilket är den högsta kostnadsökningen sedan 2003.

Men Sverige är ändå en av de rikaste länderna på jorden, samtidigt som ojämlikheten ökar mycket snabbt. Den offentliga sektorns andel av BNP minskar också mycket stadigt och långsiktigt. Det saknas alltså inte pengar, utom handlar om hur dessa pengar fördelas.

Misstron mot och missnöjet med nuvarande ekonomiska fördelningspolitik leder också till att allt färre röstar på socialdemokratin. Ett missnöje som bl. a. lett till att högerpopulistiska krafter växer sig allt starkare.

Frågan är då om vi ska fortsätta att acceptera ständigt ökande ekonomiska klyftor eller om vi är beredda på att på allvar försöka ändra på det förhållandet? Det svaret har vi bara själva. Men att just nu försöka ta ut högre skatter på arbete verkar de närmaste åren stöta på ett mycket stort motstånd. En del går säkert att göra, men framförallt måste vi hitta nya eller annorlunda/förändrade skattebaser.

Därför föreslår jag:

- att** vinstmöjligheterna för privata aktörer inom välfärden begränsas.
- att** Rut- och Rot bidragen minskas kraftigt, för att på sikt tas bort helt.
- att** upphandlingsförfarandet ändras på så sätt, att mer skattefinansierad verksamhet bedrivs i egen regi, med undantag av bygg- och anläggningstjänster. (Idag upphandlas det för ca 700 miljarder inom offentlig sektor med ett ”spill” på mellan 70–100 miljarder)
- att** lagen om offentlig upphandling förändras i riktning mot att en lång rad av välfärdstjänster undantas.

Kurt-Åke Sjöström
Gamla Gardets S-förening

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Styrelsen delar motionärens beskrivning av det ekonomiska läget inom kommun och regioner och att det måste genomföras mer omfördelade ekonomisk politik. Dels för att det måste till mer pengar i kommun och regioner men också för att Socialdemokratin alltid måste föra en politik som har som mål att utplåna ojämlikhet. Att begränsa vinstmöjligheter och begränsa RUT- och ROT-avdragen skulle både bidra till mer pengar till det offentliga men även att vinster i välfärden samt RUT- och ROT-avdragen är en typ av politik som istället för att skapa ett jämlikare samhälle istället ökar klyftorna.

Verksamheter som bedrivs i egen regi är ofta mer effektiv än att lägga ut den på privata aktörer samt att desto fler privata aktörer som finns inom välfärden innebär att den utsetts för mer marknadskrafter vilket vi vill begränsa. Därför bör också lagen om offentlig upphandling reformeras.

Styrelsen föreslår representantskapet att besluta:

att anta motionen som vår egen och skicka den vidare till Distriktskongressen 2020

Umeå arbetarekommuns representantskap beslutade vid mötet 2019-12-09

Beslut att anta motionen som vår egen och skicka den vidare till Distriktskongressen 2020

Distriktsstyrelsens svar på motion 34

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

- att** bifalla att-sats 1
- att** besvara att-sats 2
- att** avslå att-sats 3
- att** avslå att-sats 4

Distriktsstyrelsen delar motionärens beskrivning att vinstmöjligheterna för privata aktörer inom välfärden bör begränsas. Under lågkonjunkturer har även vi inom S använt oss av olika arbetsmarknadsåtgärder som även innefattar Rot. Distriktsstyrelsen delar uppfattningen att Rut bör på sikt tas bort. Upphandling av välfärdstjänster handlar inte i grunden om lagen om offentlig upphandling, lou, utan om det kommunala självstyret. Ingen kan idag tvinga en kommun att upphandla en tjänst, framför att utföra den i egen regi, eller det motsatta. Så vill vi att det ska förbli, att dessutom med dagens parlamentariska läge i riksdagen börja förändra lou, skulle sannolikt leda till något annat än det motionären vill.

35. Välfärdens finansiering

Motionär: Kuno Morén, Umeå Arbetarekommun
DS föredragande: Grupp D

En välfärd av hög kvalitet bygger på ett rättvist skatteuttag. Den svenska välfärdsmodellen är ett klokt sätt att organisera samhället. Genom principen finansiering efter förmåga och fördelning efter behov bidrar skola, vård och barn- och äldreomsorg till alla människors möjligheter att skapa sig ett bra liv. Under senare år har tyvärr den ökade ojämlikheten skett i bakvattnet av reellt fallande inkomster genom låga löneökningar, (märket) under många år. En rad aktiva förändringar i skattesystemet inklusive flera jobbskatteavdrag, avskaffad förmögenhetsskatt och värnskatt, regressiv fastighetsskatt, lägre bolagsskatt och generösa rot och rutavdrag/bidrag, har också bidragit till den stigande ojämlikheten.

Ökade inkomstklyftor, snabbast växande i Europa är således till en del orsakade av politiska beslut. För att minska de ekonomiska klyftorna bör de med stora ekonomiska tillgångar bidra med en större andel av skatteintäkterna samtidigt som det är viktigt att höja pensionerna samt ersättningar och tak i social- och arbetslöshetsförsäkringen. Staten måste ta ett större ekonomiskt ansvar framöver för finansieringen av välfärden. För att finansiera välfärden framöver yrkar undertecknad att distriktkongressen ställer sig bakom att satsarna i motionen och uppdrar till distriktsstyrelsen att verka för

- att** en fastighetsskatt införs.
- att** en reviderad värnskatt med högre tak och högre procentsats införs.
- att** förmögenhetsskatten återinförs.

Kuno Morén, Gamla Gardets S-förening

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Motionären beskriver faktorer som bidragit till ökad ojämlikhet och efterlyser ett ökat statligt ansvar välfärdens finansiering. Konkret yrkas i motionen på återförd fastighetsskatt, reviderad värnskatt och återinförd förmögenhetsskatt och att distriktsstyrelsen m fl kraftfullt ska driva kraven. Styrelsen delar motionärens uppfattning - staten behöver ta ett ökat finansiellt ansvar för välfärden.

Ojämlikheten ökar. Allt fler kommuner och regioner får en allt mer ansträngd ekonomi. Allt fler kommuner och regioner får allt svårare att leverera den välfärd som invånarna kräver och samtidigt klara ekonomin. Socialförsäkringssystemen, inklusive arbetslöshetsförsäkringen, uppfattas av allt fler som otillräckliga och leder till en marknad för privata försäkringslösningar, individuellt eller kollektivt via bl.a. fackförbund. Ofinansierade, eller inte fullt ut finansierade, statliga åligganden på kommunerna belastar kommunernas ekonomi.

SKL (Sveriges kommuner och landsting) visar i en nyligt publicerad rapport att mer än hälften av regionerna och 110 av kommunerna räknar med underskott i årets resultat. Regeringens aviserade ökning av statsbidragen till kommuner och regioner med fem miljarder kronor om året är välkommet, men otillräckligt. Även finansminister Magdalena Andersson medger, med stöd av finansdepartementets egna prognoser, att det år 2026 saknas ca 90 miljarder för att upprätthålla välfärdsåtaganden på nuvarande nivå.

De senaste årtiondenas skattesänkningar har underminerat finansieringen av välfärden och hög grad medverkat till ökade ojämlikhet där även bl a utvecklingen på bostadsmarknaden bidragit till ökade skillnader i förmögenhet. Offentliga sektorn utgör en allt mindre andel av den gemensamma produktionen (BNP), eller om en så vill, allt mindre andel av den samlade produktionen används till gemensam konsumtion och utjämning av levnadsförhållanden. Skattesänkningarna har gynnat de mest välbeställda och urholkat välfärden.

Motionären föreslår tre konkreta åtgärder för att stärka statens inkomster, stärka finansieringen av välfärden och att motverka ojämlikheten. Med de prognoser som såväl SKL som Finansdepartementet behövs ytterligare åtgärder. De föreslagna åtgärderna bidrar dock till stärkta inkomster och en tydligare fördelningspolitisk finansiering.

Vi ställer oss bakom motionens krav vad gäller införande av fastighetsskatt, reviderad värnskatt (som en statlig inkomstskatt) och förmögenhetsskatt. Staten behöver ta ett större ansvar för välfärdens finansiering och för åtgärder som minskar klyftorna i samhället. Styrelsen delar motionärens uppfattning att distriktsstyrelsen bör få i uppdrag att opinionsbilda i frågan, men vill inte inskränka uppgiften till motionens tre förslag även om också det ingår i ett sådant uppdrag. Vi ställer oss dock tveksamma till att distriktskongressen ska ge riksdagsledamöter, region- och kommunalråd direkta och detaljerat styrda uppdrag i enskilda frågor. Däremot är det rimligt att förvänta sig att distriktskongressens beslut beaktas av såväl riksdagsledamöter, region- som kommunalråd utifrån de förutsättningar som är i respektive uppdrag och parlament. Staten behöver ta ett större ansvar för välfärdens finansiering och för åtgärder som minskar klyftorna i samhället.

Styrelsen föreslår representantskapet att besluta:

att anta motionen som vår egen och skicka den vidare till Distriktskongressen 2020

Umeå arbetarekommuns representantskap beslutade vid mötet 2019-12-09

Beslut att anta motionen som vår egen och skicka den vidare till Distriktskongressen 2020

Distriktsstyrelsens svar på motion 35

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

att bifall att-sats 1

att anse att-sats 2 och 3 besvarade

Distriktsstyrelsen ställer sig bakom motionären att en fastighetsskatt införs. Värns-katten hade en bra utjämnande effekt, men var i sig för marginell för att på riktigt bidra till ett väl fungerande skattesystem och omfördelning. DS ser stora behov av en ny stor fastighetsreform då dagens skattesystem börjar likna ett lapptäcke. Vår bedömning är att kraften bör läggas på en helhetsreform vad gäller en kommande skattereform, där en ny fastighetskatt bör ingå. Förmögenhetsskatten är ej längre ett verkningsfullt utjämningsverktyg, då människor, varor, tjänster och kapital rör sig fritt över gränserna. Den rörligheten är av stor betydelse för en handelsnation som Sverige. Ökad rättvisa och en stabil finansiering av välfärden skall vara vägledande i en kommande skattereform.

36. Skatt efter bärkraft

Motionär: Daniel Ådin, Skellefteå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp D

Idén om skatt efter bärkraft är en av det Socialdemokratiska partiets grundläggande ideologiska principer. Den bygger direkt på devisen om ”Av var och en efter förmåga”.

Tanken i detta är enkel. Den som har mycket bidrar med mycket och den som har mindre bidrar med mindre. En del i detta är att skatt tas ut procentuellt på inkomst. Den andra delen är en progressiv skatteskala där större inkomster får bidra med än större del av lönen.

Även om denna progressivitet stundom gått till överdrift så har grundtanken i systemet tjänat oss väl genom 1900-talet.

Men nu tycks dessa idéer vara överspelade. Förutom skattereduktioner för Rot och Rut som, bevisligen, gynnat de mest välbeställda har det införts s.k. Jobbskatteavdrag vars upplägg står i direkt konflikt med tanken på skatt efter bärkraft.

De som är friska och har jobb får generösa avdrag på skatten samtidigt som sjuka, arbetslösa och, än så länge, pensionärer ska betala full skatt.

När vi befann oss i opposition motsatte vi oss, visserligen, dessa förslag men i regeringsställning har vi visat en förlamande passivitet i frågan. Det tycks som om vi är mer rädda för att tappa ”plånboksväljare” än att tappa bort oss ideologiskt.

Jag undrar själv hur vi haft mage att kritisera dessa skattesänkningar när vi samtidigt inte törs göra något åt dem när vi har chansen.

Med stöd av mitt begynnande raseri och i besvikelse över partitaktiska överväganden yrkar jag härmed:

- att** de s.k. jobbskatteavdragen skyndsamt avvecklas.
- att** Socialdemokraterna arbetar fram en skattepolitik som åter bygger på devisen om skatt efter bärkraft
- att** Skellefteå arbetarekommun antar motionen som sin egen
- att** Västerbottens Partidistrikt antar motionen och driver den mot ansvarig beslutsnivå

Daniel Ådin
Centrala stan's S-förening

Centrala stans S förening beslutar
Att skicka den som egen till arbetarkommun, distriktskongressen och partikongressen.

Skellefteå arbetarekommuns motionssvar

Styrelsen för Skellefteå arbetarekommun anser att motionens yrkanden är befogade och ligger väl i linje med en progressiv Socialdemokratisk politik. En uttalad strävan i enlighet med motionens yrkanden vore god signalpolitik ny råg i ryggen åt våra medlemmar. Sedan är det en sorglig sanning att det politiska landskapet i landet och mandatfördelningen i riksdagen är till borgerlig favör. Därav kommer udden i denna motions uppmaning att snart nog riktas tillbaka mot oss själva. För valen vinner vi inte med valfläsk eller ens signalpolitik. Mandatfördelningen ruckar vi med agitationer vid fikaborden på arbetsplatserna och i mötet med människor i vår vardag.

Styrelsens förslag till beslut: att bifalla motionen.

Representantskapet beslutar att anta motionen i sin helhet samt sända den till Distriktskongressen.

Distriktsstyrelsens svar på motion 36

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

- att** avslå att-sats 1
- att** bifalla att-sats 2

Det är skatter som ska finansiera det vi tillsammans har nytta av. Sverige har stora behov av investeringar i järnvägar, vägar, bostäder, utbildning och forskning. Den kommunala skatteutjämnningen och statsbidragen till kommunsektorn är en viktig del för att hålla ned landstings- och kommunalskatterna. Prioriteringarna är fler anställda i välfärden än skattesänkningar.

Arbetets prioritering för Socialdemokraterna är en mer rättvis fördelning av skatterna och att driva en aktiv jobbpolitik. Pensionärsskattens avskaffande är snart genomförd. Nu finns tyvärr dessa fem jobbskatteavdrag genomförda. Att därigenom återställa detta med höjd skatt både för pensionärer, låg och medelinkomsttagare är en oerhört svår utmaning. Inte minst få en förståelse

för de idag inkomstsvaga grupperna men också få en medborgerlig konsensus för detta hos den breda allmänheten. Vi vet att det för hushållen är viktigt att veta vad som gäller ekonomiskt, så att man kan planera sin vardagsekonomi långsiktigt. Därför tvingas vi behålla de så förhatliga jobbskatteavdragen för de flesta inkomster. Samtidigt måste vi jobba för ett nej till sänkta skatter som går ut över sjukvård, omsorgen och skolan. För då har Sverige ekonomiska resurser i framtiden för en stark välfärd!

37. Kommunuppror om välfärdens finansiering!

Motionär: Anna Frej, Vännäs Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp D

Alla vi socialdemokrater som engagerar oss i kommunerna runt om i Sverige ser att välfärden kämpar för sin överlevnad. 69 av landets 290 kommuner gick med underskott 2018 och 6 av 20 regioner var i samma position. Konjunkturen viker nu samtidigt som antalet personer över 80 år kraftigt ökar, även antalet barn och unga ökar men personerna i arbetsför ålder ökar betydligt långsammare.

För oss som är valda att förvalta skattepengarna på bästa sätt kan uppgiften kännas totalt övermäktig – en känsla av desperation infinner sig stundtals. Vi MÅSTE undvika att de som har pengar köper sin plats och därmed slutar vilja betala solidariskt till de som inget har. Vi MÅSTE klara välfärden i vårt land. Vi MÅSTE därför tänka om med den ekonomiska politiken.

Jag föreslår därför kongressen besluta att distriktet arbetar för att påverka att nedanstående genomförs:

- att** socialdemokraterna tillsätter en ekonomisk kommission med uppgiften att tänka nytt om finansieringen av välfärden.
- att** kommissionen ska vara öppen för nya sätt att beskatta, omfördela samt att använda låneinstrumentet.
- att** kommissionens resultat utgör grunden för nya socialdemokratiska politiska förslag om hur Sveriges ekonomi ska styras.

Anna Frej

Vännäs arbetarekommuns motionssvar

Motionären beskriver hur svårt kommunerna har att klara välfärden utifrån läget i ekonomin. Många kommuner överväger att höja kommunalskatten för att klara av det mest grundläggande i välfärdsuppdraget. Vidare vill motionären att vi som parti ska kämpa för att bibehålla och utveckla modellen med solidariskt skatteuttag.

Vännäs arbetarkommun beslutar att anta motionen i sin helhet och skicka den vidare till distriktårskongressen med förhoppning om att den antas och därefter skickas vidare till partikongressen.

Distriktsstyrelsens svar på motion 37

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

att anse att-sats 1,2 och 3 besvarad

Distriktsstyrelsen instämmer i motionärens framåtsyftande blick för den ekonomiska politiken. Samhället förändras och vi som parti behöver följa med i samhällsutvecklingen och leverera våra kärnvärden om en solidarisk välfärdspolitik där vi bidrar efter förmåga och får efter behov. Det är ju bland annat en aktiv arbetsmarknadspolitik är så viktigt för att vi långsiktigt ska nå målet om full sysselsättning och ett samhälle med resurser för att leverera välfärd. Under våren har välfärdskommissionen startat sitt arbete och resultatet ska presenteras senast den 31 december 2021. Distriktsstyrelsen kommer att arbeta för att påverka och komma med synpunkter i kommissionens arbete och anser att det är där fokus nu ska ligga jämte det ordinarie politikutvecklingsarbetet som konstant behöver ske i partiet.

38. Fastighetsskatt på vattenkraftsfastigheter

Motionär: Kicki Fredriksson, Storumans Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp D

I de sju skogslänen så är skatten i genomsnitt 1,90 kronor högre än i övriga landet. Om vi jämför de sju skogslänen med Stockholms län så skattar skogslänen 3,29 kronor mer. För en medelinkomsttagare med en lön på 300 000 så blir skillnaden 9970 kronor per år. Samtidigt tjänar skogslänens medborgare 24 000 kronor mindre än Sverigesnittet.

Men har vi välfärd, infrastruktur eller utveckling som motsvarar den högre skatten. NEJ det har vi inte.

Nu är situationen dessutom i flera av skogslänens kommuner och regioner att man måste skära ner i verksamheter eller till och med höja skatten.

Befolkningen har minskat i de sju skogslänen med 1,75% eller 31 100 personer på 37 år Sveriges befolkning i övrigt har ökat med 28% eller 1 833 407 personer.

För skogslänskommunerna och regionerna innebär det minskat skatteunderlag men ökade kostnader. Medel för utveckling saknas ofta. Fastighetsskatten på vattenkraftsfastigheterna skulle ge ett välkommet tillskott.

Genom att skatten får stanna kvar i berörda regioner kan det skapas förutsättning för ett stabilt och hållbart system för utveckling och tillväxt och därmed arbetstillfällen.

Kommunalekonomisk utjämning taget ur en artikel från Finansdepartementet 11 maj 2015

Systemet för kommunalekonomisk utjämning ska skapa likvärdiga ekonomiska förutsättningar för alla kommuner och landsting i landet att kunna tillhandahålla sina invånare likvärdig service oberoende av kommuninvånarnas inkomster och andra strukturella förhållanden.

Nu har vi visserligen fått ett tillskott från kostnadsutjämningsystemet. Men det räcker inte. Om Regering och Riksdag menar allvar med att Hela Sverige ska Leva så är det dags att visa det nu!

Jag yrkar på:

att skatten på Vattenkraftsfastigheterna ska stanna i de regioner där fastigheterna är lokaliserade.

Storuman 191130
Kicki Fredriksson

Storumans arbetarekommuns motionssvar

Storumans arbetarekommun har behandlat motionen den 10 december 2019.

Vi vet att de mest naturrika men samtidigt de fattigaste kommunerna finns i Norrland och i Norrlands inland. Den helt dominerande delen av intäkterna från naturresurserna via beskattning överförs till regioner med den största befolkningen. Den omfördelningen förstärker befolkningskoncentrationen i storstäderna och ökar på utflyttningen från de glesbefolkade delarna av länet.

Det vore rimligt att en del av medlen från fastighetsskatten hamnar i regionen för att förstärka de regionala utvecklingsmedlen. Det skulle också stärka självkänslan om dessa fattiga regioner kan utvecklas av egen kraft och inte genom bidrag utifrån.

Storumans arbetarekommun beslutar att ställa sig bakom motionen och anta den som sin egen att bifalla motionen
att skicka den vidare till distriktskongressen 2020

Distriktsstyrelsens svar på motion 38

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

att avslå motionen

Vi delar motionärens uppfattning om det orimliga i de stora skillnaderna i kommunalskatt. DS anser dock inte att det är rätt väg att gå genom att skapa speciella regionala skatter. Det finns regioner med höga skatter som saknar större intäkter från vattenkraft. DS anser att ett reformerat kostnads och inkomstutjämningsystem är en bättre väg att gå.

Det finns dock ett problem med bl.a. många regioner, och det är bristen på regionalt kontrollerat/ ägt investeringskapital. En idé vore att bygga upp regionala investeringsfonder, som under en uppbyggnadsperiod mycket väl skulle kunna finansieras av avgifter på t.ex. vattenkraft.

39. Fjällets hjältar - fjällräddningen

Motionär: Ewa Hed, Vilhelmina Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp D

Fjällräddningen är helt avgörande vid räddningsinsatser i stora delar av vårt land. Alla frivilliga livräddare är en ovärderlig resurs och styrka för människors trygghet. Därför behöver vi uppmuntra dem som tar det ansvaret. Speciellt för oss som bor i glesbygden och fjällområdena. De tar sig till platser där inte så många tar sig fram i nödsituationer. Landets fjällräddare har önskat möjligheter att kunna göra skatteavdrag på sina skotrar och övrig utrustning som de tillhandahåller privat för att utföra fjällräddning i statlig regi.

Fjällräddarnas riksorganisation, SVEFRO består av runt 400 fjällräddare. När de besökte riksdagen under april blev de varse den okunskap som finns kring hur den svenska

fjällräddningen fungerar. Att som ung person som vill ta vid som fjällräddare kunna bekosta en skoter själv är oerhört tufft.

Därför önskar fjällräddarna möjlighet att få till en trygg och säker fordonspark. För att detta ska kunna förverkligas måste det till en avskrivning på fjällräddarnas fordon, på samma sätt som skogs- och jordbruksägarna får. Men dessutom kräver man ett årligt skatteavdrag för den personliga utrustningen samt att samma regler ska gälla för samtliga fjällräddare längs hela den svenska fjällkedjan.

När du hamnar i nöd behöver du veta att hjälpen kommer – oavsett var i landet du befinner dig. Alla frivilliga livräddare gör ovärderliga insatser och det behövs fler – därför kommer vi fortsätta vara pådrivande för att förbättra situationen för alla dessa hjältar.

Fjällräddningens verksamhet består allt mer av uttryckningar som är annat än just traditionell fjällräddning, rapporterade Sveriges Radio Ekot för en tid sedan.

En medveten strategi då fjällräddningen är kostnadseffektiv för samhället.

Det handlar exempelvis om livräddning i väntan på ambulans, sökning efter försvunna personer på andra platser än fjällen, skogsbrandsbekämpning och sjukvårdsinsatser. Och det har visat sig vara ett arbetssätt som sparar mycket pengar, då fjällräddarna har en fast timersättning när de arbetar – oavsett när på dygnet som arbetet utförs eller om det är röd dag.

– Om vi använder fjällräddare i stället för poliser, som kanske även behövs på andra ställen, så är det en fjärdedel av kostnaden, säger Peter Borg, polis och ansvarig för fjällräddningen i Jämtland. Peter Borg ser inte någon risk i att fler polisiära uppdrag hamnar hos fjällräddningen.

– Det här är ju en räddningsresurs, det är ju inte någon övrig polisiär resurs, så vi håller oss på rätt sida den rågången, säger Peter Borg.

Vi vill att tre omedelbara steg tas för att stärka fjällräddningen.

att För det första behövs en översyn och förändring av stöd och skattevillkor. Exempelvis använder fjällräddarna oftast egna skotrar och annat material som är privat. Men det finns inga särskilda lagregler och rättsläget är oklart.

att För det andra, i avvaktan på generellt bättre villkor för fjällräddarna, vill vi att det införs ett skoterbidrag på 50 000 kronor för frivilliga fjällräddare. Bidraget kan sökas en gång och kan gälla för såväl reparation som nyinköp.

att För det tredje vill vi att det införs ett stöd för rekognosceringsturer på 5 000 kronor per år. Det är helt avgörande för arbetet att fjällräddarna kan vara ute i terrängen för att uppdatera sig om aktuella förhållanden. Detta ska inte behöva betalas ur egen ficka.

Kultsjödalens S-förening / Ewa Hed

Vilhelmina arbetarekommuns motionssvar

Ewa Hed, Kultsjödalens s-förening har i en motion tagit upp fjällräddarnas arbete och de ekonomiska frågor som hör ihop med deras verksamhet.

De förslag som lämnas är att villkoren för stöd och skatteavdrag ses över samt att det ska införas ett skoterbidrag på 50 000 kronor för frivilliga fjällräddare. Detta bidrag ska avse både nyinköp och reparationer. Motionären förslår också att det ska införas ett stöd för rekognosceringsturer för fjällräddare med 5 000 kronor per år.

Styrelsen vill först vitsorda det angelägna arbete som fjällräddarna utför. Det är av största vikt att villkoren så långt möjligt görs mera attraktiva för att den frivilliga fjällräddningsverksamheten ska kunna fortgå.

De förslag som lämnas, har en tydlig koppling till de skatteregler som gäller i olika verksamheter och det är då av vikt att frågan om stöd och ersättningar till fjällräddarna ges en konkret reglering i bl. a skattelagstiftningen. Vi vill därför förorda att frågorna som tas upp i motionen blir föremål för en lämplig och snar utredning förslagsvis efter ett initiativ från någon av de socialdemokratiska riksdagsledamöterna i länet.

Styrelsen vill, med den justering som styrelsen föreslår, uppmana representantskapet att ställa sig bakom styrelsens yttrande och förslag och sänder motionen till distriktsårskongressen för behandling.

Distriktsstyrelsens svar på motion 39

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

att bifalla att-sats 1

att avslå att-sats 2 och 3, i avvaktan på utredning

Distriktsstyrelsen håller med om att en översyn av skattevillkor och lagregler bör göras. Under tiden översynen görs kan man inte införa skoterbidrag eller stöd för rekognosceringsturer

40. Hundsmugglingen inom EU

Motionär: Kicki Fredriksson, Storumans Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp D

Varje år så smugglas det in ett stort antal valpar/hundar till Sverige. Förra året hittade tullen på Stockholm/Arlanda flygplats 95 hundar. Men tullen misstänker att det finns ett stort mörkertal. Under de senaste 11 åren så har ca 600 valpar/hundar avlivats, det blir ca 1 valp/hund per vecka. Tyvärr så ökar antalet insmugglade hundar hela tiden.

De valpar som kommer in är ofta för små när de säljs i Sverige. Riktmärket här är att inga valpar ska säljas som är under 8 veckor. Tyvärr finns det mindre nogräknade veterinärer och att ordna papper så att det ser ut som att valpen är äldre, är inget problem.

Valparna som kommer in är ofta uppväxta under misär och har transporterats under hemska förhållanden. Flera saknar vaccinationsskydd och kan bära på dolda sjukdomar och parasiter som kan drabba såväl hundar som människor. I värsta fall kan de bära på den dödliga sjukdomen rabies. För att inte tala om det lidande som dessa valpar/hundar utsätts för. Dessa valpar utsätts för ett inhumant lidande genom hur de blir hanterade från det att de föds till dess att de överlämnas till sin nya ägare. Ofta blir det ett alltför kort liv eftersom de många gånger föds in i fruktansvärda förhållanden och sjukdomar.

Att tänka på är även de ”valpfabriker” i länderna som valparna kommer ifrån, där de tikar som föder dessa valpar lever i misär och ses som en förbrukningsvara. 2016 omsattes det 5 miljarder kronor på hundsmuggling inom EU. Så då bestämde man att strama upp reglerna med bl a bättre husdjursregister inom EU. Eftersom antalet valpar/hundar som smugglas ökas så verkar det inte haft önskad effekt. Samtidigt är smugglingen av valpar ett lågprioriterat ärende hos Tullverket, som anser att samhällsnyttan är lika med noll. Detta enligt Gunnel Hellman som tidigare arbetade vid Tullverket.

Till samhällsnytta borde räknas att kunna gå ut i skogen och plocka och äta färska bär. Vi har i Sverige länge haft privilegiet att kunna gå ut i skogen, plocka färska bär och äta dem med det samma. Det kommer vi inte att kunna göra om de parasiter som insmugglade hundar kan bära med sig får fäste här. Till exempel dvärgbandmasken. Om så blir fallet måste vi skölja och koka bären noga innan vi äter dem.

SKK Svenska Kennelklubben gör ett omfattande arbete när det gäller att informera om de negativa konsekvenserna av att köpa en insmugglad valp/hund och även hur man ska undvika att köpa en sådan. Men det räcker inte. Antalet valpar/hundar som smugglas in ökar.

Jag yrkar på:

att tullverket ska tilldelas mer resurser för att aktivt kunna stoppa insmuggling av hundar.

att aktivt jobba för att lagstiftningen ska skärpas ytterligare när det gäller att smuggla hundar eller driva valpfabriker.

Storuman 191129

Kicki Fredriksson

Storumans arbetarekommuns motionssvar

Storumans arbetarekommun har behandlat motionen den 10 december 2019.

Motionären tar upp en viktig fråga som har fler aspekter och konsekvenser än man i förstone anar. Det är viktigt att tullverket har tillräckliga resurser för att beivra hundsmuggling och att tullverket tar frågan på tillräckligt allvar. Det finns även anledning att skärpa lagstiftningen.

Att tillse att så sker är en uppgift för vårt parti och därför ett ämne som borde aktualiseras i samband med kommande partikongress.

Storumans arbetarekommun beslutar att ställa sig bakom motionen och anta den som sin egen att bifalla motionen

att skicka den vidare till distriktskongressen 2020

Distriktsstyrelsens svar på motion 40

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

att avslå motionen

DS delar motionärens uppfattning om det elände som hundsmuggling innebär för människor och hundar. Det finns dock många angelägna uppgifter både för tullverk och lagstiftare. Där både trafficking och narkotikasmuggling är större problem. Dessutom ser DS upplysning och folkbildning som de mest effektiva metoderna att komma åt detta.

41. Om att politiskt verka för att häva USAs blockad av Kuba!

Motionär: Hjäggssjö s-förening, Vännäs Arbetarekommun
DS föredragande: Grupp E

Trump skärper USA:s blockad mot Kuba. USA:s finansdepartement meddelade den 4 juni att man skärper tonen mot Kuba och mot US-amerikanska medborgare som vill resa till Kuba. Det handlar om hårda nya restriktioner, bland annat ett förbud mot så kallade "folk till folk"-resor. 2015 upprättades diplomatiska förbindelser mellan USA och Kuba. Däremot kvarstår USA:s blockad mot landet och denna utökas i och med att Trump aktiverat, Helms-Burton Act, en lag som tillkom redan 1996. Men sedan dess har alla amerikanska presidenter skjutit upp tillämpningen fram tills Trumps beslut i år. Vi anser att vi på olika nivåer ska verka för att blockaden mot Kuba upphör för att ge landet möjligheter till en normal relation till andra länder och därmed också möjlighet att utveckla den demokratiska processen.

Anledningen till blockaden är bland annat följande: Omedelbart efter Fidel Castros seger 1959 inledde USA arbetet för att återta kontrollen över den upproriska ön. Startskottet för direkta fientligheter var den jordreform som genomfördes i maj 1959 som innebar nationalisering mot ersättning av alla storgods, de flesta ägda av USA-bolag.

Sedan dess har fientligheterna mot Kuba trappats upp år för år, ständigt underbyggda av massiv medial propaganda. USA uppmanade t. ex. alla utbildade läkare, tekniker, advokater, företagsledare m. fl. att lämna Kuba med föreställningen om att de inom kort skulle kunna återvända tillsammans med USAs väpnade styrkor, något som de fortfarande väntar på.

I Miami byggdes CIAs största kontor upp parallellt med att CIA organiserade terrorgrupper både på Kuba och bland de som utvandrat till Miami med syfte att skada Kuba.

USAs blockader (finansiell, ekonomisk och gentemot handeln) syftar till att "framkalla social oro, desperation och svält" och därmed övertyga Kubas folk om det meningslösa i att försöka frigöra sig från USA. Blockaden har kostat närmare 20 miljarder per år, vilket är mer än Kubas totala exportintäkter. Att Kuba är försatt i blockad är det enskilt viktigaste hindret för landets utveckling.

1996. USA antar "Helms-Burton"-lagen med ytterligare skärpning av den ekonomiska krigföringen med skadeståndskrav mot utländska företag som handlar med eller investerar på Kuba

I den 20:e omröstningen i FNs Generalförsamling röstar 187 medlemsländer för att USAs blockad måste upphöra, 2 röstar mot. OBS! Sveriges (borgerliga regering) och Libyen valde att lämna salen.

Hjäggssjö Socialdemokratiska förening vill

att DÅK tar ett beslut om att uppdra åt distriktsstyrelsen att vi politiskt ska verka på olika nivåer för att USA häver blockaden av Kuba!

Hjäggssjö Socialdemokratiska förening 2019-11-28

Vännäs arbetarekommuns motionssvar

Motionären beskriver hur USA hindrar utvecklingen på Kuba genom den blockad som råder. Socialdemokraterna har alltid ställt upp bakom de som hamnar i svåra lägen mot stormakter.

Vännäs arbetarekommuns styrelse beslutar anta motionen i sin helhet och skicka den vidare till medlemsmötet.

Socialdemokraterna i Vännäs har på medlemsmöte beslutat anta motionen som sin egen och skicka den vidare till distriktårskongressen.

Hjåggsjö Socialdemokratiska förening 2019-11- 28

Distriktsstyrelsens svar på motion 41

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

att bifalla motionen

Sveriges socialdemokrater har alltid ställt upp bakom de länder som hamnar i svåra lägen mot stormakter. Det gör vi fortfarande och det ska vi fortsätta att göra.

42. Ta tillbaka vårt språk och dess innehåll

Motionär: Hjåggsjö s-förening, Vännäs Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp E

Att använda ett relevant och tydligt språk som relateras till ett samhälle grundat på demokratis ideal, alla människors lika värde och rätt, fria och jämlika människor i ett solidariskt samhälle det är den demokratiska socialismens språk. Språket vi använder skall vara tydligt och spegla en socialistisk ideologisk värdegrund och får inte övertas och influeras av borgerliga värderingar. Borgarna på högerkanten har **stulit vissa av våra grundläggande begrepp** som t.ex. ”arbetarparti (Nya) och folkhemmet” och gett dessa begrepp en ny innebörd. Socialdemokratiska arbetarpartiet måste retoriskt visa på skillnaden på ett ords socialistiska och borgerliga innebörd.

Vi vill avlägsna de ekonomiska, sociala och kulturella hindren för människornas frigörelse, d v s bredda den liberala parlamentariska demokratin till att också omfatta den ekonomiska-, sociala- och kulturella demokratin. Detta för att skapa ett samhälle utan över- och underordning, utan klasskillnader, diskriminering m.m. Vårt demokratibegrepp skiljer sig avsevärt från borgarnas då vi vill **fördjupa och bredda demokratibegreppet**. Så när vi säger ordet demokrati menar vi inte bara en **liberalparlamentarisk-** utan också **ekonomisk-, social- och kulturell demokrati**.

Gör din plikt kräv din rätt! Solidaritet växer ur insikten att vi alla är beroende av varandra. Alla ska ha samma rätt och möjlighet att påverka, alla ska också ha samma skyldighet att ta ansvar. Men hur används orden ”Rot och Rut” i dessa sammanhang. Är det solidaritet att städerskan som **rutarbetar** hos överklassen och som med sina inbetalade skattepengar är med och **rutbidrar** till denna bidragstagande del av samhället, från fattig till rik, från under- till överklassen. Detta bidrag kallas ”Rutavdrag” i borgerlig nomenklatur och retorik precis som ”Rotavdraget” som också är ett **bidrag**.

Vi anser att demokratin har företräde före marknaden, och är alltid överordnad andra maktanspråk och intressen. Genom demokratin bestämmer medborgarna vilka principer som ska styra samhällsutvecklingen och hur uppgifter och ansvar ska fördelas mellan det gemensamma och det enskilda, mellan det offentliga och **marknaden, oftast definierad av borgarna som den "fria"**. Möjlighet att påverka produktionens inriktning och fördelning, arbetslivets organisation och arbetslivets villkor är relaterad till förhållandet demokrati - marknad. Borgarna har i samband med kapitaliseringen introducerat begreppet **fria skolor i perspektivet av att ofria skolor är de kommunala. Det privata definierar de som det fria medan det gemensamma och offentliga är det ofria**. Ordens valör här är oerhört viktiga. Är marknad lika med det fria för en borgare, då måste vi definiera vilken marknad som är fri och vilken som är ofri för oss? Om en samhällsutveckling baseras på funktions-, kooperativ/folkrörelse- eller statsocialism, är då den relaterade marknaden ofri? Nej inte enligt vårt sätt att se. Hur innebörden av ordet fri används i detta sammanhang är helt olika och ideologiskt betingat.

Den renodlade kapitalismen ska hållas isär från marknadsekonomin. Den är marknadens destruktiva sida. Den betecknar ett maktsystem, där den som äger kapitalet ges rätten att bestämma över alla andra intressen, och där människors värde och rättigheter bestäms av deras ekonomiska lönsamhet. Detta maktsystem skapar ofrihet för alla andra än de stora kapitalägarna. Det skapar en ojämn fördelning, stora orättvisor och kraftiga sociala spänningar inom och mellan länder. Så kallade sociala **utanförskapsområden** uppstår i vilka det bor **sociala grupper** som bör heta **underklass** (trashank/ slumproletärer) och området **underklassområde**. Därför är socialdemokratin ett antikapitalistiskt parti. Beskrivningen av företag, kapitalägare och arbetare har fått en mycket tydlig borgerlig nomenklatur. En som leder och äger ett företag, är enligt borglig terminologi **en arbetsgivare, som ger personer, arbetstagare jobb** d v s en person som tar emot och får arbete (en gåva). I ett kapitalistiskt system är det i själva verket en person som **köper arbetskraft, arbetsköpare**, till vilken vi **säljer arbetskraft** i form av **lönarbete**. Han köper arbetskraft för profit och inte av välgörenhet och vi säljer arbetskraft för en dräglig tillvaro. Företag i ett kapitalistiskt samhälle ägnar sig åt kapitalackumulation genom profit och utsugning, vilket ger kapitalägarna makt utanför demokratins ramar.

Alla våra fina ideal måste framgå i vår retorik och i val av ord och språk relativt borgarklassens, i vårt socialistiska språk. Borgarna och deras megafoner har stulit, gjort om, skapat nytt, gett det annat innehåll, fört in andra värderingar m. m. Vi använder också detta språk och deras ord vilket gör att det blir svårt att skilja vår retorik från borgarnas retorik. Det blir ett "grått språk" där nyanser och skillnader försvinner mellan våra olika ideologier. Det blir svårt att se och förstå konsekvenserna av en viss politik när det inte tydligt framgår av ordets innebörd. Därför krävs att vi inför och återtar ett socialistiskt språk i vardagen för att öka tydligheten och skillnaden till borgarklassens språk.

Hjäggsjö Socialdemokratiska förening vill:

att DÅK uppdrar åt distriktsstyrelsen att verka för "ledord" och "ett språk" i den vardagliga retoriken i partiet, från S-föreningsnivå till riksdagsnivå, som tydligt relaterar till att vi är antikapitalister och demokratiska socialister och som tydligt skiljer sig från borgarklassen vokabulär och retorik.

Vännäs arbetarekommuns motionssvar

Motionären pekar på något som vi alla socialdemokrater upprörts över. Borgarnas fräcka tilltag att använda vår rörelses ord nu med en helt ny innebörd. Moderaternas tilltag om att vara "det nya arbetarpartiet" är ett av de största övergreppen då vårt parti heter Socialdemokratiska

arbetare partiet, vilket ju innebär att vårt partis företrädare kommer ur arbetarrörelsen inte ”bara” företräder arbetare som borgarnas partibeteckning innebär. Inte många medborgare som ser den skillnaden!

Vidare beskriver motionären en rad exempel på fler ord som ”stulits” likaväl som hur innebörden av missbruket fått debatten att glida iväg mot mer marknadsliberala synsätt i samhället likväl som i vårt parti. Avslutningsvis pekar motionären på vikten av att framhålla ”våra fina ideal” som behöver framgå tydligare i allt vad vi socialdemokrater säger och står för.

Vännäs arbetarekommuns styrelse beslutar anta motionen i sin helhet och skicka den vidare till medlemsmötet.

Socialdemokraterna i Vännäs har på medlemsmöte beslutat anta motionen som sin egen och skicka den vidare till distriktårskongressen.

Distriktsstyrelsens svar på motion 42

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

att anse motionen besvarad

Motionen tar upp ett viktigt ämne. Att förändra världen börjar oftast med att beskriva den, var en uppmaning vilar att verka på ett särskilt sätt. Språk skapar bilder och återspeglar värden och uppfattningar. Att vi med vår ideologi bör ha ett språk som förklarar världen såsom vi uppfattar den är därför en självklar del i vår gärning. Ordens innebörd ska vi vårda och likaså skälen till våra ordval. Språk är kulturbärare och vapen.

Med det sagt, ingen äger ett språk eller ett ord. Ingen har ensamrätt rätt eller kan bestämma över dem. Det gör att betydelsefulla ord för oss, är fritt fram för vem som helst att använda och byta innehåll i. Per Schlingmann framhöll just detta när han var med och skapade ”de nya moderaterna” och började överta socialdemokratiska begrepp och gjorde dem till moderata, med moderata definitioner. Retsamt för oss. Men lärdomen är att vi dels har ett val att inte använda oss av en borgerlig språkdräkt, dels att vi bör mer medvetet använda språket för vår egen opinionsbildning.

Även om vi inte kan skapa regler för hur partimedlemmar i S-föreningar eller riksdagsgruppen använder ord kan vi som distrikt fundera på hur vi själva kommunicerar. Det är angeläget att vi pratar på ett sätt som människor känner igen i och att vi samtidigt använder ett vokabulär som tjänar våra syften.

43. Ang att säkerställa försvaret av landet

Motionär: Andrew Wallace, Umeå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp E

Bakgrund

Hemvärnet är en viktig resurs för försvaret av Sverige.

Det har förmågan att snabbt svara på snabbt utvecklande

försvarssituationer. Men hemvärnet har endast utrustning och utbildning för att utföra en

del av sitt uppdrag. Till exempel, hemvärnet handbok stater om hemvärnet uppdrag:

”Störa (övrig uppgift, som kan lösas efter tilldelning av resurser och utökad utbildningsverksamhet)

Fördröja (övrig uppgift, som kan lösas efter tilldelning av resurser och utökad utbildningsverksamhet).”

Hemvärnet består av lätt infanteri utan stridsfordon, begränsad artilleri och luftförsvarskapacitet.

I en krigssituation ska Hemvärnet arbeta i tre månader. På så sätt kommer hemvärnet bara så bra som dess utbildning och utrustning tillåter. I en krigssituation kommer det att vara för sent att utbilda och utrusta Hemvärnet. Som Hemvärnet är en viktig del av det svenska försvaret, denna utelämnande i utrustning och utbildning utgör ett allvarligt problem i svensk försvarspolitik.

Hemvärnet behöver artilleri, stridsfordon, pansarförband samt jägare förband för att möta de utmaningar som modern krigföring.

Bedömning Det finns ett behov av att lösa detta problem. Hemvärnet behöver utbildning för att fullgöra sitt uppdrag. Hemvärnet behöver utrustning för att lösa sitt uppdrag och ta itu med hot som att behöva ta itu med luftburna hot som drönare och flygplan samt markbaserade hot som specialstyrkor och bepansrade fiendeförband.

Yrkande Vi föreslår att besluta:

att prioriteringar Hemvärnet utbildning och utrustning i framtida försvars beslut.

Yrkande 2 Vi föreslår att besluta:

att vidareutveckla i framtida försvarsbeslut, hemvärnet till en kostnadseffektiv organisation som kan bidra till att försvara Sverige genom att introducera nya förband som jägarförband och pansarförband, bland andra, liknande den yrkesarmé.

Andrew Wallace

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Hemvärnet har till uppgift att verka över hela konfliktskalan – från stöd till samhället vid svåra påfrestningar i fred till väpnad strid i krig. Hemvärnet utgör nästan hälften av Försvarmaktens personal och har idag ca 21 000 personer i sin organisation. Alla som deltar i Hemvärnet gör det frivilligt, men har förbundit sig att delta i en del övningar och utbildningar per år. Normalt avsätter man som individ 4-8 dagar per år för övning och utbildning. De flesta som ingår i Hemvärnet har genomfört sin värnplikt eller annan militärutbildning.

För en del speciella funktioner som till exempel sjukvårdare, hundförare och mc-ordonnanser, vilka i sin tur utbildats i frivilligorganisationer som exempelvis Svenska Lottakåren eller frivilliga Motorcykelkåren, är det ganska vanligt att militär utbildning saknas.

Hemvärnets beväpning består, som motionären säger, i huvudsak av lätt infanteri utan stridsfordon, begränsat artilleri och luftförsvarskapacitet. Den utrustning som just nu står till

förfogande anser motionären ska förstärkas på ett radikalt sätt, eftersom man idag inte har en utrustning som i praktiken lever upp till de uppdrag man är satta att utföra. I motionen föreslås att Hemvärnet införskaffar mer avancerad utrustning för sitt uppdrag och att mer utbildning prioriteras i ett kommande försvarsbeslut.

Motionärens förslag är också att Hemvärnet ska kunna möta luftburna styrkor, samt markbaserade hot som specialstyrkor och bepansrade fiendeförband. Det ska också introduceras nya förband som jägar- och pansarförband, som i sig ska likna mer av en yrkesarmé.

Trots att Hemvärnet på olika sätt ska förstärkas ska man fortfarande utgöra ett komplement till det ordinarie försvaret och några ändringar av grunduppdraget behövs inte. Sammanfattningsvis vill motionären att Hemvärnet på olika sätt ska förstärkas både vad gäller material, utbildning och övningstid. Som jämförelse kan nämnas att exempelvis i Storbritannien har Hemvärnet 28 dagar/år med träning och utbildning. Erfarenheter från både Storbritannien och Frankrike har enligt motionären visat att behovet av en väl tränad och ett väl utrustat Hemvärn behövs i krigstider.

Arbetarkommunens styrelse ställer sig tveksam till flera av förslagen i motionen. En sådan är exempelvis, att gå mer mot en organisation som mer liknar en yrkesarmé. I Sveriges har vi allmän värnplikt och den ska vi vårda, vilket också är en grundbult i förtroendet för det svenska försvaret.

Att utrustning, utbildning och annat som Hemvärnet behöver för att genomföra sitt uppdrag ständigt förnyas är naturligtvis helt riktigt. Men att Hemvärnet skulle ha möjlighet att hantera den mest högteknologiska utrustningen tror vi inte på. Den uppgiften måste förbehållas den ordinarie försvarsorganisationen. Ett stort problem är framförallt att deltagande i Hemvärnets verksamhet är helt frivilligt och det mesta pekar på att försvaret nu och i framtiden kommer att bli allt mer tekniskt komplicerat. Därtill kommer då allt mer avancerad utbildning i de nuvarande och tillkommande vapensystemen. Den tiden och den möjligheten för att kunna hantera dessa system finns idag inte till förfogande i hemvärnets uppdrag.

När det gäller yrkande 1 anser vi att även Hemvärnets uppdrag och eventuella förändringar genomlysas i ett kommande försvarsbeslut.

Yrkande 2 anser vi ska avslås, framförallt utifrån att vi inte anser att Sverige ska gå i riktning mot en yrkesarmé.

Styrelsen föreslår representantskapet besluta
att motionen sänds som enskild till Distriktskongressen 2020
Umeå arbetarekommuns representantskap beslutade vid mötet 2019-12-09
Beslut att motionen sänds som enskild till Distriktskongressen 2020

Distriktsstyrelsens svar på motion 43

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

att avslå motionen

Motionären argumenterar kring vikten av att Hemvärnet ska utbildas och utrustas för större uppdrag än idag. Hemvärnets uppdrag är att komplettera ordinarie försvaret och utifrån lokal styrning kan resursen snabbt sättas in. Viktigt är också att beakta lokalkännedomen som hemvärnet besitter kring skyddsvärda objekt m.m. En utveckling av Hemvärnet mot större beredare uppdrag kommer att betyda en stor förändring som inte ligger i linje med hur vi socialdemokrater vill utveckla försvaret. Dessutom har vi en allmän värnplikt som vi vill hålla fast vid. Den oro som medborgare i vårt land kan uppleva utifrån hur läget i världen utvecklas är en aktuell fråga som vi socialdemokrater ser allvarligt på. Det förslag som motionären lägger fram ligger dock inte i linje med hur distriktsstyrelsen ser på frågan.

44. Sverige måste skriva på mot kärnvapen

Motionär: Andrew Wallace, Umeå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp E

Vi är mycket kritiska till den utredning som rekommenderar att Sverige avstår. Det skulle innebära ett trendbrott och ett svek mot Sveriges freds- och avrustningstradition. Sverige röstade tillsammans med 122 andra stater i FN för en konvention om ett förbud mot kärnvapen sommaren 2017. Ett mycket svenskt beslut, sett till vår tradition och historia.

Regeringen tillsatte under förra mandatperioden en utredning, för att analysera eventuella konsekvenser av ett svenskt undertecknande, inför det slutgiltiga beslutet om att ansluta Sverige till FN-avtalet. Enmansutredaren Lars-Erik Lundin presenterade sitt slutbetänkande för regeringen i januari i år.

Vi anser att utredningen på ett flertal punkter presenterar bristfälliga analyser och svagt underbyggda argument. Vi menar också att utredningen obalanserat väger negativa jämfört med positiva eventuella konsekvenser av ett svenskt tillträde, där positiva exempel ges oproportionerligt litet utrymme.

Utredningen frångår många av de direktiv som den givits samt saknar en tillfredställande analys av internationellt rättsliga och humanitära perspektiv. Som de skadeverkningar som kärnvapen för med sig på människor och miljö.

Utredningen fokuserar på föreställningen om hur Sveriges försvars- och säkerhetspolitiska samarbeten skulle komma att ta skada vid ett undertecknande. En centralt bristande punkt i denna analys är dock den om att ett tillträde skulle strida mot ett framtida svenskt medlemskap i Nato.

Sverige har inga planer på att bli en kärnvapenstat, inte heller ämnar Sverige ingå medlemskap i Nato, varför en sådan konsekvensanalys är oväsentlig.

Sverige har i dag samverkan med flertalet länder inom Nato. Inte minst i svenskt närområde såsom övningar tillsammans med Norge, och även med Finland, där det strategiska intresset av samarbetet går i båda riktningarna. Det är med all tydlighet samverkan som inte innefattar och heller inte i framtiden ska innefatta kärnvapen.

Utredningen gör heller ingen analys av de länder som hittills skrivit under, och de uteblivna konsekvenser detta inneburit för dem. Länder med vilka Sverige precis som flertalet Nato-länder

haft goda relationer och samarbete med. Några av dessa är Österrike, Sydafrika, Nya Zeeland, Thailand och Filippinerna.

Sverige har i allmänhet en lång tradition av att inom FN och i andra internationella sammanhang verka för fred, frihet och en värld fri från kärnvapen. Det samma kan sägas om den svenska arbetarrörelsen i synnerhet.

Svenska socialdemokrater som Alva Myrdal, Inga Thorson, Maj-Britt Theorin, Olof Palme, Ingvar Carlsson, Anna Lindh och vår tidigare utrikesminister, Margot Wallström, har med mod och politisk övertygelse burit fram freds- och nedrustningsfrågan.

Att inte skriva under konventionen skulle innebära att bryta med denna svenska linje och tradition. Det skulle ses på med förvåning av omvärlden. Det skulle också vara ett svek mot den breda folkopinion som är för ett svenskt undertecknande. Palmecentret har 2017 och 2018 genomfört undersökningar tillsammans med Sifo, som visar att närmare 9 av 10 svenskar är positiva till att Sverige skriver under kärnvapenförbudet. Bland samtliga partiets väljare finns en majoritet för ett kärnvapenförbud.

Så det är hög tid att Sverige tar sitt ansvar och vi tycker därför att regeringen inte bör pröva framtiden för denna fråga baserat på denna bristfälliga utredning. Men att regeringen däremot bör hedra den långa svenska tradition av tydligt internationellt ställningstagande i frågor som rör av- och nedrustning, fred och frihet.

Vi Umeå S kvinnoklubb anser att Sverige ska underteckna FN:s förbud mot kärnvapen.

Umeå S kvinnoklubb yrkar på att distriktskongressen beslutar att Distriktsstyrelsen med kraft skall verka för att Sverige undertecknar FN:s förbud mot kärnvapen.

För Umeå S kvinnoklubb
Birgitta Muckavaara, medlem
Antagen av Umeå S-kvinnoklubb

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Styrelsen delar motionärens åsikt och kritik som riktas mot den utredning som rekommenderar att Sverige avstår ratificeringen av FN:s konvention om kärnvapenförbud.[1] Styrelsen delar med motionärens uppfattning om inte Sverige ratificerar den här konvention att den kommer undervärdera både den traditionella socialdemokratens samt Sveriges långtids insats och verkan för freds- och avrustningspolitik samt för en kärnvapenfri värld. Idag, majoriteten av svenskar stödjer att Sverige undertecknar FN:s förbud mot kärnvapen. ”Bland rödgröna väljare är 94 procent för att underteckna kärnvapenförbudet”.[2]

”Sverige är ett av länderna som var med och förhandlade fram kärnvapenförbudet. Konventionen röstades igenom i FN sommaren 2017 av 122 länder – även Sverige.”[3]

Styrelsen föreslår representantskapet besluta att anta motionen som vår egen och sända den till Distriktskongressen 2020

Umeå arbetarekommuns representantskap beslutade vid mötet 2019-12-09
Beslut att anta motionen som vår egen och sända vidare till Distriktskongressen 2020

Distriktsstyrelsens svar på motion 44

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

att bifalla motionen

Motionären beskriver vikten och traditionen av att även fortsättningsvis stå bakom arbetarrörelsens syn på fred, frihet och en kärnvapenfri värld. En tydlighet i denna fråga är något våra väljare tar som en självklarhet. Distriktsstyrelsen delar vidare de argument som framförts av Umeå ak.

45. Hur tydliga roller ger tydligare ledarskap

Motionär: Hans-Erik Persson, Skellefteå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp E

En avgörande fråga inför valen 2022 blir vilken bild som väljarna får av vårt partis politiska vision och praktik. När vi går till val får det inte finnas någon tveksamhet om vi går till val på vårt eget program d v s vårt partiprogram och vårt valmanifest. Det gäller på alla nivåer i samhället.

Med tanke på att vi n regerar i koalition och med stödpartier såväl regionalt som nationellt är det inte enkelt att hålla isär i vilken roll vår partiordförande tillika statsminister uttalar sig. Vårt politiska budskap blir helt enkelt svårt att läsa av. T o m för oss medlemmar kan det bli svårt att på frågor från väljare svara på det är vårt parti , eller regeringen eller t o m regeringen och C/L som står bakom svaret.

Hur vi lyckas tydliggöra vad som är vår politik kommer att avgöra hur vi lyckas i kommande val. Då är det viktigt att de som har roller som ledare i partiet inte kan uppfattas som otydliga genom att inte förmå ange i vilken roll man agerar och vad/vilka man företräder. I Skellefteå Arbetarkommun hyllas principen om att den som har ledande uppdrag inom kommunen inte samtidigt ska sitta i Arbetarekommunens styrelse.

Vi anser att samma princip ska gälla för vår distriktsstyrelse och vår partistyrelse och VU. Idag är flertalet ledamöter i distriktsstyrelsen ledande företrädare på nationell, regional eller lokal nivå. Partistyrelsens VU består till övervägande del av regeringsledamöter. Gränsen mellan partiet och vårt regeringsansvar blir otydlig. Därför anser vi att valberedningen som förbereder valen till distriktsstyrelse 2021 ska uppmanas att ta hänsyn till det politiska läget när man nominerar ledamöter och ersättare i distriktsstyrelsen. På motsvarande sätt anser vi att valberedningen till partikongressen 2021 bör göras uppmärksam på samma frågeställning.

Vi föreslår därför distriktkongressen besluta,

att uttala vikten av att valberedningen arbetar för att föreslå ledamöter och ersättare i distriktsstyrelsen på ett sätt som minimerar att väljarna får svårt att se vilken politik vi vill föra efter, samt

att sända en skrivelse med denna motion med yttranden till centrala valberedningen inför Partikongressen 2021.

Burträsk 2019-10-30

Burträsk Socialdemokratiska Förening
Styrelsen/Hans-Erik Persson
ordförande

Skellefteå arbetarekommuns motionssvar

Det som motionären beskriver är viktiga aspekter som vi som parti alltid behöver föra ett resonemang kring. Tydlighet i vem som uttalar sig och vad hen representerar kan förbättras och förtydligas ut mot våra väljare och medlemmar. De argument som motionären beskriver anser vi är skäl att bifalla motionen.

Styrelsens förslag till beslut: att bifalla motionen.

Representantskapet beslutar att anta motionen i sin helhet samt sända den till Distriktskongressen.

Distriktsstyrelsens svar på motion 45

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

att avslå motionen

Motionen tar upp en viktig men svår fråga. Att uppnå tydlighet i vem som uttalar sig och i vilken roll, och på ett sätt där partiets politik framgår, är av största vikt. I en tid då partiet ingår i en regerande koalition nationellt blir den uppgiften särskilt betydelsefull. När en fråga har kompromissats bör vi kunna tala om både vad vi har fått igenom och att vi står bakom kompromissen. Andemeningen i motionen är därvidlag lätt att ställa sig bakom.

När det kommer till motionens att-sats blir det besvärligare, och i synnerhet när det gäller vilken roll som valberedningen egentligen ska få. Vi har på flera distriktskongresser tagit ställning för att styrelsen ska bestå av våra främsta företrädare i fullmäktige och parlament. Detta för att församlingen ska ha mandat att föra vissa diskussioner och fatta betydande beslut. Att göra så innebär en demokratisering eftersom den sortens forum är nödvändigt, och om det inte sker inom ramen för distriktsstyrelsen kommer det att uppstå informellt. Det gör att flertalet ledamöter är företrädare för en kommun, en fullmäktige- eller parlamentsgrupp, och samtidigt företrädare för distriktsstyrelsen. Självklart bör det vara tydligt för allmänheten när någon uttalar sig i sin roll som distriktsstyrelseledamot eller för någon annans räkning, ifall ståndpunkterna inte är förenliga.

Distriktsstyrelsen bör föra principiella diskussioner om detta. Men däremot är det svårt att se vilken uppgift valberedningen skall ha, om inte uppmaningen är att sätta samman en styrelse som består av ledamöter utan andra tyngre uppdrag än interna. Valberedningen arbetar dessutom utifrån vilka nomineringar som den får in.

46. Ang. införande av personval

Motionär: Daniel Ådin, Skellefteå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp E

Tanken på personval har alltid varit svår att hantera inom vårt parti. Dels finns det stora ideologiska betänkligheter men också avskräckande exempel från andra länder där personval lockat fram det sämsta i politiken. Vidare har personval ofta gynnat vita, medelålders män med vita leenden, fru, söta barn och vovve samtidigt som kvinnor, minoriteter o.s.v. har missgynnats.

Jag själv är absolut ingen anhängare av personval men ändå så är det jag föreslår i denna motion.

Jag är uppväxt med Socialdemokratiska värderingar och är uppväxt i en bygd där dessa haft starkt stöd. Solidaritet med medmänniskan, ansvarstagande för de svaga i samhället och ett värnande av alla människors lika värde.

Det är därför jag nu blir rädd när jag ser hur partiets väljarstöd, både lokalt och nationellt, håller på att vittra bort.

Kompromisserna i Rikspolitiken och det ständiga jagandet av marginalväljare i storstäderna håller på att förstöra partiets förtroende bland våra traditionella väljargrupper.

Dessutom ska vissa yrkesgrupper värnas och hyllas med högre löner och titlar samtidigt som andra får nöja sig med fina ord.

Vi för en skattepolitik som gynnar de välbeställda i storstäderna samtidigt som redan hårt utsatta kommuner tvingas höja redan höga kommunalskatter för att kunna garantera grundläggande samhällsservice.

När vi ska gå ut och prata politik med våra väljare tvingas vi allt oftare försvara en politik vi inte förstår och än mindre står bakom. Det starka förtroende vi åtnjutit för vår politik lokalt påverkas allt mer negativt av rikspolitiken och drabbar också vårt väljarstöd i kommuner och regioner.

Om politiken gett resultat nationellt kanske vi fått leva med att vi fått svårare lokalt men opinionssiffrorna ger inget stöd för den teorin heller.

Ett sätt att lösa detta är, förstås, att skilja på valdagarna. Det har tidigare förts fram förslag om att skilja på valdagarna för Kommun, Region/Landsting och Riksdag men de har avvisats p.g.a. rädslan för lägre valdeltagande och att val hålls för ofta.

Mitt förslag är att vi istället inför personval istället för traditionella partival. Vi har ett bra partiprogram och de politiska riktlinjer som partikongressen beslutat skulle också ha stort stöd hos våra väljare. Varför inte låta våra kandidater stå för den politik som vi valt dem för att föra istället för att tvingas försvara beslut som fattats av nödvändighet snarare än vilja.

Med personval kan kandidaterna anpassa sina budskap till de grupper som faktiskt ska utse personen. Det skulle innebära att vi, här i norr, kan driva en traditionell socialdemokratisk politik samtidigt som storstädernas sossar kan driva de frågor som väljarna där tycker är viktigast. Jag är, som tidigare nämnt, ingen anhängare av personval men något måste göras ifall vi inte ska tappa ytterligare stöd i väljarkåren. Ett sätt kan, förstås, vara att anpassa vår politik efter vart

väljarna finns men då kan vi lika gärna vara Folkpartister. Det vore väl bättre ifall vi kunde driva den politik vi tror på och, än viktigare, den politik väljarna vill ha.

Därför yrkar jag med viss tvekan och hopp om en bra diskussion:

- att** Socialdemokraterna ställer sig bakom förslaget om utökat personval till Kommun, Region/Landsting och Riksdag.
- att** Alla de kandidater som utses ska respektera besluten som tas på den Socialdemokratiska partikongressen
- att** Skellefteå arbetarekommun antar motionen som sin egen
- att** Västerbottens Partidistrikt antar motionen och driver den mot ansvarig beslutsnivå

Daniel Ådin
Centrala stan's S-förening

Centrala stans s förening beslutar
Att avslå motionen och den får gå vidare till arbetarkommun, distriktsstyrelsen och partikongressen som egen.

Skellefteå arbetarekommuns motionssvar

Styrelsen för Skellefteå Arbetarekommun delar motionärens bild av hur väl de olika nivåerna i svensk politik samverkar och är beroende av varandra. Och att det kan söndra förtroendevaldas möjligheter att föra fram partiets gemensamma politik när andra företrädare för samma parti på en annan nivå saknar trovärdighet och den stora massans stöd. Det vore bra om Socialdemokraterna är aktiva och söker nya sätt för att tydliggöra respektive nivå och att det ännu tydligare förankras vad som är den gemensamma politiken. Däremot anser vi inte att personval är vägen Socialdemokraterna ska gå. Det finns flera varianter av personval men alla har gemensamt att det krävs en ökad profilering av enskilda individer. Denna individualisering kan slå hårt mot tanken på en sammanhållen folkrörelse där det väsentliga är den samlade politiken och inte företrädarna. Vi kan se exempel på när förtroendevalda talar om ”naturligt nästa steg i karriären” eller ”bra för personlig utveckling”. Vidare så är det, som motionären själv för fram, ofta en viss sorts företrädare som gynnas av detta system.

Styrelsens förslag till beslut: att avslå motionen.

Representantskapet beslutar att avslå motionen samt sända den som enskild till Distriktskongressen.

Distriktsstyrelsens svar på motion 46

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

- att** avslå motionen

Det har i alla tider varit förenat med en viss trubbighet att ha ett enhetligt budskap för alla väljare i ett land. Men det är den nationella politikens villkor. Möjligheterna är däremot stora att forma

en politik med tillhörande budskap till region- och lokalvalen som är anpassade efter vad som är opportunt. När det kommer till partiets kommunikation mellan val så finns även stora friheter att anpassa nationella kampanjer och driva frågor som passar efter lokala förhållanden. Det är till och med ett önskvärt förfarande.

Ett personval skulle möjligen kunna kringgå den problematik som motionen lyfter fram, men bara till en början. När väl en person är invald i en församling, oavsett nivå, blir den en del i det kollektivet och dess uppgift. Även om den är personvald. En ledamot i Skellefteå Kommunfullmäktige är ansvarig för hela kommunen, även om den själv är invald från Byske, och ska kunna stå upp för beslut och riktlinjer som gäller helheten. En riksdagsledamot ska följa riksdagsgruppens demokratiskt fattade beslut, även om den är invald från Skellefteå. Den ordning som personval manar till och leder till, vore ett stort avsteg från detta.

47. Avskaffandet av kungahuset

Motionär: Emilia Ådin och Daniel Ådin, Skellefteå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp E

Sverige beskrivs ofta som ett modernt land, ett land där du är fri att välja din egen bana i livet, älska vem du vill, tro på vad du vill, tycka vad vill och säga vad du vill. Vi står rakryggade i vår demokrati, och betraktar oss själva som ett föregångsland med respekt för mänskliga rättigheter. Vi sätter stolthet i att i vårt land kan en även svetsare bli statsminister.

Samtidigt tvingas denna svetsare att resa sig upp, jämte våra 349 riksdagsledamöter när den av samlag korade statschefen äntrar plenisalen vid riksdagens öppnande. I denna folkstyrda nation, där individens rättigheter och frihet värnas fräntas barn vid födseln de rättigheter som andra barn automatiskt får om de har oturen att födas in i ett kungahus. Där gäller inte religionsfriheten, yttrandefriheten eller friheten att välja sin egen bana i livet.

Lagstiftningen kring barnkonventionen sörjer för barnets rätt. Ett slag i luften när vi samtidigt sanktionerar inskränkningar i densamma då rådande konstitution bygger på ett fräntagande av enskilda utvalda barns rättigheter.

Konstitutionens krav på kungahusets ättelägg är inte bara något som republikaner oavsett partifärg reagerat på. Även medlemmar i kungafamiljen har förtjänstfullt bekräftat det fullständigt barocka i nuvarande ordning. I samband med att majestäten tillika statschefen eklaterade att några av ätteläggen inte längre skulle tillhöra kungahuset, gick nämnda medlemmar ut och gladdes åt beskedet som nu skulle innebära att deras barn fick avsevärt förbättrade möjligheter att skapa sin framtid fritt från alla dessa tvång som kronan innebär.

Låt oss nu en gång för alla göra Sverige till en barnvänlig republik, där även en enkel kungaättling kan bli aktiv socialdemokrat och svetsare.

Vi yrkar därför:

- att** det Socialdemokratiska partiet verkar för ett barnvänligt Sverige som till fullo lever upp till barnkonventionen.
- att** en strategi för ett alternativt statskick utan ärftlig tronföljd tas fram skyndsamt.
- att** det Socialdemokratiska partiet verkar för ett avskaffande av monarkin och ett införande av republiken Sverige inom överskådlig framtid.

att Skellefteå arbetarekommun antar motionen.

att Västerbottens partidistrikt antar motionen och verkar i dess anda.

Emilia Ådin
Ersmarks-/Kusmarks s-förening

Daniel Ådin
Centrala stans s-förening

Centrala stans S förening beslutar
ATT skicka in den som egen till arbetarkommun, distriktsstyrelsen och partikongressen.

Skellefteå arbetarekommuns motionssvar

Monarkin är ett odemokratiskt system. Styrelsen för Skellefteå Arbetarekommun delar fullt motionärernas uppfattning och vill även påminna om vårt partis tidigare program där vi förklarade vår målsättning om att avskaffa monarkin

Styrelsens förslag till beslut: att bifalla motionen.

Representantskapet beslutar att anta motionen i sin helhet samt sända den till Distriktskongressen.

Distriktsstyrelsens svar på motion 47

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

att anse motionen besvarad

Republik står redan i partiprogrammet. En princip vi hyllar.

48. Reglerbar ljudvolym på leksaker

Motionär: Daniel Ådin, Skellefteå Arbetarekommun
DS föredragande: Grupp E

Ljudvolymen i barnens lekmiljöer är ofta något som dyker upp på föräldramöten, arbetsplatsträffar, arbetsmiljöronder m.m. Att lekande barn kan stoja och låta med ohälsosamma ljudvolymmer kan vi nog alla vittna om.

Att vistas långa perioder i höga ljudvolymmer är inte bra för varken barn eller personal. Det är därför frågan så ofta kommer upp och olika typer av lösningar arbetas fram.

På skolor och fritids försöker man ex bygga bort detta med hjälp av ljudabsorberande takplattor, textilier och andra tekniker för att dämpa ljudvolymerna samt rigorösa uppföranderegler.

I hemmiljön slipper man dock (oftast) utmaningarna som följer med stora grupper barn som leker ihop. Däremot förstärks ofta barnets lekar i hemmet med hjälp av batterier.

Inte nog med att barnen tycks älska prylar som blinkar och tjuiter. Det tycks också vara kutym att tillverka dessa med hög grundvolym och utan möjlighet att sänka densamma.

Det är därför jag vill föreslå att detta regleras i lag. Jag vet inte ifall det går göra på nationell nivå med tanke på den heliga frihandeln och de regler som fastställts på högre nivåer men något måste göras.

Med händerna pressade mot öronen föreslår jag härmed:

- att** leksaker med maskinellt framställt ljud som säljs i Sverige ska ha möjlighet att reglera ljudnivån.
- att** denna möjlighet ska vara lättillgänglig och barnsäker
- att** Skellefteå arbetarekommun antar motionen som sin egen
- att** Västerbottens Partidistrikt antar motionen och driver den mot ansvarig beslutsnivå

Daniel Ådin
Centrala stan's S-förening

Centrala stans S förening beslutar
ATT anta den som egen och skicka den vidare till arbetarkommunen, distriktskongressen och partikongressen.

Skellefteå arbetarekommuns motionssvar

Motionären lyfter en viktig problematik med ljudnivån på leksaker. Arbetarekommunens styrelse delar motionärens intention och vill även lyfta fram vikten av en stark konsumentmakt i samhället. Det är av stor principiell betydelse att Sverige prioriterar god hälsa och välmående bland medborgarna och att Sverige reglerar marknadens och kommersialismens baksidor, där leksakernas ljudnivå är ett exempel bland många.

Styrelsens förslag till beslut: att bifalla motionen.

Representantskapet beslutar att anta motionen i sin helhet samt sända den till Distriktskongressen.

Distriktsstyrelsens svar på motion 48

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

- att** avslå motionen

Motionären pekar på ett problem som de flesta av föräldrar störs av främst under småbarnstiden. De leksaker som avger starka ljud och som ofta är väldigt populära hos barnen. Detta skapar irritation hos föräldrar och kan innebära ytterligare påfrestningar för personal på förskolor, där ljudnivån redan är hög. Problemet ska inte underskattas men är relativt lätt avhjälpt. Privat kan föräldrar utesluta denna typ av leksaker eller strunta i att byta batterier. Är det gåvor från släkt och vänner kan oftast gåvan bytas mot någon lämpligare och mer passande gåva.

Vad gäller förskolan så har personalen stora möjligheter att påverka vilka leksaker som köps in till verksamheten.

Att via lag reglera ljudnivåer på leksaker är en onödigt krånglig väg att lösa problemet då vi alla har stora möjligheter att relativt enkelt avhjälpa problemet.

49. Svik inte hyresgästerna!

Motionär: Birgitta Mukkavaara, Umeå Arbetarekommun
DS föredragande: Grupp F

Inför valet 2018 lovade Socialdemokraterna och Miljöpartiet att inte införa marknadshyror. Nu öppnar partierna upp för att införa marknadshyror på nyproduktion.

Det är ett svek mot landets hyresgäster och kommer innebära kraftigt höjda hyror. Politikerna borde istället fråga sig hur vanliga människor ska ha råd att bo i nya lägenheter över huvud taget.

Marknadshyra innebär att hyresvärden ensidigt bestämmer hur mycket som skall betala i hyra, helt utan förhandling.

Idag har vi kollektiva förhandlingar. Det innebär att hyresvärden inte kan sätta hyran ensidigt, utan måste förhandla hyran med Hyresgästföreningen

Modellen med kollektiva förhandlingar sätts ur spel. Till en början kommer det drabba alla som flyttar till en nyproducerad hyresbostad, lägenheter som redan idag har en högre hyra. På sikt kommer alla lägenheter få höjda hyror eftersom den kollektiva förhandlingen försvinner.

Hur mycket hyran kommer att höjas med om marknadshyror införs i Sverige beror på var en bor. Några exempel; För en tvåa på 58 kvadratmeter innebär det att hyran går upp från i genomsnitt 6 400 till 9 600 i Stockholms stad. För samma lägenhet i Göteborg motsvarar det en hyresökning från 5 500 per månad till mellan 7 300 och 8 300 kronor per månad.

Vi S kvinnor ser med stort allvar på den kommande befarade utvecklingen och säger bestämt nej till förslaget med marknadshyror.

Umeå S kvinnoklubb yrkar att distriktskongressen beslutar att Distriktsstyrelsen på alla tänkbara sätt verkar för att förslaget om marknadshyror i nyproduktion inte verkställs.

För Umeå S kvinnoklubb

Birgitta Mukkavaara
Medlem

Antagen av Umeå S-kvinnoklubb 2019-10-30

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Styrelsen delar motionärens åsikt om marknadshyror och vad det skulle innebära för hyresgästerna samt bostadsmarknaden i sin helhet. Styrelsen anser att förhandlade hyror och inte marknadshyror är en viktig del av en socialdemokratisk bostadspolitik.

Styrelsen föreslår representantskapet besluta

att anta motionen som sin egen och sända den till Distriktskongressen 2020

Umeå arbetarekommuns representantskap beslutade vid mötet 2019-12-09

Beslut att anta motionen som vår egen och sända den vidare till Distriktskongressen 2020

Distriktsstyrelsens svar på motion 49

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

att anse motionen besvarad

Det finns i 73 punktsprogrammet ett förslag om att utreda marknadshyror men vi som socialdemokrater ser det som viktigt att fortsätta i den ordning där hyresgästförening tillsammans med fastighetsägaren förhandlar om hyrorna för att undvika chockhyror.

50. Statligt byggbolag nu!

Motionär: Anton Perez, Umeå Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp F

240 av 290 kommuner i Sverige rapporterade år 2019 att de har brist på bostäder, trots detta rapporterar SCB en minskning på 12% av antalet byggda bostäder under det första halvåret 2019 jämfört med samma period 2018. Samtidigt står lägenheter i storstäder, som exempelvis centrala Stockholm, tomma på grund av deras orimligt höga priser. Många har inte kapitalet som krävs för att köpa en bostadsrätt, inte heller har de månadslönen som krävs för att betala hyrorna för de nyproducerade hyresrätterna. Marknadens prioritering av stora vinstmarginaler leder alltså till att stora delar av befolkningen hålls utanför bostadsmarknaden. Många unga får det svårt att ta sig in på bostadsmarknaden eller att överhuvudtaget kunna flytta hemifrån och bli en självständig vuxen. Det leder även till begränsningar i valmöjligheter då studenter, nyanlända och äldre går miste om studier, jobb och andra möjligheter när de tvingas att avstå en flytt på grund av att de inte kan lösa bostadssituationen.

Bostadsbristen är en av de största orsakerna till segregation i vårt samhälle. Det är möjligt att hävda att det är oansvarigt av vår solidariska politik att lämna denna stora och viktiga fråga till att avgöras av marknad och kapitalägare. Inrättandet av ett statligt byggbolag skulle bidra till en minskning av bostadsbristen och som en följd, skulle det även leda till ett mer jämlikt samhälle där alla kan bidra. Det finns goda exempel i världen där man har kommit långt i en sådan utveckling. Det verkligt goda exemplet på detta är Singapore där över 80% av befolkningen bor i statligt ägda bostäder. Genom att staten tar ansvar för att bygga nya bostadsområden där det ingår i planeringen att man tar hänsyn till variation av boendeformer så kan vi proaktivt motverka den socioekonomiska bostadssegregationen.

Mot denna bakgrund yrkar vi på

att Socialdemokraterna verkar för att ett allmännyttigt statligt byggbolag inrättas i syfte att bygga fler bostäder.

att Umeå arbetarekommun antar motionen som sin egen och skickar vidare motionen till distriktskongressen 2020.

att Socialdemokraterna i Västerbotten antar motionen som sin egen och skickar vidare motionen till partikongressen.

Antagen på S-föreningen Korsdrags medlemsmöte 2019-10-03

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Motionen tar upp en utav de frågor som vi har att jobba med för att kunna bygga det hållbara samhället. Byggbolag har under decennier tjänat oss väl men att lägga ansvar på en marknad som på litet eller inget sätt kan tjäna pengar på detta har över tid varit en dålig idé. Aktiebolagslagen som dessa lyder under är tydlig med att maximerad vinst är ett krav som alla bolag har på sig att försöka uppnå.

Subventioner av olika slag har tidigare varit en väg att gå men har fungerat bäst när konjunkturen vikit och gett effekt mer av att vara en arbetsmarknadspolitisk åtgärd än att vara ett smart sätt att bygga ett hållbart samhälle. Givetvis har arbetsmarknadspolitiken haft en viktig roll för att få till dessa ekonomiska subventioner, men det har varit ett trubbigt verktyg när konjunkturen varit hög under en längre tid. Konkurrensen om arbetskraft har i många projekt varit en bidragande orsak till fördröjningar samt långa och kostsamma byggtider från planskede till nyckelfärdigt.

Vi tror att ett statligt byggbolag skulle kunna var ett utav verktygen för att få igång byggandet utav många olika typer av bostäder som det i dagsläget är brist på.

Ett annat verktyg för att motverka de sociala orättvisor som uppstår i ett segregerat samhälle är bostadstillägg och bostadsbidrag. Det hot som vi i dagsläget ser emot dessa verktyg är marknadshyror. Marknadshyror gör att risken för att socialbostäder blir det enda sättet att kunna reglera sociala orättvisor framöver. Detta sker i många andra länder och har många och stora nackdelar.

Socialdemokraterna behöver ett genomtänkt och stort projekt som både syns och uppskattas utav majoriteten utav befolkningen. Vi tror att detta statliga byggbolag kan vara just detta som Sveriges största arbetarparti behöver för att vara de visionärer som vi förväntas att vara.

Styrelsen föreslår representantskapet att besluta:

att anta motionen som vår egen och skicka den vidare till Distriktskongressen 2020
Umeå arbetarekommuns representantskap beslutade vid mötet 2019-12-09

Beslut att anta motionen som vår egen och skicka den vidare till Distriktskongressen 2020

Distriktsstyrelsens svar på motion 50

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

att bifalla att-sats 1

att avslå att-sats 3

Motionären lyfter upp en intressant tanke om att tillskapa ett statligt byggbolag. Det är stora problem i mindre kommuner att få tillstånd byggande av offentliga lokaler. Många kommuner har bostadsbrist och det är akut men det saknas finansiering och lokala byggare som kan axla ansvaret. Hela Sverige ska leva och där är byggandet centralt för hela landets utveckling och därför måste staten ta ett större ansvar.

Anledningen till att vi avslår att-sats 3 är att det är arbetarekommunerna som har motionsrätt till partikongressen. Vi har också ett tidigare kongressbeslut på att motioner till partikongressen inte ska gå genom distriktskongressen utan att den egna arbetarekommunen skickar in motionen direkt.

51. Pengar till trafikverket för Västerbotten

Motionär: Sävar-Täfteå s-förening, Umeå Arbetarekommun
DS föredragande: Grupp F

Sävar-Täfteå S-förening har tagit fram en vision fram till 2050 om att bo och verka i Sävar och Täfteå. I vår vision har vi satt upp krav om att säkra skolvägarna. I Umeå kommuns översiktsplan har kommunen satt upp ett riktmärke om att kommundelen ska öka med 6.000 innevånare fram till 2050. Detta innebär ökade behov av trafiksäkra vägar och cykelvägar.

Exempel 1.

Vägen mellan Täfteböle och Täfteå är hårt trafikerad och på den ska skolbarnen ta sig fram med risk för olyckor.

Vi har i skrivelse till trafikverket 2012 krävt att Trafikverket ska anordna en cykelväg från Täfteböle till Täfteå som ska säkra vägen för skolbarnen som ska till Täfteåskolan och Täfteå IK:s idrottsplats.

Trafikverket har inte tillmötesgått föreningens krav.

Exempel 2.

Utvecklingen av Sävar samhälles utveckling har inte säkrat elevernas väg till skolan. Det saknas säkra cykelvägar från nya bostadsområden till skolan.

Exempel 3.

Väg 653 från Sävar till Skeppsvik är under all kritik. Stenar som kommer upp i körbanan, trummor som också kommer upp ur körbanan, gropar i den asfalterade körbanan blir bara fler och fler. Stor trafik är efter väg 653 då en företagare har ca 6000 besökare per år som använder vägen.

Exempel 4.

Vägen mellan Sävar- Tomterna till Täfteå har en likvärdig dålig standard och där går kollektivtrafiken dagligen.

Detta är exempel på hur standarden och säkerheten saknas på dessa vägar.

Vi menar att staten måste skjuta till mer pengar till länet för att säkra cykelvägar och vägar i länet.

Sävar-Täfteå S-förening hemställer om att distriktskongressen verkar för

att mer pengar avsätts från staten till vägar och cykelvägar i Västerbotten

Umeå arbetarekommuns motionssvar

Sävar-Täfteås s-förening lyfter en viktig fråga för att både hela Sverige och hela länet ska leva – vi behöver säkra och standardmässigt ok vägar och cykelvägar. Infrastruktur och goda kommunikationer är avgörande för regionens utveckling

Styrelsen föreslår representantskapet att besluta:

att anta motionen som vår egen och skicka den vidare till Distriktskongressen 2020

Umeå arbetarekommuns representantskap beslutade vid mötet 2019-12-09

Beslut att anta motionen som vår egen och skicka den vidare till Distriktskongressen 2020

Distriktsstyrelsens svar på motion 51

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

att bifalla motionen

Motionären lyfter fram en viktig fråga som omfattar hela länets vägar där det på många håll är rent trafikfarligt att köra. Det behövs mer pengar till regionen för att möta upp vägunderhållet men även kunna möta upp den industrialisering som nu sker i Västerbotten.

52. Översyn av regelverket för släpfordon efter bil och straff för övervikt

Motionär: Robert Lindgren, Hans Lindgren, Robertsfors Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp F

Regler

I dag har vi ett regelverk som kan vara svårt att överblicka, det finns begrepp som bruttovikt, tjänstevikt, totalvikt, maxlast o.s.v. Det finns till och med exempel på där man måste välja en mindre bil för att hamna inom lagens rāmärken. (totalvikt 3500 kg) Vi anser att det borde gå att förenkla och man borde inte behöva en app i telefonen för att avgöra om släp och bil går ihop utifrån lagstiftning, dessutom ger det en falsk säkerhet eftersom du också måste veta vilken last du eventuellt har.

Straff

Samma antal kilo i överlast vid samma totalvikt kan leda till helt olika straff. Det slår hårdast vid lägre vikter som personbilar och personbilsläpvnagnar och husvagnar. Här kommer några exempel.

Fordon	Totalvikt	Tjänstevikt	Maxlast	Överlast	Bruttovikt	Böter
Husvagn	1500	1300	200	100	1600	4000 kr
Husvagn	1500	1300	200	201	1701	Till åklagare
Släpvagn	1500	500	1000	100	1600	2000 kr
Släpvagn	1500	500	1000	201	1701	2500 kr

Samma överlast kan alltså slå väldigt olika även när totalvikten och bruttovikten är den samma eftersom straffet beräknas från maxlast och inte totalvikt. Det farliga i överlast är inte hur mycket det är i förhållande till tillåten lastvikt, det är hur stor överlasten är i förhållande till totalvikten.

Med anledning av ovanstående yrkar vi på

att distriktsstyrelsen arbetar för att regelverket släpfordon förenklas.

att distriktsstyrelsen arbetar för att regelverket för överlast ses över.

Robert Lindgren

Hans Lindgren

Robertsfors arbetarkommuns motionssvar:

Motionärerna beskriver att regelverk som är svårt att överblicka för den enskilde individen samt att straff utdelas baserat på maxlast. Motionärerna önskar att regelverket ses över och förenklas. Robertsfors arbetarkommuns representantskap antog den 21/11 – 2019 motionen i helhet som sin egen och skickar denna vidare till distriktskongressen 2020.

Distriktsstyrelsens svar på motion 52

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

att bifalla motionen

Motionären argumenterar kring vikten av att se över regelverket kring släpfordon.

Distriktsstyrelsen delar motionärens syn på att nuvarande system är svår att överblicka för den enskilde individen och att straff utdelas baserat på maxlast.

53. Konkurrens med rättvisa villkor för tunga godstransporter

Motionär: Linda Lidén, Norsjö Arbetarekommun

DS föredragande: Grupp F

Svensk lastbilstrafik är hårt utsatt för internationell konkurrens, men det är inte konkurrens på lika villkor. En stor del av den internationella godstrafiken på svenska vägar är illegal lastbilstrafik, alltså utländska bilar som kör längre än tillåtet på våra vägar. De överskrider därmed cabotagereglererna som säger att det enbart får vara transporter av tillfällig art.

Transportföretag från alla EU- och EES-länder har rätt att utföra cabotagetransporter i Sverige och vice versa. Ett transportföretag som kommer med last i internationell trafik har rätt att utföra upp till tre cabotagetransporter inom sju dagar efter sista lossningen av det internationella godset. Vid överträdelse utgår sanktionsavgift baserat på hur många kontroller som måste genomföras innan alla anmärkningar är åtgärdade samt på transportföretagets omsättning. Polisen eller tullen får idag omhändertäta fordonsnycklar, körkort samt andra handlingar om fordonet har stora

trafiksäkerhetsbrister. Fordonets ägare måste åläggas betala innan fordonet får fortsätta. Vid särskilda skäl kan även fordonet låsas fast genom klampning i max 36 timmar.

Transportarbetareförbundet rapporterar om åkerier som använder sig av bemanningsföretag för att hyra kraftigt underbetalda chaufförer från annat land som kör svensk inrikestrafik olagligt. Dessa chaufförer har inga möjligheter att betala böter för överskridna kör- och vilotider samt andra kostnader som bärgning, därför måste vi se till att fordonets ägare åläggs att betala. I Holland finns en lag som innebär att chauffören ska vara anställd i det åkeri som har trafiktillståndet. Det innebär att de otaliga underentreprenörsleden som i dag ofta omöjliggör ansvarsutkrävande försvinner. Upplägg med F-skattsedlar är inte tillåtna. Samtidigt som antalet utländska godstransporter ökar minskar antalet trafikpoliser och tunga trafikkontroller vilket riskerar leda till ökat fusk med cabotageregler, kör- och vilotider, manipulerade färdskrivare och annan illegal verksamhet inom lastbilstrafiken. Konkurrenssituationen i transportnäringen sker alltså inte på lika villkor.

För att komma tillrätta med de många olika problem som i dag finns inom lastbilsbranschen såsom social dumping med usla villkor för chaufförer och en osund Konkurrenssituation för de seriösa åkerierna så behöver vi överväga flera olika åtgärder. En vägavgift för tung trafik i landet skulle kunna skapa mer konkurrensneutrala villkor på våra vägar. Detta är en lösning som flera andra länder i Europa har då svenska åkare som kör på dessa länders vägar betalar. Avgiften skulle även ge polisen bättre kontroll av fordonen på våra vägar och vara ett effektivt verktyg för att förhindra de illegala vägtransporterna. Det kan dock finnas anledning att gå vidare med ytterligare förslag för att minska fusk, ett exempel kan vara att införa krav på GPS-sändare för de utlandsregistrerade åkare som trafikerar det svenska vägnätet enligt cabotageregelverket. Konsekvenserna av missbruk av bestämmelserna kring cabotage är stora – både ekonomiskt, miljömässigt och socialt.

Nu har vi också lag på vinterdäck, snökedjor eller motsvarande på fordonets alla axlar och inte bara drivaxeln vilket förhoppningsvis ger en förbättring. Dessa nya regler är bra men inte tillräckliga. Konkurrensen blir allt hårdare och de utländska lastbilarnas marknadsandel på vägarna ökar, vi måste se till att fordonets ägare åläggs betala böter för de brott och brister som kan påvisas.

Vi behöver driva på för fler trafikpoliser och bättre samordning mellan olika myndigheter för att motverka den brottslighet som sker inom transportsektorn. Ytterligare en åtgärd är att ge polisen utökade möjligheter till klampning längre tid än 24 timmar och andra åtgärder för att hindra fortsatt färd av trafikfarliga fordon och för att säkra sanktionsavgifterna vid cabotageöverträdelser.

Förstärkt bemanning av tillsyn på väg av tunga transporter skulle kunna ske genom upphandling av kompetensen inom andra strukturer än statens, till exempel via besiktningspersonal eller andra aktörer som har möjlighet att bredda sitt kompetensområde. Vi bör överväga att införa en liknande modell i Sverige så som de har i Holland.

Jag yrkar:

att Norsjö arbetarekommun antar motionen som sin egen.

att distriktskongressen antar motionen som sin egen.

att våra förtroendevalda i ansvarig ställning får i uppdrag att arbeta för att de problem som motionen tar upp får sin lösning.

Linda Lidén, Norsjö Arbetarekommun

Norsjö arbetarekommuns motionssvar

Norsjö Arbetarekommuns styrelse har vid möte 2019-11-25 behandlat motionen.

De problem som motionsförfattaren tar upp är viktiga att åtgärda. Det utbredda fusket med transporter innebär inte bara en otillbörlig konkurrens gentemot svenska åkerinäringen utan också en ökad risk på våra vägar. Vi är medvetna om att mycket görs redan idag för att komma till rätta med problemet, men mer kan göras. Därför beslutar Norsjö Arbetarekommuns styrelse att ställa sig bakom motionen och föreslår Arbetarekommunens medlemsmöte att anta motionen som sin egen och skicka den vidare till Distriktskongressen.

Norsjö Arbetarekommuns medlemsmöte har 2019-12-02 behandlat motionen.

Medlemsmötet beslutar att: Anta motionen som sin egen och skicka den till distriktskongressen.

Distriktsstyrelsens svar på motion 53

Med anledning av nedanstående föreslår distriktsstyrelsen kongressen besluta

att bifalla motionen

Distriktsstyrelsen delar uppfattningen att det är viktigt att åtgärda de problem som motionären tar upp. De brister som idag finns leder inte bara till osund konkurrens utan också en ökad risk på våra vägar. Den socialdemokratiska regeringen har gjort mycket men arbetet måste fortsätta.